به نام یگانه استاد شعر و نقاشی ام

ایزدبیتا

احمد باباحاجیانی (نادر)

سنندج

چاپ دوّم

E-mail: Ahmad_babahajiany@yahoo.com

تلفن همراه: ۹۱۲۱۰۵۶۲۸۵

باباحاجياني،احمد،١٣٣٣ -

ديوان ديوانه (مجموعه شعر)/احمد باباحاجياني (نادر). - -تهران:

توكلي، ۱۳۸۴.

دوازده،۲۶۵ ص.

ISBN: 978-964-5821-33-1

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

۱.شعر فارسى - - قرن ۱۴.الف.عنوان.

۹ د۱/۶۲ PIR ۷۹۶۳ فا۸

1716

کتابخانه ملی ایران ۸۴-۲۰۲۰ ۸۴

شناسنامه کتاب :

نام کتاب : دیوان دیوانه

شاعر : احمد باباحاجیانی (نادر)

ناشر : انتشارات توكلي

لیتوگرافی و چاپ : نقره آبی

حروفچینی و ویراستاری : احمد باباحاجیانی (نادر)

نقاشی و طرح جلد : احمد باباحاجیانی (نادر)

تيراژ : ١٠٠٠ نسخه

چاپ : دوم ۱۳۹۱

شابک : ۱-۳۳–۸ ISBN:978-964-5821-33-1 ۹۷۸-۹۶۴-۵۸۲۱

تهران.خ.انقلاب.روبروی دانشگاه تهران.مجتمع فروزنده شماره ۲۵۲

تلفن : ۶۶۹۵۶۹۲۶ فکس : ۶۶۹۵۷۰۸۹

E-mail: Tavakolipublication.@yahoo.com

هدیه به آنکه عاشقم کرد،همسرمپروین

و با پوزشی برای تمام بدی هایم.

خواهم گریزم از همه،چون با همه بیگانهام

گیرم سُراغت نازنین،ای گوهر یکدانهام روزی اگر تَرکم کنی،من ترک دنیا میکنم

بی تو نخواهم زندگی،من «نادر» دیوانهام

بیوگرافی از زبان شاعر:

من کسی نیستم .

فهرست اشعار:

آشتی کن آشتی کن
آشتی کن
ابرو کمانع
انتظار
اهداء دل
ایکاشا
ای مادرم
ای یار من
با خیال تو
باران
بال پرواز
برای چشم مست تو۲۳
بلوا مکن
بوی بهار
بهار آید
٠ - ٠ - ٠ - ٠
بيتا
 بی تاب
بیخبر
··· · · · · · · · · · · · · · · · · ·

بیشکیبم۴۱
بيقرار۴۳
پریشانم
پند پدر
پیری
$\tilde{r}$ رکم مکن
تقدير و قسمت ۵۳
تنهای تنها۵۵
تَوبه۷۵
تو که هستی۵۹
تولّد دوبارهام
خواب خوش
جام زهر ۶۲
جانشار
جدائی ۱
جدائی ۲
جَور مکن
چه خوش بردی دلم را
چه کنم؟
چه کنم؟بگو
چه کنم بی تو؟
حسرت دیدار
خداحافظ
خستهدل
خلاصم کن ز غم
خوابِ خوش

خواهم بميرم
خيال خوشبختي۸۶
در به در
درددل کن با دلم
درددلی با دل
در عزای دوست۹۴
در عزای عشق۹۶
در فراق پدر۹۸
در قلب منی
در کوی تو
دعادعا
دل سر به هوا
دلشكندلشكن
دلفريب
دل و دلبر
دوچشمتدوچشمت
دوزخی
ديوانه
ذكر معبود
راز دل
راز نهانی
رسوا
رنگ گل
روزگار من
روزه دارم
زنجیر عشق۱۳۸

زنجیری
زوّارتم
زيارت
سرّ عشق
سعادت
سفر حج
سفر یار۱۵۱
شب بهاری
شب تنهائیشب تنهائی
شراب و آب انگور
شكست سكوتشكست سكوت
شيداشيدا.
شیرین و فرهاد
عاشقعاشق
عاشقیعاشقی
عشق
عشق مجازی
غريبهغريبه
غمغم
غمخوار ندارم
غم دلدادگی
فرار از عشق مجازی
فريادرس المحاسبة فريادرس المحاسبة المحاسب
فصل هجران
قسمنامه۵۸۱
قلک دل

قهر تو۱۸۹
قهری چرا؟!
قيامت
کافرم
كو؟ كو؟
گدای سامرهگدای سامره
گفتمانگفتمان
گنهِ عشق
ليليِ من
ماتمماتم
ماهم توئی
مجنون صحرا
محبوب من
محرَم اسرار
محمّد (ص)
مرگ قو
مشتاق دیدار
مشكن دلم
معتادتم
مناجات ۱
مناجات ۲
مناجات ۳ ۲۲۵
من رفتنی۲۲۷
مونس تنهائیام
مهجبین
مى پرست

نازن۳۳۳
ناز چشمت
نازنينن۲۳۷
نسيم
نگار افسونگر
نماز عشق
نوای بلبل
نورِ تاریک
نورِ دیده
وقت دیدار
هجران تو
هستیام
همیشه غایب
يار بىرقىبيار بىرقىب.
يار ديرين
يارم گل است
ياور

آشتی کن

بــــيا و آشـــتى كـــن،مَــهجبينم دلم بشكســــتهاي،داغت نــــبينم بے پاد تے شرر از سینه خیزد ز چشـــم قــطرهها بــر گــونه ريــزد دلم كــــرده هـــوايت،يـار ديـرين کــه تــو شــيرينترى از جــانِ شـيرين خــيالت هــر شــبي يــيش مــن آيـد بے خےواب مےن کسے جےز تے نیاید نـــيانديشد دلم جـــز بـــر تـــو اي يـــار تــو پــندارم،تــو گــفتارم،تــو کــردار تــو و عشــق تــرا بــر مــن،خــدا داد ز جَـــور تـو زنـم پـيش خـدا داد بــــه زنـــجیر غــم عشــقت اســیرم جـــوان بــودم ولی کـــردی تـــو پـــيرم ســـــــپیدیهای مــــــویم،رنگ رویت س____هبختم بـــود هــمرنگ مــویت بـــه رنگ خـال تــو شــبهای تــارم امـــــيدى جــــز وصــالِ تــو نــدارم اگــــر روزی جـــمالت را نـــبينم نـــخواهــم روز و شب را بــىتو بــينم مگــــو بــا «نـادر» از گــرمی بـازار مـــده قــلب مــرا ایـنگونه آزار

آئين من

در خود همیبینم ترا،ای عشق تو آیین من

شــد انــتظار ديــدنت،رنــج و غــم ديــرين مــن

روز و شب و ماهم توئی،شادیِ ایّامم توئی

اختر به شب،نورِ دلم،زیبای چون ماهم توئی

مشتاق ديدارت شدم،گرچه نميينم ترا

خـواهـم شَـوم خـاک رهَت،شاید گـهی بینی مـرا

جـز غـم نشـد کس یار مـن،تـنهای تـنها مـاندهام

جــز آرزوی وصـل تـو،از قـلب تـنگم رانـدهام

آتش بے جان من زدی،آتش نشانی کن خبر

دل بُـردهای از دست مـن،از یـاد خـود مـن را مـبر

باور مکن جز از تو من،از دیگری یادی کنم

بی تو ز بس غم خوردهام،در مرگ خود شادی کنم

من قهر و نازت می خرم، دوری ز خشمت کی کنم؟

یا دیدهی مشتاق خود،محروم ز چشمت کی کنم؟

آرامش جانم توئی،بی تو هراسان میشوم

قربانی رخسار تو،من سهل وآسان میشوم

وقـتى كـه تـنها مـىشوم،غـم بـر دلم در ميزند

چـون عـاشق روی تـوام،دل سـوی تـو پَـر مـیزند

از زندگی سیرم ولی،با یاد تو سر میکنم

این دیده را با حُزن تو،هر لحظهای تر میکنم

بشکسته بادا بال و پَر،جز بام تو بامی پرم

آشفته گردم بیش از این،گر خاطرت از دل بَرم

یک لحےظهای ہے فکر تو،روز و شبم نابود باد

عـمرم بـه پـایان آمده،سال و مهِ من بود باد

در هـجر تـو مـيگريم و بـا ياد تـو مـي مـيزنم

جــز بــر در كــاشانهات،درب دگــر كـى مــىزنم؟

گـرچـه دلم بشکسـتهای،بـا تـو نکـردم دشـمنی

امّا تـو كـردى بـا جـفا،با قلب تنكم دشمني

خـواهـم نبینم گَرد غـم،بـر چـهره و رخسـار تـو

گــرچــه دلم آزرده شــد از شـیوهی رفـتار تــو

«نادر»پریشان کردهای با این همه افسونگری

ویـران مکـن کـاشانهام،هـرگز مـرو بـا دیگـری

ابرو کمان

ابــروكمان پـيوستهات،پـيوسته بـا نـازم كُشـد

گـرچـه بَـرد بـا خـود دلم،دانـم کـه نـاکـامم کُشـد

آرام آرام آمـــدی،آرام و صــبرم بُــردهای

مــن عـاشق روی تـوام،از دل قـرارم بـردهای

آن روز چو دیدم روی تو،گفتم: سعادت یار شد

چـون رهـزن ديـن و دلم،آن دلبـر عـيّار شـد

در آسمان عشق تو،بی بال و پَر،پر میزنم

در جستجوی خانهات،بر هر دری در میزنم

از تـو تـرا خـواهـد دلم،مسكـین درگاهت مـنم

بنگر به زیر پای خود،خاک قدمگاهت منم

ماندم به شوق دیدنت،در راه تو چشم انتظار

امّا نکردی یک نگه،کردی مرا گریان و زار

شـوقی نـمانده در دلم،جـز شـوق دیـدارت کـنون

شـوری نـدارم در سـرم،بـیماریام،رنـج جـنون

وقـتى نـمىپرسى ز مـن،وقـتى كـه قـهرى بـا دلم

دیگـر نـمیارزد جـهان،حـتّی پشـیزی،ای گـلم

لعـل لب خـندان تـو،خـندد بـه حـال و روز مـن

کے باخبر گردی دگر،از غصّهی جانسوز من؟

از هـجر تـو بس گـريهها،در خـلوتِ شب كـردهام

در انــتظار دیـدنت،از عشـق تـو تب کـردهام

بنگر به حال و روز من،من صید بی بال و پَرم

بنگر حدیث عشق را،در دیده و چشم تَرم

تا زندهام ای نازنین،ترکم مکن،با من بمان

روزی اگـر تـرکم کـنی،رفـتن هـمان،مـردن هـمان

«نـادر» ز دست عشـق تـو،در سینه دارد آتشی

تــو مـاه رخشـان مـني،زيـبانگار و مـهوشي

انتظار

بــــرفتم بـــر در زیـــازم بگـفتم:عـاشقم،بـی تـو چـه سازم؟ شـــدم عـاشق،تـرا كـردم تـماشا چـرا بـاید کـنم عشـق تـو حـاشا؟ تــرا خــواهــد دلم،هــر لحـظه،هـر دَم چـــه ســازم بـا دل زيـباپسندم؟ بگـــو زيـباصنم،کــي يـيشم آئــي؟ چــو مــهتاب و قَــمر،کــی رخ نــمائی؟ ... بگـفتا: خـواهـم آمـد ساعت يـنج. بگــــفتم:تــا بــدان دَم مــيكشم رنــج بگــفتم:خــوش بــود آئـــى بــه يـيشم کے عشق تے شدہ،آئین و کیشم شُـــمارم لحــظهها تـا بـينمت يـار بـــــبینم روی تـــــابانت دگـــــربار مَـــبر از ياد خـود،قـول و قـرارت بـــــيائی ديــــر،گــــردم بــيقرارت ... ســـر مَـــوعد بـــرفتم ســـوى مـــيعاد بـــماندَم مـنتظر بـا خـاطرى شـاد رســــيد آخـــر،زمـان و وقت ديــدار نــــيامد دلبـــر و دل شــد گــرفتار

```
دو چشـــم مـــن بـــه راهش بـــود خــيره
غـــمى آمــد بــه قــلبم گشت چــيره
                       نگـــه كـردم بسي،ايـنجا و آنــجا
نــــدیدم دلبـــر زیـــای بـــیتا
                       چـــو مـــهدیدم دو کس را دست در دست
بــه چشــمم،اشکِ مـاتم حـلقه مـیبست
                       بـــــيرسيدم نشــــانش را ز هـــر کس:
نـــدیدی دلبـــرم زیــبا ز هــر کس؟
                       قــد و بـالای او چــون سَـرو ناز است
نگاهش آتشین،یُسر رمسز و راز است
                       بــــه جــــمع دلبــران،هــمتا نــدارد
كســـــ چــون او قــد رعــنا نــدارد
                       لبـــانش پُــر تــبسّم،قــند شــيرين
نــــباشد کس چــو آن دلبــند شــيرين
                       دهان او بود چون غنچه خندان
شــود ایــن زنــدگی،بــی او چـو زنـدان
                       لبـــانش ســرخ و هــمرنگِ شــقايق
حَـــنا بســته بــه رنگِ خــون عـاشق
                       شـــدم آگــه،کســی او را نـدیده
شــــدم دلواپس آن نــــوردیده
                       بے دنےالش ہے گشتم بے زحمت
بـــــاران رحـــمت
                       بــــه دل آمـــد هــوای گـــریه زاری
ز دست نـــازنین گــــلعذاری
                      شـــدم دیـــوانـــه از بس غـــصّه خــوردم
فــــریب وعــدهاش بــیهوده خــوردم
```

بــــدیدم روی قــلبم،جــای پــا بــود زمــــین و آســمان،مــاتم ســرا بــود روان شــد از دو چشــم،جــوی بـاریک فــضای آســمان شــد،تــنگ و تـاریک چکــید از جَــور او اشکــم بــه آغـوش خــدایا چـون کـنم،عـهدش فـرامـوش؟! نــــيامد تـــا دهــد تسكـين دردم نــــيامد تـــا بـــبيند،روى زردم خــــبر از حـــالِم آن رعــنا نــدارد قــــراری بـــا دلم،گـــویا نــدارد ز یسادش رفسته دیگسر عسهد و یسیمان غـــمش در دل نشســته،هــمچو مــهمان شکسته نازنین،عسهدی کسه بسته بــه ایــن جَــور و جــفا،قـلبم شکسـته نــدانســتم كــه پــيمانش فــريب است اگــرچــه روی مـاهش بـی رقـیب است. نــــبندد بــا دلم،گــر عــهد و يــيمان از آن بـــهتر،کـــه آزارد دل و جـان بــــــيامد شب،ولى يــــــارم نـــــيامد طــــبيب قـــلب بــــيمارم نـــيامد بـــه دل گـــهتم::دلا،دلشـــوره دارم مــــبادا بـــا كســى بــنشسته يــارم دلا،بس کــــن دگـــر ایـن بــیقراری تـــحقّق كــي يــذيرد هــر قــراري؟! بے جائی کے رسے با خوش خیالی؟ نــــبینی جـای دلبـر را تـو خـالی؟

دلا،عـــاشق شــدن بـاشد حـماقت

مكـــن زارى،بگــير يک لحــظه طـاقت

گــــــذشته روزگـــارم بـا غــم و درد

شـــدم افســرده و غــمگین و دلســرد

اگــــر بـــينم نگـــارم بــارديگر

بگـــویم شکـوهها بـا آن فسـونگر

بگـــویم دلبــرم،دل بـــیتو تــنگ است

مکُش عـاشق،مگـر،قـلب تـو سـنگ است؟

مگــــر داری دلی از ســـنگِ خـــارا؟

کے زیےر پا شکستی،قلب ما را؟

خـــصومَت بـا دل «نـادر» روا نـيست

مكن آزار منن،راضي خددا نيست؟

اهداء دل

دل چـــو دريـا،در تــلاطم،در خــروش كــــفتنىها بــر لبـم امّـا خـموش دل گــــرفته روز و شب آســایشم دست بــه دامــان گُــلی،در خــواهشــم دانــه پـاشید پـار و دل در بـند شــد دل اســــير و بـــى خــيال يــند شــد دل گــــرفته از دو چشـــم خــواب را دلخـــوشی،صــبر و تــوان و تـاب را گـــــيرد از مــن دل بــهانه،دَم بــه دم آوَرد او نـــام دلبـــر بـــر لبــم دل دگـــر رســوای شــهرم کــرده است گشــــــته عــاشق،آبــرويم بُــرده است خـــود رهـا از دست ایـن دل مــیکنم در بـــــابان رفــــته،مـــنزل مــيكنم يـــا كــه مــىبندم دلم را بــا طــناب يـــا بــرَم بـا خــود دلم را زيــر آب مــيزنم تــيرى بــه قــلبم بــا تــفنگ خسسته و بسیزارم از ایسن قسلب تسنگ بـــا دلم دارم هــمیشه جــرّ و بــحث روزگـــارم را چــو ســيزده،كــرده نـحس

قـــلوه سـنگی شکــل دل پــيدا کــنم

قــلب خــود بــر دیگــری اهـداء کـنم

مــــيدهم ارزان دلم را بــــــى بـــــها

تــا فــرامــوشم شــود ايــن غــصّهها

مــــيروم ســـازم دلى از آب و گِـــل

مـــــىنهم آن ســنگ را بـــر جــاى دل

تــا نــدانــم فــرق هــر زيـبا و زشت

بــرگ تــرحــيم،بــهر دل بـايد نـوشت

يـــا كــه دل در زيــر پـا له مــيكنم

روزگـــارِ زشت خــود را بِـه كـنم

مـــــــى بَرم از يــــاد،رســــم عــاشقى

شب کــه آیــد مــیروم نــوشم شـراب

حــال «نــادر» را كــنم چــون دل خـراب

ایکاش

ایکاش آگه گردی از حال من و قلب حزین

آزار من دیگر مده،ای مهلقایم بیش از این ایکاش خندی نازنین،یک لحظه بینم خندهات

تا گویمت ای ماه من،تو شاهی و من بندهات ایکاش بنشینی و من،یک لحظه بینم روی تو

دل را کـنم گـم دلبـرم،در پـیچ و تـابِ مـوی تـو ایکاش میشد دست من،در دست خود گیری دمـی

بگــذاری از لطـف و صفا،بـر قـلب تـنگم مَـرهمی ایکــاش خــوانــی راز دل،از اشکِ هـر دو دیـدهام

بسیار شبهای دراز،بی تو زغم نالیدهام ایکاش همچون آشنا،پُرسی گهی از من نشان

یا جان من بستان و یا این آتشِ دل را نشان ایکاش با من مهربان باشی نه چون بیگانگان

تــا مــن بسـوزم در بَـرت،هـمچون پَـرِ پـروانگـان ایکاش میشد بـاورت مـن خـاطرت خـواهـم بسـی

کی میکنی پیدا دگر،دیوانهای چون من کسی؟ ایکاش دانی بُردهای از دست من دین و دلم

من میکِشم از هجرِ تو،رنج و غم و درد و اَلم ایکاش آیم کوی تو،روزی شوم همسایهات هرجا روی آنجا روم،دنبال تو چون سایهات

ایکساش دانسی آرزو،دارم دوبساره دیسدنت

تو کردهای دیسوانهام،با شیوهی دل بردنت
ایکاش شیرینم شَوی تا من شَوم فرهادِ تو

یاکو شوی لیلی و من،مجنون شَوم با یاد تو
ایکاش «نادر» را چنین،ای یارِ پُر جَور و جفا

با ایسنهمه ناز و ادا،از خود نمیکردی جدا

۱۴

ای مادرم

ای مادرم،ای مهربان،تا زنده هستم خواهمت

هر لحظه،هر دَم،هـر كـجا،در خـلوتِ دل خـوانـمت

ای باغ جنت دامنت،هرگز نیازردی مرا

بــا مـهربانی و صفا،مادر،تو پَـروردی مـرا

سـوزد دلم در هـجر تـو،وقـتي كـه يـادت مـيكنم

بــوسم اگـر پـای تـرا،گـوئی عـبادت مـیکنم

راضی شوی از من اگر،راضی شود یـزدانِ مـن

رحـم و صـفای قـلب تـو،از خـالق رحـمان مـن

از درد و از رنــج دلم،دیگـر نـمیپرسی چـرا؟!

رفتی ز پیشِ چشم من،دیگر نمیبینم ترا

این زندگی بی روی تو،بیراههای شد پُـر خـطر

شاید زیادت رفتهام،از من نمیگیری خبر!

دستم به دامانت بیا،گشتی چرا از من جدا؟!

بازآ به خوابم یک شبی،بینم ترا بهر خدا

گرچه برفتی بی خبر،امّا مرو از خاطرم

خـواهـم بـیایم پـیش تـو،ای نـازنین،ای مـادرم

بازآ نگر روز و شبم،بر حال زارم کن نظر

این دیدهی پر خون شده،چون دِجله و بحر خَرر

خـواهـم بگـرید چشـم مـن،از دوری چشـمان تـو

تنهای تنها ماندهام، خواهم شوم مهمان تو

با این دل چون شیشهام،از هر کسی دیدم جفا

دور از صفای قلب تو،دیگر نمیبینم صفا

دیگــر نـمیخندد لبـم،دور از لب خـندان تـو

زان روز رفتی مادرم،خشکید گل گلدان تو

با قصهی پر غصهام،شاید دلت آزردهام

از من مکن هرگز گله،من کی زیادت بُردهام

ای مے بانی کار تو،در یاد خود من دارمت

گـرچـه خـدايـم نـيستى،ليكـن خـدا پندارَمت

تا كو قيامت سر رسد،دست خدا بسيارمت

آنــروز بـینی مـادرم،دسـتی بـه دامـن دارمت

ای دل،ز رنــج دوریاش،در سـینهام زاری مکـن

ای سـرنوشتِ شـوم مـن،دیگـر دل آزاری مکـن

یاری نــمیبینم ز کس،مـن «نـادر» بـی یاورم

بعد از خدای مهربان،مادر، تو دین و باورم

ای یار من

گفتم:که آیم پیش تو،تا باز گویم راز دل

ســـویت دلم پــرواز کــرد،ای مــقصدِ پــرواز دل

از بےر تےو،از این و آن،قصد جدائی کردہام

من نعمتِ عشق ترا،از تو گدائی کردهام

غافل نِيَم از ياد تو،غافل مشو از ياد من

خواهم رسـد بـر گـوش تـو،ايـن نـاله و فـرياد مـن

در بازی دلدادگی،من کیش و ماتم دلبرم

بر دیده و رخسار تو،حیران و ماتم دلبرم

از جَـور تـو ای بـیوفا،پُـر از غـم و مـاتم شـدم

بیچاره و محزون منم،رسوای این عالم شدم

کَـی مـیشود بـینم تـرا،ای نـور هـر دو دیـدهام؟

بهتر زتوای دلربا،در این جهان کی دیدهام؟

ای نازنین رعنای من،جنز تو ندارم دلبری

خـواهـم بيائي خانهام،تا رنج و غـم از دل بَـري

جانم نــثارت مــيكنم،گــر لحــظهاى يــادم كُــنى

چون یک نظر بر من کنی،تا زندهام شادم کنی

در بـزم عشـق و عـاشقی،گـرچـه شـدم پـروانـهات

امّـا نـبودی مـهربان با عـاشق دیـوانـهات

گشتم اسیر و ناتوان،من در کمند موی تو

شاید به فریادم رسد،زیبا خُر ابروی تو

«نـادر» نـرنجیده ز تـو،با آنهمه آزردگـی

در مکـــتبت آمـوخته،چـون شـيوهى دلدادگــي

با خیال تو

بـــــرای دیــــدنت کـــــردم تکــایو بـــه دل گــفتم:،دلا،کــم کــن هــياهو دلم گــــفتا:بگـــو،طــنّاز مــن کــو؟ به ناگه دیدد مت رفتی از آن سو تـــرا ديــدم كــه مــيرفتي خــرامــان بــه تــو گــفتم:بــيا دســتم بـه دامـان بـــــيا ای گــــــل،کـــه گـــویم راز دل را نـــــثار تــو كــنم يک شــاخه گــل را دلم مــــىخواست آيـــم بـــا تـــو خــانه هـــــمی گشــــتم ســـراغ یک بـــهانه دلم مـــــىخواست گـــويم بـــا تـــو رازى بـــه دل گـــفتم:دلا،خـود را نـبازی بـــه تــو گــفتم:بــيا اي نــور ديــده دلم را بُـــردهای،عــــقلم پَـــریده دو چشـــم تــو،دلم از رَه بــه در کــرد غـــم تــو نـازنينم،ديـده تـر كـرد ز دستِ تــــو دلی بــــیتاب دارم خـــــال ديـــدنت در خـــواب دارم خـــيالت چشـــم مـــن بـــىخواب كــرده بـــه جـایش دیــدهام پُــرآب کــرده

۱۸

چــه مـــىشد لحــظهها تكــرار مــىشد؟

دلِت بـــا مــن دوبـاره يـار مـــىشد؟

بــه دُور از هــر هــراس و اضـطرابــي

تـــو مــيدادى مــرا جــام شــرابــي؟

خـــوشا آئــي دوبـاره خـانهام،يـار

نشــــينم بــا تــو سـاعتهای بســيار

قسم بر میکده،بر جام و ساقی

فــقط مـانَد بــه دل،عشــق تــو بـاقى

در ایــــن دنـــیای وانَــفسای فــانی

ز خاطر کی برم یاد تر آنی؟

بــــــپرسی یــا نــپرسی حــالِ «نــادر»

نـــخواهــم بُــرد،يـادت را ز خـاطر

باران

نـــبودی تـــو،چــه بــارانــی مــيآمد!! بــه چشـــمم جـــز خـــيال تــو نـــيامد خـــوشا آن لحـــظهها،آن روزگـاران بــه زيــر چــتر تــو،در زيــر بــاران ـرايـــا گـــوش بـــودم بـــر كـــلامت نـــوشتم بــر بـخار شـيشه نـامت چے خےوش کے ردی تے پائیزم بےاران كــنون ب تــو دو چشــم،چشـمهساران دو چشــــمیخیس،رنگ لاله دارم شــــرابـــی ســرخ انـــدر پــياله دارم بے چشہم،سیل اشکے تازہ دارم بــــه دل،انـــدوه بــــان دارم ز ابــــر آســـمان بـــاران روان است گـــــمانم اشک چشــــم عــاشقان است نــمیدانــی کـه در ایـن دل چـه دردیست!! بـــه روی گــونهام بـاران سـردیست لبــــم خـــاموش و در دل غــصّه دارم ز هــــجرانت بــه دل صــد قــصه دارم چــو بــلبل در قــفس زنــدانــيام مـن دو چشمم پُسر ز غم،بارانیام من

غــمی دارم بــه دل،اشکــی بــه چشــمم

ز دستِ ایــــن دلِ عــاشق بــه خشــمم

جــــفا کـــردی،ز چشـــمم گـــریه آمـــد

خـــــزان آمـــد،هـــزاران غـــصّه آمـــد

تـــو کـــردی چشـــم «نـادر» پــر ز بــاران

جــــفا بــاشد هـــمیشه رســـم یـــاران.

بال پرواز

تو بال پرواز منی،بیاکه بی بال و پَرم

هـوای کـوی تـو،گـلم،دوبـاره افـتاده سـرم بـا هـمهی جـور و جـفا،مـن زِ تـو دل بـرنکنم

تــو دام و دانــهی مـنی،مـنم کـبوترِ حــرَم کــبوترِ بــام تــو و اسـير چشـمانِ تـوام

بــیا مــرنجان تــو مــرا،بــی تــو نــمانَد اثــرم

تـو نـور دیـدهی منی،غصّهی جانسوز منی

چـرا نگـه نـمیکنی،به دیـده و چشم تـرَم!

چشم به راه و منتظر،به راه تو نشستهام

هـمیشه در فکـر منی،تو کی روی ز خاطرم

کـویرِ بـیآب مـنم،چشـمهی آب مـیشوم

اگــر بــپرسی ز دلم،اگـر بـیایی بـه بَـرَم

یگانه آشانی من،تو یار و یاور دلم

دُرِّ گُــهربارِ مــنى،تـا بـه ابـد تـاج سـرَم

تاب و توانِ من تویی،صبر و قرار من تویی

دور ز من که میشوی،غمزده و در به درَم

سَـرو سَـهی،قـامت تـو،کس نـبوَد شبیه تـو

سُـرور و شادمانی ام، بیا که بی تو پَـرپرم

گــلم بــيا و پـا بِـنه،بـه بـاغ زنـدگانيام

تا كه همآواز شود،بلبل و مرغ سَحرم

کے نار تے فے صل خےزان، بے یہ ہے ار میدھد

تـو غـنچه و شكـوفهاى،بـهار مـن،مـنتظرم

خدای عشق من توئی،در این سرای بیکسی

چه خوش شود کنار من شوی انیس و پاورم

به پای تو،جان بدهم،اگر دل و جان طلبی

جان و روانم بدهم،به تو یگانه دلبرم

به دفتر خاطرهام،به خون دل نوشتهام

«نادرم» و گدای تو،تو پادشاه و سَرورم

برای چشم مست تو

مرگ،مراکه عاشقم،از تو جدا نمیکند

بدان که همچو من کسی،جان به فیدا نمیکند

اگـر نـبينمت دَمـي،بدان كه بيتو لحظهاي

فكر و خيال و ياد تو،مرا رها نميكند

صدا بـزن مـرا بـخوان،کـه جـز تـو دلبـری دگـر

در این سرای بیکسی،مرا صدا نمیکند

نشانه رفتته دیدهات،برای بردن دلم

دو چشـم مست و ناز تـو،هـرگز خـطا نـمیکند

رفاه و آسایش دل،به ناز خود گرفتهای

تـرحّـمي بـه حـال مـن،دلت چـرا نـميكند؟!

هـمچو گـذشته نـازنين،چـرا نگـاه نـاز تـو

مصحبّتی به عاشقش،بهر خدا نمیکند؟!

طبیب بیماری من،نیاز من نگاه تو

درد مـــرا نگـــاه تـــو،چـــرا دوا نـمیکند؟!

شــدم خــریدار غــمت،مشــتری روی مــهات

نگه چرا دو چشم تو، به زیر یا نمیکند؟!

به هر بهانهای دلم،به کوی تو روان شود

اگـر چـه دانـم که دلت،به من وفا نمیکند

وقت نیایش و دعا،دو دست پر نیاز من

بــجز تــرا عــزيز دل،دگـر دعـا نـميكند

صفا و مَروه،کوی تو،آمدهام به دیدنت

چه کردهای با دل من،بی تو صفا نمیکند؟!

مـوی سـپيدِ مـن نـبين،روز سـياه مـن نگـر

بــيا كــه بــيماردلم،عــزم شـفا نـميكند

غم فراق و دوریات،چه خوش نشسته در دلم

حیف که سلطان دلم،رو به گدا نمیکند

«نـادر»بـیچاره دگـر،مگـو ز عشـق و عـاشقی

شعر و حدیث عاشقی،دگر بها نمیکند

بلوا مكن

بازآ نگارم،نازنین،از عاشقی پروا مکن

مشكن دل چون شيشهام،چشم مرا دريا مكن

کی میروی از خاطرم،کی میشوم از تـو جـدا؟!

در شهر پرآشوب دل،افسونگرم،بَلوا مکن

در انتظار دیدنت،تاکی شمارم لحظهها؟

این عاشق سرگشته را دیوانه و شیدا مکن

با قهر و ناز و فتنهات،بی تاب و زارم کردهای

بیزارم از این زندگی،با من بدی،بیتا مکن

دیدی شدم دیوانهات،مست و خرابِ چشـم تـو

دیگر به نزدِ این و آن،عشق مرا حاشا مکن

بنشین دَمی را در برم،کم کن دگر ناز و ادا

این عاشق خونینجگر،آوارهی صحرا مکن

از من کنی دوری چرا؟!آخر چه کردم بیوفا؟

با ناز خود من را کُشی،این ناروا با ما مکن

با من ستم دیگر مکن،ای هستیام،ای زندگی

دلدادهی غـمگین خـود،تنهاترین تنها مکـن

تـو لیـلی زیبای مـن،مـن عـاشق و دیـوانـهات

در نزد هر بیگانهای،مجنون خود رسوا مکن

«نادر»،ز جَور دلبر و از دست غـم كـم نـاله كـن

مُـردی اگـر از عـاشقی،فریاد و واویـلا مکـن

بوی بھار

ای بیخبر از حالِ من،شد زندگی زندان من

بازآ زغم بِرهان مرا،ای غنچهی خندان من

در غــربتِ ایـن زنـدگی،تـنها رهـایم کـردهای

تـنهای تـنها ماندهام،خانه خرابـم کردهای

جـز غـم نیاید در دلم.اندوه دوری تا به کی؟!

صبرم به پایان آمده،دیگر صبوری تا به کی؟

از دوریات ای دلبرم،تاکی کشم من بار غم؟

بنگر تو حال و روز من،اندوه،پشتم کرده خم

آرام جــانانم بـيا،ای نـازنين زيـباگـلم

خـــواهـــد دلم تـــنها تــرا،تــنها تــرا دارد دلم

از مــن نـمیگیری خـبر،اشکـم نـمیبینی دگـر

يادت نمى افتم چرا؟!، يارت نبودم من مگر؟!

با دیگران شادی وخوش،با من ولی نامهربان

از من تو بیزاری ولی،با دیگران شیرینزبان

از من نـمیپرسی دگـر،آیا به دل دارم غـمی؟!

دیگر نمیخواهی مرا،لیکن ترا خواهم همی

گوئی:که از من دور شو،دور از تو من چون میشوم؟!

از دوری سیمای تو،من دیده پُرخون میشوم

روزی به پایان میرسد غیمنامه و ایین قصّهام

یسار جیفاکیارم بیا،تبو شیادی ومین غیصّهام
با اینهمه آزردگی،دل را به تو خوش کردهام

دارم تیرا در یاد خیود،خیود را فرامُش کردهام
در عیاشقی مین«نیادرم»،در راه تیو سیر مینهم

در پای دار عشیق تیو،جانانه مین جان میدهم

ىھار آىد

بــــمیرد بــــینوادل از جــــدائـــــی بـــهار آیــد گــلم،گــر یــیشم آئــی دو چشــــم،پُـــر ز نــاز و غــمزه داری چـــه زیـــا و قشــنگ و دلربائی چــه شــيرين زنــدگي،وقــتي كــه هسـتي نـــــدارد زنــــدگی بـــــیتو صــــفائی شـــود ایــن زنــدگی زشت،زیــبا اگـــــر آیــــد ز ســوی تــو نــدائــی رُخــــم زرد و خـــزان زرد و گُــل زرد بـــنالد هـــر ســه از دردِ جــدائــي دلم شــــد مـــبتلای روی مـــاهت ز بس زیــــا و طـــنّاز و بـــلائی اگــــر دسـتم رســد بــر تــار مــویت زنـــــم بـــــا تــــارِ زلفِ تـــو نـــوائـــى چــو ســيم و زر،چـو دُرّ هسـتى،چـو يـاقوت گـــــرانــــقدر و عــــزیز و پُـــربهائی رهِ مســـجد نـــمیدانـــد دل مـــن بـــه كــنج قــلب خــود دارم خــدائــي بــه جــز عــطر و نســيم و بــوی کــویت نـــمى بــويم دگــر حـال و هــوائــي

مـــــران از خـــود،مکـــن هـــرگز رهـــایم

نــــــدارم از قـــــفس،قـــــصدِ رهــــائی

بـــه هـــر جـــائی،ز هـــر کس،از تــو پــرسم

بگـــــو ای نـــــازنیندلبر،کـــــجائی؟

هـــمی نـــالد چـــو نـــی،هــر روز و هــر شب

دلِ «نــــــادر» ز رنـــــجِ بـــــيوفائی

به تو می اندیشم

ای کــه بــیگانه نــمودی تـو مـرا از خـویشم

هـر شـبی تـا بـه سَحر،مـن بـه تـو مـیانـدیشم رخ زیـــبای تـــرا دیـــدم و دیـــوانـــه شــدم

حسوری بساغ بسهشتی،بسه تسنت ابسریشم بس کسه بسا وعسده ی دیسدار تسو شب سسرکردم

مـــوی ســر گشــته ســفید،هــم ریشــم اگـــر آئــی و بــپرسی تــو ز احــوال دلم

از تــو خــواهــم نــروی تــا بــه ابــد از پــيشم آمـــدم بـــهر تکـــدّی بـــه در خـــانهی تــو

چون گدائی، زتو ای مونسِ جان، شد کیشم گرچه بیرون تو فکندی زدر خانه مرا

گـــر بـــبينم رُخِ تــــو،در طـــرب و در عَــيشم گــر دَهــی نــیمهشبی بــر مــنِ دیــوانــه شــراب

مستِ چشـــمِ تــو شَــوم،کــم بــدهی یــا بــیشم هــمه دانــند کــه مــن پــیرِ دو چشــمت شــدهام

نشَــوم نــادِم اگــر طـعنه زنـند يـا نـيشم تَــوبه از عشـــق روا نـيست كـنم تـا بـه ابـد

تَـــوبهها مـــيشكنم، «نـادر» نـادرويشم

به من سر زن

بــه قـلب عـاشقم،گـاهی تـو سـر زن بــــيا و خـــانهام يكشب تـــو در زن بـــــرای دیـــــدن روی چـــــو مـــاهت شـــدم آواره در هـــر کــوی و بَـرزن زدی بے یک نگے، آتش بے جانم بــــا و آتشـــم بـــار دگـــر زن نشــــین چــون کــفتری بــر بـام قــلبم اگــــر آزردمت،از ســـينه پَـــر زن چــو پــروانــه،هــمي گــردم بــه دَورت نگـــاهی زیــر پـا و دَور و بَـر زن مگــــو دیگــــر ز دوری و جــــدائـــی بــــيا بـــهر خـــدا،حــرف دگــر زن مــــدارا كــــن،مـــازار عـــاشقت را بــه جســم و جـان مــن كــمتر شَـرر زن تـــو كــه پاشيدهای دنـيايم از هـم بــــزن لبـــخندی و کـــمتر ضــرر زن نـــخواهـــم بــي رخ مــاهِ تــو مــاهي جـــهان بــــيتو نـــمي ارزد بــه ارزن اگــــر بـــويَم گُـلي جــز روي مـاهت درخت عـــمر عــاشق بــا تَـبر زن

ديوان ديوانه حيوان ديوانه

دیوان دیوانه دیوانه

بيتا

نـــــباشی پـــــیش مـــــن،آرام جــــانم چـــه فــرقی مــيکند،روز و شـبانم؟! مـــحبّت كـــى كــنى بــا قــلب تــنگم؟ خــوش آن سـاعت كــه بـاشى هــمزبانم هـــمه خـــواب و خـــيال مـــن تـــو هســتى ب___ه ج__ز عشقت نگنجد در گهانم تــــرا خــواهــم،نــمیخواهــم کســی را تــــرا در دل،بُـــتی بــــيتا بـــدانــم بــــدیدی چــــون دلم در دام مـــویت بــــرفتی،کــــنج زنـــدان شــد جــهانم گــــــــذشتی بــــــا کــــــرشمه از کـــــنارم نـــــپرسیدی ز مــــن،درد نـــهانم ز مـــن دوری گـــزیدی پــار زیـبا بـــه گــوشات كــى رســد آه و فــغانم؟ بگـــو تــا كــه،گــل مــن، نــازنينم مـــن ايـنجا بـا غــمت تـنها بـمانم؟ مگــــر مـــن يـار دلبـندت نـبودم؟ چــــرا دیگــــر نــــمیپرسی نشــانم؟ نـــميآئي چـــرا ديگــر سـراغــم؟ مگـــر بـا مـن تـو قـهری دلسِتانم؟!

بـــه روز و شب چــو نــى نــالد دلِ مــن بـــه دادم كــــى رســــى نـــامهربانم؟ شــــبى از روى لطـــف و مـــهربانى كـــرامت كــن،صــدايـــم زن،بــخوانــم غـــمى دارم بـــه دل،از دوري تـــو بـــهارِ مــن بــيا،بــى تــو خــزانــم غـــم «نــادر» بــه پــايان كــى رســانى؟ خـــوشا روزى بــه تــو خــود را رســانم

بىتاب

دل بُـردهای ای دلبـرم،از مـن نـمیگیری خـبر!

از ایـن دل بـیچارهام،بـهر چـه گشـتی بـیخبر؟

وقتی کے دوری از بَرم،بھر تو بی تابی کنم

من تاب اندوه ترا،بی تو تحمّل کی کنم؟

در خلوتِ هر نیمهشب،تنها ترا جویَم همی

وقـــتى نـــمىبينم تــرا،بــر دل نشــيند مـاتمى

پَـر مـیزنم دور و برَت،چـون عـاشقی پـروانـهوار

بهر تو جانم میدهم، خواهم ترا دیوانه وار

گـرچـه بـرفتی از بـرم،کی بیتو تنها بودهام؟

در پیش چشمم بودهای،بی تو به هر جا بودهام

از خود برانی گر مرا،من از کنارت کی روم؟

این قلب عاشق پیشهام،هر جا رَود در پی روم

روزی خـوشا بینم تـرا،در پیش خـود در خـلوتی

تــنها تــرا خــواهــد دلم،بــا كس نگــيرم اُلفــتى

در ایسن دو روز زندگی،مهمانِ چشمان توام

جانم اگر خواهی بگو،من تحت فرمان توام

دردت به جانم میخرم، «نادر» فدایت میکنم

در خلوت غمگین خود،هر دَم صدایت میکنم

بی تو هرگز

بىي تو خورشيد و قَمَر،در نِگَهَم خوار شده

بیت و هیر غینچه و گُیل،در نیظرم خیار شده بیت و مین دلخوشی و شیوق نیدارم به کسی

بــــیتو دارم بـــه دلم،غــــصّه و انــــدوه،بســی بــــیتو بـــیزار،از ایــن زنــدگی و رنگ و فــریب

بـــىتو درمــانده و مـحزونم و تـنها و غـريب

بى توكى ميشود اين گردش ايّام به كام؟

بی تو میرگ آید و نیزدیک شود،گام به گام

بــىتو مــن بــيكس و تــنهايَم و بــى نـام و نشـان

بــــىتو خشكـــيده و زردم،شــدهام بــرگ خــزان

بـــىتو مـــن،هــمنفس و هــمدمِ غــمها شــدهام

بــــىتو *ر*ســواى جــهان،بــيكس و تــنها شــدهام

بـــىتو فـــرقى نكـــند مـــوسم پـائيز و بــهار

بى تو سخت است گلم،گردشِ ايـن لَيل و نـهار

بى تو ىك لحظه دگر،خاطر من شاد نشد

بـــــىتو دل،از قـــفسِ خــاطره آزاد نشــد

بـــىتو كــى مــيرود از خـاطر مــن،خـاطر تــو؟

بـــىتو آواره و ديـــوانــه شـــده،«نـادر» تــو

دیوان دیوانه دیوانه

بيخبر

بــــى تو مـــــيميرم، تـــو از مــن بــيخبر کے رسد روزی ز من گیری خیبر؟ مـــن گـــرفتارم بـــه دام و دانـهات مستِ چشـــــم مستِ تـــــو،ديـــوانـــهات عـــاقلی بـــودم،کــنون دیـوانـهام خـــانه كـــرده غـــم،درونِ خــانهام خــلوتی خــواهــم کــه تــو بـاشی در آن چـــون تــرا خــواهــم ز جــمع دلبــران کـــی تـــوانـــم عشـــق تـــو از دل بـــه در؟ کـــردهای مــن را چــو مــجنون دربــه در گــــوهری تـــو،قــعر دریـا تــهنشین زَورقـــــى بشكســــتهام،بـــــىسرنشين گشــــــته افســــار دل از دســــتم رهــا عـــاشقم،در چشـــم دلبــر بــى بــها بـــا دل پُـــر از نـــياز مــن بسـاز مــــيکُشی دانـــم مــرا آخــر بــه نــاز كـــاش بــاشى بـا دل مـن مـهربان هــــمدل و هـــمراز و هـــمدم،هــمزبان هـــر دو چشــم تــا سَــحر بــيدارِ مــن آرزو دارد کـــه بــاشی پــار مــن

آن نگـــاهِ شــوخ تـو شـد دردسـر ای لب شــــیرین تــــو،شـــهد و شکــر كـــاش آئــــ و شَــوى هـمسايهام سَـــرو بــالای بــلندت،سـایهام نـــازنینا،عــاشق و نــازکدلم گـــر نــوازی،حــل شــود صــد مشکــلم مــــيهمان شـــو،كــن مــنوّر خـانهام كــــم بگــــريان ايـــن دلِ ديــوانــهام چــون شــدى بـا قــلب تــنگم هـمنشين آتشــــم زن،ای نگـــاهت آتشـــین ای کـــــــلام و گــــــفتگویت دلنشـــــین لحـــظهای،یکدَم،کـــنار مــن نشـین مــن کِشــم دســتی بــه زلف و مــوی تـو يــا مـرا بـا خـود بـبر تـا بـوستان غـــنچهای آنـــجا بـــمن ده،دلسـتان یـــا بــده تــاری ز زلفت یـادگار يـــا طــلب كـن مـرگم از پـروردگار مــن چــه کــردم بـا تــو ای دلدار مـن؟! دوست مـــــيدارد دلت آزار مـــــن؟! كـــاش مـــيمردم ز جَــورت اى نگــار قـــلب ســنگِ تــو شــود،ســنگِ مـــزار مــــيدهم ســـوگند تـــو،بــر انــبيا بــــهر تسكــــين دل «نــــادر» بــــيا

بيستون

بـــرفتم بـــيستون،بــا يـاد فـرهاد نـــدیدم جـــز جـفا و ظـلم و بـیداد بـــه کــوهستان،غــم و رنــج جــدائــي زده رنگـــــ بـــه رنگ بــــوفائی! ز كـــوه عــاشقان،آمــد نـدائــي مگـــر عــاشق نــدارد هــيچ خــدائــي؟! شــــنیدم نـــالهی فـــرهاد مــیگفت: چــه مــه شد لحـظهای ایـن دیـده مــه خفت؟! ز مــن پــرسيد:بگــو شــيرين مــن كـو؟ نــــمىپرسد چـــرا از حـــال مــن او دلم عـــاشق شــد و از مــن جــدا شــد بـــه عشـــق روی شــيرين مــبتلا شــد بـــــدیدم خـــــال و مــــو ی و طُـــرّهی او دل ديـــــوانـــــهام رفت هـــــمرهِ او دلم در بــــند آن مـــوی رهــا شــد هــــماندم در دلم شــوری بــه یــا شــد دو چشــــم او مـــرا دیــوانــه کــرده غــــم شــيرين بــه قــلبم لانــه كــرده خـــــيالش را بــــه دل دارم هــــميشه غــــم عشــقش بــه دســتم داده تــيشه

بـــه عشـــق او هــمي كــندم دل كــوه از او دارم بــــه قـــلبم كــــوهِ انــدوه! زدم بـــا پـاد او بـر صـخره و سـنگ چــرا خــواهــد مــرا ایــنگونه دلتــنگ؟! کشـــــیدم نـــقش و تـــصویری ز شــیرین بـــه يــاد خــاطرات يـار ديـرين اگـــرچــه با غـمش تـنها نـبودم ولی تـــنها و بــــی او مـــانده بــودم نــــدانســــتم دل دلبـــر ز ســنگ است دل او بـــا دل تــنگم بـه جـنگ است! دل عـــاشق مــــثال شـــيشه مـــانَد اگــــر دلبـــر بـــماند،غـــم نــمانَد بــــرفت و مـــانده از او کــوهی از غــم نـــدارم طــاقت ایـن حُــزن و مـاتم نشســــــته در دلم،دردی نــــــهانی بگــو دلبـر ز رنــج مــن چــه دانــي؟! نـــمىدانـــد مگــر عــاشقكُش مــن؟ چــه كـرده بـا دل حسـرتكش مـن؟! بـــرفت و بُـرده بـا خـود هسـتىام را بــه هـــم زد عــيش و نــوش و مســتيام را رَوم گــــر کـعبه پـاکـوی حـرم مـن ز جَـــور او شكـايتها بَــرم مــن نـــخوردم مـــي،ولي بـــيباده مســتم بگــو«نـادر»،بــه يـادش زنــده هســتم

دیوان دیوانه دیوانه

بىشكىبم

صــــفای زنــــدگی،کــــوی تـــو دارد بــــبويَم هــــر گُـــلی،بــوی تــو دارد دلِــــم هــــر لحــظهای گــيرد بـهانه كــــه آيــــم گــاه و بــيگه دربِ خــانه زَنــــم بــــر در،کـــه آئــی تــا دَم در بــــبینی عـــاشقت،بـا دیـدهی تـر بـــــیایمخانهات،ای درّ و مـــــرجــــان بگـــویم عـاشقم،مــن را مـرنجان دهـــــــى رخــــــصت،نشــــينم در اطــاقت بــــــينى دل بـــــوَد،در اشــــتياقت تــــرا گـــویم کــه غــمخوار دلم بـاش بــــوَد ســــيماي تــــو الهــام نــقّاش نشســـــــته رنـــــج عشــــقت در نگـــاهم هـــــمى خـــــيزد غــــم عــالم ز آهـــم دو چشــــم تـــو خــمار و مست و زيــبا فــــريبم داده آن چشــــم فــــريبا تـــو جــادو مـيكني،زيـباي ساحِر ز تـــو شــيوا شــود اشــعار شـاعر نــــمىخواهــــم عــــزاى دل بـــبينم دلم خـــواهــد كــنار تـو نشـينم

خـــوشا تـــنهائی و خـــلوتنشینی بــا نگــارِ دلنشـــینی بــا نگــارِ دلنشـــینی ز تـــو دارم هـــمه ســـرمستیام را بـــه پــای تـــو بــریزم هســتیام را گـــریزی نــازنین،گــر روزی از مــن گـــریزد آنـــزمان،بـــهروزی از مــن زبـــانم لال،اگـــر خــواهــی بــمیری بــمیری بـــه جــای تــو بــمیرم تــا نــمیری دلِ «نــــادر»،غــــمین و بـــیشکیب است ز تـــو دور و ز شــــادی بــینصیب است

دیوان دیوانه دیوانه

بيقرار

زنـــدهام بــا يـاد رويت،شـوق ديــدار تــو دارم

گـوشهای تـنهانشستن،نـاله کـردن،گشـته کـارم

بُردهای تاب و توانم،گو صبوری چون توانم؟

بودهای صبر و قرارم،با که گویم بیقرارم؟

هـر شـبى بـا خـاطراتت،با غـم و با غـصّههايت

یا به امید وصالت،سر به بالین میگذارم

با کے مندِ تار مویت، تار غے بر دل تنیدی

غـــصّههای بـــی توبودن، تـا ابـد شـد کـولهبارم

آتشی در سینه دارم،چون صبوری پیشه سازم؟

حســرت دیــدار رویت،مـانده در دل یـادگارم

بـر در کـاشانهی تـو،مـن تـهیدست و گـدایـم

تا نبینم روی ماهت،پشتِ این در ماندگارم

ماندهام چشم انتظارت،تا ز در شاید درآئی

خـوش بـود بـا وعـدههایت،لحـظههای انتظارم

در سکوتی تلخ و غمگین،در شبی تاریک و تنها

دلبــرم،زيــبا نگـارم،بـر دلم نـقشات نگـارم

ای حــیات جــاودانــی،ای امــیدِ زنــدگانی

تو نمی پرسی ز حالم،بی رخت گریان و زارم

کی شود یادم کنی تو،یا به فریادم رسی تو؟

کسی شود آئی خسرامان،بار دیگر در کنارم؟

سسوی صبحرا ره سپارم،گر نیائی در کنارم

ایان دل بشکستهام را،من به دستت میسپارم

«نادرم»،تنهای تنها،عاشق و دیوانه از غلم

چسرخش زلف سیاهت،گردش لیل و نهارم

ديوان ديوانه ديوانه

پریشانم

شــدم پـرير بـه هـنگامي كـه رفــتي ز هــــجران و جــدائــيها كــه گــفتي تــــو رفـــتی و نـــماندی در کـــنارم شــــدم رســـوای عشـــقت در دیــارم نــــمىسازد زمـــانه بـــا دل مـــن شـــده خـاموش و خـلوت،مـحفل مـن نــــبودى تــــا بــــبينى گــــريههايم كـــنم تـا بـا تـو قسـمت،غــصههايم دو دیـــده پُـــر ز بـاران و دلم خــون دگـــر آب از ســرم بگـذشته اکـنون غـــــم تــــنهائي مــــن کس نـــدانـــد دلم جـــای تــرانـه،نَــوحه خــوانَــد دلم خـــونین و چشـــم گــریه بـارَد دلم دست از خـــــيالت بـــــرندارد ز تـــو دارم بــه دل،آزردگـــ, را ز چشــــمت،عــاشقی،دیـــوانگــی را چـــو صــیدی مـاندهام در دام و تــوری کُشــــد آخـــر مــرا،ایــن رنــج دوری حــــدیث عـــاشقی و شـــور و غــوغا نـــمیدانــــی نگـــار مـــن،دریــغا

جــهان بــىتو شــده،هــمچون قـفس،تـنگ

چــه نــفرت زا،صــدای شــیشه و ســنگ

شُــــمارم لحــــظهها،شـــاید بـــیائی

رســـد از ســوی تــو،شــاید نــدائــی

اگـــرچــه رنــج و انــدوهم بــخواهــی

ولی خــواهــم بــرایت آنــچه خــواهــی

نــــصیبم گشــــته از تـــو اشک و آهــی

بــه یــادت زنــدهام،خــواهــی نـخواهـی

دو چشــــمم مـــنتظر،مشـــتاقِ دیــدار

خــــدای مــــن تـــرا بــاشد نگــهدار

دلِ «نــــادر» ز تــــو،رنـــجیده بســیار

نگـــوید درد خــــود در پـــیش اغــیار

پند پدر

ای پســــرهای عــــزیز و خـــوب مــن هــــر ســه امـيد دل و مــحبوب مــن چــــون عــــمای دست لرزان مـــنی هســـــتی و هـــــم نـــور چشـــمان مـــنی تـــا كــه هســتم،هســتيام مــال شــما پُــر تــوان خــواهــم پَــر و بــال شــما دوست مــــــيدارم شــــــما را مــــن بســـي چــون نــدارم جــز شــما دیگــر کســی روز و شب حـــال شـــما انـــديشهام فكــــرتان شــد كـار و بـار و پـيشهام گــــر شَــوم دور از شـما یک لحـظهای قــــلب مــــحزونم فشـــارد يــنجهاي با شما خواهد کسی دشمن شود کــــــی گــــــذارم لحـــظهای ایـــمن شـــود چـــون نــدیدم از شـام جَـور و جـفا شُكــــر ايـــزد بـــر لبــم بــاشد روا شُكــــر آن ايــزد كــه نــعمت مــيدهد گـــاه شـادی،گاه محنت میدهد مـــن نــمیخواهــم کــه بــینم مــرگتان از خـــدا خــواهـم شَـوم پـيشمرگتان

عـــاقبت از ایـــن قــفس روزی پــرَم كــــى تـــوانـــم يـادتان از دل بَــرَم آیــــد آن روزی شـــویم از هــم جـدا مـــــى سپارم دســــتتان دست خـــــدا در جـــهان و روزگـــار بـــيکسی از شـــما خــواهــم بــه داد هــم رَســي خـــار،زيـــبا مـيشود هــمچون گُــلي بـــا مـــحبّت،هـــمنوايــى،هــمدلى زنـــدگی بــا شـاد ی و انـدوه و غـم ســـهل بـــاشد گـــر شَـــوی غـــمخوار هـــم مــــال دنــــيا كـــى وفـــا دارد بـــه كس؟ آنــــچه رازق مـــيدهد خــوب است و بس از ریـــا و مکـــر ابــلیس رجــیم كـــويناهى جــز خـداونـد رحـيم زندگی با عشق و با صلح و صفا مــن نــمیخواهــم بــه جــز ایـن از شـما «نــــادرم»،هســـتم هــــمیشه یــارتان هـــم پـــدر،هـــم مـــونس و غـــمخوارتــان

پیری

یــیر و ضـعیف و نــاتوان،در گــوشهای افــتادهای

بادی وزد گر لحظهای،بر قامت لرزان تو

از خصود نصداری اختیار،انگار مست بادهای مصوی سپید و قامتِ،بشکسته از جَورِ زمان
گوید جوانی رفته و زود آمده فصلِ خزان گور و بَرت خلوت شده،دیگر نداری همدمی
بیشتر ز عمرت رفته و تنها فقط مانده کمی لرزد چو بیدی در خزان،هم پا و هم دستانِ تو
تکرار کی گردد دگر،گرمای تابستان تو؟!
دستت همی لرزد اگر،خواهی بپوشی جامهای
یا از غم و از غمهات،خواهی نویسی نامهای دیگر صدائی نشنود،گوشات مگر با سمعکی

آســان بــه پــايان مــىبرد،ايــن هسـتي ارزان تـو ديگـــر نــمىپرسد كســى،از حــال و احــوالِ دلت

کـو دلبـرِ رعـنای تـو،مـهمان شـود در مـحفلت؟! خـواهـی بگـیرد دستِ تـو،امّـا نـمیگیرد کسی

فریاد از این تنهائی و پیری و خُزن و بیکسی دستت نمیگیرد کسی،در دست خود گیری عصا کس را صدا دیگر مزن،کو آن صدا،بانکِ رَسا؟

خـواهـی روی جـائی رسی،امّا سـر جـا ماندهای

پایت همی لرزد.چرا؟!چون ناتوان،درماندهای

آزرده خـاطر مـیشوی، تـنها نشـینی گـوشهای

گریان و نالان میشوی،نازک دلی،چون شیشهای

خـواهـی کـنی عـزم سـفر،بـا تـو نـیاید هـمرَهی

دیگـر نـباشد هـمسفر،آن نـازنین سـرو سـهی

بینی اگر مستی جوان،در کوچه و پسکوچهای

یادِ جـوانـی مـیکنی،با غـم نشـینی گـوشهای

از ایسن و آن،از زندگی،از خالقت شرمندهای

کی میکند یک رهگذر،بر تو نظر یا خندهای؟

رنجش به دل گیری بسی،بینی همه جَور و جفا

خــوبی نــمیبینی ز کس،از کس نـمیبینی وفـا

روزی اجـل سـر میرسد،از پشتِ درب بستهای

گـوید تـرا،«نـادر» چـرا؟بر زنـدگی دلبستهای؟

تَركم مكن

خـواهـم گـريزم از هـمه،چـون بـا هـمه بـيگانهام

گــیرم سُــراغت نــازنین،ای گــوهر یکــدانــهام آیــم کــه زنجیرم کُنی،خـواهـم شَـوم دیـوانـهات

ای کـوی تـو هـم مـیکده،هـم مسجد و مـیخانهام مـن در کـمندِ زلف تـو،گشـتم اسـیر و نـاتوان

دامِ دلم چشــمان تــو،خــال سـیاهت دانـهام رفـتم شـبی در مـیکده،بـا یـاد تـو جـامی زدم

چون نیمه شب بازآمدم،گم کرده بودم خانهام در میکده خواندم ترا،تا بازآئی ساقیا

ریــزی شـرابِ عشـق را،در سـاغر و پـیمانهام خواهـی اگـر مستم کـنی،یک لحـظهای بـنگر مـرا

بنشین کنار من دَمی،سر را بنِه بر شانهام جنز غصّهی دیدار تو،یادم نیاید خاطره

روزی بــمیرم از غــمت،عشــقت شــود افســانهام رقصم بـه سـازِ عشـق تــو،در خـلوتِ هــر نـیمهشب

بــا عشـــق تــومستی کــنم،ای دلبــر مســتانهام تنها و بـیکس مـاندهام،تـاریک و مـحزون شـد دلم

بر من نظر گر افکنی،روشن شود کاشانهام خورشید و ماهِ من توئی،شمع شبافروزم توئی خواهم بسوزانی مرا،از بهر تو پروانهام

باور مکن یک لحظهای،غافل شَوم از یاد تو وقتی نباشی در دلم،چون کلبهای ویرانهام در کروچهباغِ زندگی،هر دَم به دنبال توام سنگم مرن،از خود مَران،من کفتری بیلانهام هر رهگذر بیند مرا،میآید و پندم دهد من سرزنشها میشوم،ای دلبر فتّانهام روزی اگر ترکم کنی،من تَرک دنیا میکنم بیتو نخواهم زندگی،من «نادرِ»دیوانهام

تقدير و قسمت

بــــبین کـــار خــدا،تــقدیر و قســمت شــــدم دیـــوانــه و رســوای اســمت گــــرفتارم بـــه تـاب و پــيچ مــويت كـــدامــين گُــل بــوَد زيــبا چــو رويت كــــمانابـــروى تــو،آن مــوج گــيسو کشـــــانَد بـــــينوادل را بــــه هـــر ســـو شــــرابــــى خـــوردهام رنگِ لبـانت ســـه رنگ غـــنچهی ســرخ دهـانت بـــود كــار دو چشــمت دل رُبـودن ولی کـــار دو چشــم،چشــمه بــودن! غــــم دل در دو چشـــم شــد هــویدا چـــرا کـــردی مــرا ایــنگونه شــیدا؟! بــــنازم نــــاز تــــو ای نـــازنینیار چــه مـــیخواهـــی ز مـــن،زیـــبای عــیّار؟! مگــــر راز دل تـــنگم نـــدانــــي؟ ز دیـــده،قـــــقهی دل را نـــخوانـــی؟! بـــــيا از دل،غــــم و رنــــجم تــوبردار مسببَر نــازکدلم را بــر سـر دار تـــو مــحراب عـبادتهای مـن بـاش خـــدای ایـــن دل تـنهای مـن بـاش

کــجا پــيدا کــنی عــاشق تــر از مــن؟

بــــرای کشــــتناش،لایـــق تر از مــن؟

طــــبیب،مــنعم نــمود از قــندِ شــیرین

نــــمیدانــــد شـــدم فــرهادِ شــیرین

خــــوشا از دامِ تـــو، هـــرگز نــرَستَن

بــــه یــــادت،وقتِ مــردن،دیــدهبستن

دلِ «نــــادر»،تـــرا مــیخواهــد هــر دَم

تنهای تنها

رفستی ولی ای نسازنین،در انستظارت ماندهام

هــر شــور و شــادی از دل تــنها و تـنگم رانـدهام

بـــىتو نــمىبينم خـوشى،اى يــارِ رفــته از بــرم

تنهای تنها شد دلم،کو شاد ی و کو خندهام؟

با آنکه دل بُردی ز من،باور نکردی عاشقم

بسنگر دل بسیچاره را،در پسای تو افکندهام

روح و روان و هستی و آرام جسانم بسودهای

بی روی تـو دلخسـته و بـی خانمان،درماندهام

بازآ بیا بس کن جفا،ای بار دلآزار من

گـرچـه دلم آزردهای،خـواهـم تـرا تـا زنـدهام

صد كوهِ غـم دارم به دل،از جَورِ تو،نامهربان

آئے کے خار من اگر،شیرین شود آیے ندہام

تا کی بانم منتظر،تا بار دیگر بینمت؟

سلطان قلب من توئى،تو پادشه،من بندهام

رازِ دلِدیــوانــهام،هــرگز نــپرسیدی ز مـن

زین رو کتابی در قفس یا نامهای ناخواندهام

مست و خـرابـم هـر شبی،در گـوشهی میخانهها

از جــمع يـاران،گـمرهي،از قـافله جـا مـاندهام

دستم به دامانت بیا،دامن مکِش از دستِ من

جـــز تــو نــدارم آرزو،از زنـدگی دل کـندهام

ديوان ديوانه ديوانه

آتش زده قبلبِ مبرا،افسون و سِنجرِ چشمِ تو شد تبار و تیره از غمت،روز و شبِ فرخندهام من در قبمارِ عشق تبو،دادم تبمامِ هستیام شادم که دل دادم به تبو،گرچه کنون بازندهام من «نادرِ» سرگشتهام،گشتم اسیرِ دام تبو در سینه دارم مِنهرِ تبو،از عشق تبو آکندهام

تَوبه

هــر کــلام و دفـتری بـا نــام تــو آغــاز شــد

چــون بــدیدی عـاشقم،سر تــا به پـایت نــاز شــد
ای غشــق مــن،ای چشــمهی مـهر و صـفا

نـــــام تـــو وردِ زبـــان،در آشکــــارا در خــفا

یـــاد تـــو در مســـجد و در خــلوتِ بــتخانهها

در کـــــــلیسا و دلِ درویش و در مـــــیخانهها

مــن ز تــو چــیزی نـخواهــم جـز وفـایت،بـا وفـا

مــن گــدای درگــهم،بـا مــن مکــن جَــور و جـفا

چــون گــرفتارِ تــوام،هــرگز مــرا از خــود مــران

مـــینشیند بـــر دلم،از قـــهر تـــو بــارِ گــران

چــون گــنه دارم بســی،کــارم شــده شــرمندگی

چــون تــرا خـواهـم ز تــو،بـا ایـنهمه درماندگی؟!!

تــــا تـــرا دارم دگــر هــرگز نــمیخواهــم کســی

آرزو دارم شــده شــرم،بــر بـــام تــو خــار و خَســی

مــهربان،هــرگز نــبینم،دوری و قــهر تــرا

بــهر درمــان دلم،عشــقت بـوَد شـافي مـرا

من نخواهم جنز تبرا،خواهم زتومِهر ترا

روز و شب یادت کنم،یادت بود کافی مرا

نسیمه شب در خلوتی،دستی بسر آرَم بسر دُعا تا بسبخشی بسر مسنِ عناصی مگسر جُرم و خطا ایسنزدِ تسوّابِ مسن،بسر درگنهت زاری کنم بسا نسدامت از گنه،شاید شبود کناری کنم «نسادرِ» آواره شد،بسیچاره در هسر دو سسرا یساور بسیچارگان،آیسا کسنی یساری مسرا

تو که هستی

تـو كـه هسـتى كـه دلم،با تـو فـقط شاد شـود؟!

چــو شـوی دور ز مـن،دوبـاره نـاشاد شـود؟!

تـو کـه هستی کـه دلم،فقط تـرا خـواهـد و بس؟!

شــدهام عـاشق تــو،بـيا بـه فـرياد بـرس

تـو كـه هسـتى كـه دلم عـاشق روى تـو شـده؟!

دل اســير نگــه و حـلقهی مـوی تـو شـده؟!

تــو كــه هسـتى كـه دلم،بـهانهات مـيگيرد؟!

تــو مكــن نـاز و بـيا،بـی تـو دلم مـيگيرد

تو که هستی که دلم با تو دگر تنها نیست؟!

هـيچ ديـوانـه دگـر، هـمچو مـن شـيدا نيست

تـو كـه هسـتى كـه دلم وصال تـو مـىخواهـد؟!

روز و شب،وقت دعــا،نــام تـرا مـیخوانـد؟!

تـو كـه هسـتى كـه دلم ذوب نگـاه تـو شـده؟!

دل مــن عــاشق چشــمان سـياه تـو شـده

تولّد دوبارهام

تـو مـاه و خـورشيد مـنى،در آسـمان سـتارهام

نسسیب مسن تسو کسردهای،تبولّد دوبارهام تبو سباز و نبغمه و نبوا،هم طبرب و تبرانهای

بـــرای قــلب عــاشقم،لذّت شــاعرانــهای بــمیرم و فــدا شَــوم در آرزوی وصــل تـو

ندیده دیدهام دگر،قشنگ و ناز مثل تو بی تو نَیرزَد به جهان،خار و خس وجود من

ز عشـق تـو نگـار مـن،پُـر شـده تـار و پـود مـن تـــو دُرّ و مـــرجـان مـنى،گـوهر نـاياب مـنى

امسید و شادمانیِ ایسن دلِ بسی تاب مسنی همچو گُلی، دلبر من، بوی تنت بوی گلاب

دور شـوی اگــر ز مــن،روان شــود ز دیــده آب اگــر ز پــیش مــن روی،حــزین و افسـرده شـوم

دور ز چشـــم نــاز تــو،ز غــصّه پـــژمرده شــوم بـــاز مکــــن ز دل دگــــر،حــلقه و زنــجیر مــرا

از ایـن قـفس بـدون پَـر،کـجا روم از ایـن سـرا؟! اسـیر و بـندهات مـنم،حـلقه بـه گـوشات شـدهام «نـــادر» آواره مـنم،خـانه بــه دوشات شــدهام

خواب خوش

تــرا ديــدم بــه خــوابخــوش،چــه خــوابــي! نــــمیدادم بـــه غــم،دیگـــر جـــوابـــی تـــرا گـفتم:سـرایـا،حُسـن و خـوبی بـــــيا تــــــا از دل مــــــن،غـــم بِـــروبی دلم گــــم كـــردهام بـــا رفــتن تــو شـــده کـــار دل مــن،گــفتن از تــو نــــدارم طـــاقتِ تـــنهائی و غـــم نـــــباشى پُــــر شــود قــلبم ز مـاتم ب____ا،گ___ویم،ت__منّا،خ_واهشم را مــــرو،بـــر هـــم مَــزن،آرامشــم را بــــه دل دارم هــــمه آســایش از تــو مـــــن ابــــــرِ آســــمانم،بـــارِش از تـــو تــرا خــواهــم كـه هسـتى هـمچو حـورى حــــجاب نــــاُزکات،از جــنس تــوری خــوشا بــر مــن کـه يـاري چـون تـو دارم تـــــوئی شـــــيرين،تـــــوئی زيــــبانگارم تـــو رفـتى و بـرفت ازديـدهام خـواب چکــــــد از دیـــدگانم،قـــطرهای آب دل «نـــادر» تـــرا گـــيرد بـــهانه ســـــيه بــــــىتو شـــده دَهـــر و زمــانه

جام زهر

دَهــــى،نــوشم اگــر صــد جــام زهــرم مگـــو امّـا گُـلم،مـن بـا تـو قـهرم ز قـــهر و نــاز تــو آزرده گــردم جـــو بـرگی در خـزان پــژمرده گــردم شـــدم از دوری چشــم تــو دلتـنگ لبان تو بود چون غنچه خوشرنگ غــــمت در دل،هـــمیشه بـــرقرار است امــــيد مــن هــمان قــول و قــرار است ز مـــن پـــرسد كــجا راهِ فــرار است؟ بــــه دل گــــویم ز رنــــج بـــیقراری نــــا ابـــد راهِ فـــراري خــــيالت از دلم كـــي مــيرود،كــي؟! زنے ہے تو،ہے پادت ہے شہبی نے شـــدم دیــوانـهات،ای دلبـر نـاز شود دیوانه کی عاقل دگر باز؟ گــــرفتی از لبــانم رنگ لبــخند ولى هســــتم بـــه لبــخند تــو خــرسند بـــهارم را تــو کــردی چــون خــزان زرد تـــو كــردى آشـايم بـا غـم و درد

سَـــحر آمـــد ولی یکدَم نـــخفتم

ز خــانه،بــاغــمت مـیخانه رفــتم

چـــرامــیخواســتی،دیــوانــه گــردَم؟!

مـــقیم و ســـاکــنِ مــیخانه گــردَم!؟

دگـــر از زنـــدگی کــردی تــو ســیرم

هـــمی تـــرسم ز جَــور تــو بــمیرم

نـــمیترسم بــــیتو روزی

ولی تـــرسم بــــه آهِ مــــن بســوزی

دلِ «نــــادر» دگـــر بـــیتو حــزین است

سِـــزا و کـــیفر عـــاشق،هــمین است

جاننثار

با یک نگه،در یک نظر،از رَه به در کردی مرا

من جاننثارِ دیدهات،روزم سیه خواهی چرا؟

یک نیمهشب بر در زدم،گفتی برو بیگانهای

گفتم:مکن جَور و جفا،تنها زنم پیمانهای

من التماسات كردم و گفتم:ز من دوري مكن

گفتی که من عاشقکُشم،در پای من زاری مکن

گریان شدم، خندان شدی، جانم فدای خندهات

با غـصّهات خو كـردهام،تـو پـادشه،مـن بـندهات

مــفتونِ زلفت گشــتهام،بــيمارِ ابـرويت مـنم

مـجنونِ كـويت شـد دلم،ديـوانـهى رويت منم

آیا شود بینم ترا،تا جام می بر من دَهی؟

یا پاسخ قلب مرا،با «لَن تَرانِی» میدهی؟

در كسنج مسحزونِ دلم،مسيخانه دايسر كسردهام

با خاطراتت نازنین،بس روز و شب سر کردهام

ای نازنیندلدار من،عشقت بود بال و پَرم

با یاد تو هر جا رَوم،با عشق تو هر جا پَرم

آزردهام خواهی چرا؟،با من چرا بد میکنی؟!

با قهر و نازت نازنین،حال مرا بد میکنی

ديوان ديوانه ديوانه

در کسوچه و بسرزَن رَوم،جسویَم تسرا بسار دگسر
پسیغام و شساید نسامهای،از دست تسو گسیرم مگسر
گسرچسه بسسرفتی از بَسرم،امّسا نسرفتی از دلم
چسون لانه داری در دلم،دانسم کسه بسازا آئی گلم
مسن «نسادرم»،پسابند تسو،کسمتر بسزن با تیشهام
آوارگسی در کسوی تسو،ای مسهلقا شسد پسیشهام

جدائی ۱

به دلم نشسته مهرت، تو بت مني، خدائي چـو شـراب تـلخ بـاشد،ز جـمال تـو جـدائـی نُكــنم كِــله ز دســتت،نكــنم فـغان و نـاله بــرسد ز جـانب تــو،بــه دلم،اگــر بـلائي هـــمه روز و روزگـــارم،گــذرد بــهایــن امــیدی کے کُنی ز من تو یاد و بنزنی منزا صدائی بــه نگاه و ناز چشمت،به اسارتم گرفتی نشود مُسِيسر منن کسمند تو رهائی شده کار این دل من،ز تو خواهش و تمنّا چـه سـعادتی!!،نگـارم،کـه کـنم ز تـو گـدائـی نکےنم سے تے دیگر،بُت دیگر اختیاری تـو اگـر بـه عـاشق خـود،بـنمائي اعـتنائي چه خوش است روزی آید،غم دوریات سرآید بــه اشـارت و بـه نـازی،بـدهی مـرا نـدائـی بــود عـاشقی،گـناهم،گـنه دل از تـو دارم بــجز عشــق تـو نـدارد،دل عـاشقم خـطائي بـــجز آهِ سـينه سـوزم،ز فـراق چشـم مسـتت نشــنیده کس کــه آیـد،ز درون مـن،نـوائـی دل بـــيقرار و تـــنگم،تــو بــه زيــر پــا مَــيَفكن نسِــزَد،رَوا نـباشد،کـه بـه مـن چـنین نِـمائی

بــجز عــاشق تــوبودن،هـنرى مـرا نـباشد

تـو کُـنی بـه نــاز و عِشـوه،بـه بَــرم،هــنرنمائی نکُـــند عـــلاج دردم،نـــه طـــبيبی و نــه دارو

تــو بـده شـراب،نـوشم،کـه مـرا بـوَد دَوائـی

چـه شـود اگـر بـیائی،بـه حَـریم خانهی مـن؟

تـو مگـر نگـفتی آیـَـم،چـه شـده،چـرا نیائی؟!

تـو شـبی بـیا سَـرایـم،بکُشـم،بـه نـاز و غـمزه

نــبوَد کســی سِـتانَد،ز تـو مـال و خـونبهائی

بكُشـــى اگــر بـه نــاز و نــدهى اگــر جــوابــم

نـــبَرَم شكـــایت از تـــو،بــه حَــریم کِـبریائی

بــود آرزویــم ایـنک،کـه بـجای تـو بـمیرم

تـو بگـو ز مـن چـه سـرزد،کـه بـه مُـردنم رضائي

شدهای بسلای جسانم،گسل مسن،بلا نبینی

كــه وجــودِ نـازنينت،طـلبم بـه هـر دُعـائي

دلِ عـــاشقات،بـيازار،نــبوَد جَــفايت آزار

کے بے جان تے جفایت،ندھم بہ ھیچ بھائی

جدائی ۲

جــــدائـــــى،قــصّهى هـــجران و مســتى جـــــدائـــــى،درد بـــى درمـــانِ هســـتى جــــدائـــــى،زشت و هـــمرنگ ســياهى بَــــرد ديـــوانـــهدل،ســوی تــباهی جــــدائــــي آمــد و دل در بــه در شــد فـــــغان و نــــالههايم بــــــاا شــد جـــدائـــي،خـانهي دل كــرده ويــران ز هــــجر دلبـــرم گشـــتم يــريشان جــــدائـــــى،آخــــر هــــر آشــنائى كـــجا بــينى چــو عــاشق بــينوائـــي؟! جـــدائـــی،خـــصم هـــر لبــخند و شــادی بے قلب تنگ من،جز غم چه دادی؟ جـــــدائــــــى،اى بــــــلاى آســـــمانى ز تــــو دارم بـــه دل،دردی نـــهانی بـــــمیرم از فـــــراق و درد دوری نــــدارم بـــيش از ايــن تــاب صــبوري ز چشـــم اشک آیــد هـمچو بـاران نـــمیدانـــم کــه بـاز آیــد بـهاران؟

اگــــر مُــــردم ز هــجران و غــم يــار
شكــــايت مـــــيبَرم تــــا پــيش دادار
بگـــویم لعــن و نــفرین بــر جــدائــی
خــــداونـــدا،ز تــو خــواهــم رهــائی
مگــــو «نــــادر»دگــــر از رنــج دَوران
جــــفا بــــاشد هــمیشه رســم یــاران

جَور مکن

ایــن دلبـیچاره ز غـم،ز غـصّه بـیتاب شـده

بیا کیه صیحرای دلم،کویرِ بی آب شده روز رَود،شب گیسیذرد،در آرزوی دیسیدنت

دل شــدهپُر ز غــصّه و،دو ديــده بــيخواب شــده

بار دگر شهس و قهر،رُخ نهاید به جهان

چــهرهی دلفــریب تـو،ماهِ جـهانتاب شده

حـــريرِ پـــيراهـــن تــو،بــوی گــلاب مــيدهد

گُل و گُلابِ من بیا،که دیده پُرآب شده

بــه دام تــو فِــتاده دل،رهـا دگـر نـمیشود

تـــلاش بـــى ثمر كُــند،اســير گِــرداب شـده

تـــمام لحـظههای مــن،پُــر شــده از خــاطرهات

سكــوتِ خـانهى دلم،خـلوتِ مُـرداب شـده

بـــيا بــه دادِ دل بــرَس،كــه خــانهى خــرابِ دل

چــو زَورَق شکسـتهای،بـر سـر سَـيلاب شـده

دو چشـــم جـادوئي تـو،دل مـرا ز مـن گـرفت

كــرده مـرا اسـير خـود،بـر دلم اربـاب شـده

به میکده،دل حرزین،جام شراب و می زده

قُسـم بـه چشـم مست تـو،مستِ مـى نـاب شـده

عهد و قرار بسته را،چو قلب من شکستهای

در ایسن زمسانه بساوفا،چسو دُرّ نایاب شده

«نــادر»اگـر در رهِ او جـان بـدهی نـاله مکـن

نشـنود او نـالهی تـو،یـار تـو در خـواب شـده

چه خوش بردی دلم را

چـــه خــوش بـردی دلم را نـاگـهانی بـــه خــود تـا آمــدم ديــدم در آنــي چـــه خــوش،ديــوانــهي روي تــوبودن شــــانه تـا سـحر كـوى تـو بـودن چــه خــوش مـــيشد اگــر هـمسايه بـوديم بــــرای هـــم بــه گـــرما،ســایه بـــودیم چــه خــوش،گــيرم دو دسـتت را بـه دسـتم بگـــویم چــون خـدایت مــیرستم چـــه خــوش،بــوسم دو دست مــهربانت نشـــانم خــندهای روی لبــانت چــه خــوش،چشــمم بـه چشــم تــو بــدوزم زنے پہلک و مےن از حسےرت بسےوزم چــه خــوش،بـاشی کــنارم،هـر شب و روز زنــــــ آتش مــــرا،ای آتشافــــروز چـــه خــوش،آتش فــروزم،روز روشــن! كــــنارت نـــازنين،در بـاغ و گـلشن چــه خــوش،روزی روم بـا تــو بـه بـاغی چــو شب آیــد کــنم روشــن،چــراغــی چــه خــوش،چــينم گــلى،بــهر تــو اى گــل ب من گوئی برو دیسوانه ی خُل! چــه خــوش کــردی دل «نــادر»،اســيرت مــــيازارم قســـم بــر شــيخ و پــيرت

چەكنم ...؟

دلبـــرم،نـــام تــو شــد ورد زبـانم،چــه كــنم؟

گـــر نــيائي بــه بــرم،روح و روانــم،چــه كــنم؟

بــه نگــاهی و دو صــد غـمزه و بـا نـاز وادا

بُـردهای عشـوه کـنان،تـاب و تـوانـم،چـه کـنم؟

ای کــه مــقصودِ دل و کــعبهی آمـالِ مـنی

گـر بـه مـقصد نـرسد بـار گـرانـم،چـه كـنم؟

پا گــذاری تـو شـبی خـلوتِ کـاشانهی مـن

ز خـوشی گـر نـدهم هـر دو جـهانم،چـه کـنم؟

شــده تــنهائی مــن،پُـر ز غـم و خـاطرهات

با دل پُر ز غم و آه و فغانم، چه کنم؟

ای کــه هسـتی بـه جـهان،هسـتی و امـیدِ دلم

بـــىتو بـــا چشــم تَــر و راز نــهانم،چــه كــنم؟

گـــر بــرانــی تــو مــرا از بَــر و از درگــه خــود

بى تو با تىلخى ايىن روز و شىبانم، چىه كىنم؟

زنـــدگی در نــظرم،جــز غــم تــو هــیچ نــبود

بــىتو بـيمار شـدم،خسـته ز جـانم،چـه كـنم؟

شدهام مست و خـراب،عـاشق و دیـوانـهی تـو

نگــه و خــندهی ایـن طـعنهزنانم،چـه کـنم؟

گسفتی آنسروز کسه از یساد بسبَر یادِ مسرا
گسفتمت:تا به ابد گسر نتوانس، چه کسنم؟
سسرخوشم با غلم و با غلصه و اندوهِ دلم
یساد تلو از دل و از سینه بسرانس، چه کسنم؟
گسر بسه فلسریادِ دل علیقی «نادر» نارسی
بسا جافاکاری و با جَور زمانم، چه کسنم؟

چەكنم؟بگو

با دل شیفته و عاشق و مفتون،چه کنم؟

شده سرگشته و دیـوانـه و مـجنون،چـه کـنم؟

چــونکه زیبا نبود،هیچ گُلی جـز گـل مـن

دل کُند یاد از آن چهرهی گلگون،چهکنم؟

گــر نــيايي و نــپرسي خــبر از حــال دلم

با دل پُـر ز غـم و دیـدهی پـر خـون،چـه کـنم؟

اگـــر آرام نگــيرد دل بــی صــبر و قــرار

يا كُند شب به سَحر،ناله و شيون،چهكنم؟

تــرسم ایـنست،بـه پـایان نـرسد رنـج فِـراق

درد و اندوهِ دلم،گر شود افزون،چه کنم؟

دلم از هـــيچ كســـى پــند نگــيرد پس از ايــن

به نگاهی شده درمانده و افسون،چهکنم؟

گــر بــه مـيخانه روَم تـا بـزنم جـام شـراب

فِكــنَد سـاقىام از مـيكده بـيرون،چـهكـنم؟

تـــو بـیا،سـلسلهی زلف ز قـلبم بگشـا

تـاب زنـجیر نـدارد دل مـحزون،چـه کـنم؟

وقتِ مُــردن،بـه سـرآيـد غـم عشـقِ تـو،ولي

چشم پُراشک شده،چشمهی جیحون،چهکنم؟

گـرچـه «نـادر» بـه صبوری شـده آوازهی شـهر

با غم و تلخى اين گردش گردون،چهكنم؟

چەكنم بىتو؟

بــر رُخات عــاشقم و بــيتو تَـباهم چكـنم؟

با دلِ سوخته در حسرت و آهم چهکنم؟

هـمه گـویند کـه تـو پـیری و عشـقت گُـنَه است

عاشق خال و خطِ روى چو ماهم چهكنم؟

من به عشق تو گنهکارم و این جرم من است

روزِ مـحشر چـو رسـد،بـارِ گـناهم چـهکـنم؟

نے ظری کے صن صنفا،بر من دیوانہ نگر

همچنان منتظر و چشم به راهم،چه کنم؟

نشوی همدم ایسن عاشق بیچاره اگر

با دلِ خسته و بى پشت و پاهم چەكنم؟

دل گـــرفتارِ غـــم و غـــصّه و انـدوهِ تـو شـد

نـــيست فــريادرَسى،در تَـهِ چـاهم چـه كـنم؟

طعنه زد هـر كـه مـرا ديـد كـه عـاشق شـدهام

همچو مجنون شدهام،دَرهَم و بَرهَم چهكنم؟

دگــر امــروز نــدارم بــه جـهان هـيچكسي

هـمه دنـیا نَـدهم گـر بـه دو دِرهَـم چـه کـنم؟

گــرچــه زيــبا و جــميلى و جـفاكـارِ مـنى

اگـر از جَـور تـو مـن،داد نـخواهـم چـه كـنم؟

نــرود یـادِ تـو یک لحـظهای از قـلب حَـزین

گـر كـه روزى بشَـويم جـداى از هـم،چـهكنم؟

عاشقم،مى نزده،مستِ خرابات شدم

«نادر» در به در و،گُمرهِ راهم چهکنم؟

حسرت دیدار

در مكتب دلدادگی، طفل دبستان توام

تـو جـنّت و بـاغ مـنى،مـن خـار بُسـتان تـواَم بــوى بــهاران مـيدهى،زيـبائى هسـتى تـوئى

تـو نـوگُل خـوشبو ولی مـن خـاک گـلدان تـوام دیگـــر نــدارم در دلم،جــز حســرت دیــدار تــو

شادی نیاید در دلم،محزون و نالان توام

بر خاک راهت نازنین،روزی نظر کن لحظهای

من زخمی و درماندهای با تیر مژگان توام

پَـروا نکـردم از قـفس،دیـدی گـرفتارت شـدم

ای خوش به حال قلب من،محبوسِ زندان توام با قصد دیدارت کنون،بر درگهات بنشستهام

در باز کن،بینم ترا،ناخوانده مهمان توام

مِهر ترا ای نازنین،بر هر دو عالم کی دهم

بر من نظر کی میکنی؟،غمگین ز هجران توام

شیدا و رسوا شد دلم،دیوانه گشتم عاقبت

از خــود مکــن دورم دگــر،چـند روز،مـهمان تـوام

وقـتی کـه دوری از بـرم،صـد غـصّه آیـد در دلم

در پهنهی این آسمان،من ابر گریان توام

سلطان قلبم گشتهای،در هر دو عالم دلبرم

بــر درگـهت ای پـادشه،مـحتاج احسـان تـوام

من «نادرم»،کی میشوم من نادم از سودای عشق؟

جانم به قربانت كنم،من قوچ قربان توام

خداحافظ

وداع تـــو بـرايـم تـلخ و سـخت است دل دیـــوانــهی مـن،تـیرهبخت است ز آبدیـــدهام آبـــی بـــریزم بــــه دنــــبالت كــه زود آئــي عــزيزم ز بــــعدِ رفــــتن تــــو ای نگــــارم رَوم در خـــلوتی،اشکـــی بـــبارم ز دوری تـــو بـا ایـن دیـدهی تـر بـــــزودی مـــــیشوم از غــــــصّه پـــریَر نــمیدانــی چــه ســخت است دل بــریدن بـــدون بـــال و پــر،عــزم پــريدن غـــم عشــقت بــه قــلبم مـاندگار است ز تـــو ایــن هـدیه دارم،یـادگار است بـــه قـاب قـلب خـود،عكس تـو دارم بــــه گــــلدانـــم گـــل يـــاس تـــو دارم بگـــــفتم:(گــــر شَـــوم دلتــنگِ رویت كـــدامــين گُــل بــبويم،جــاى بــويت؟ كــــجا لبـــخند تــو ديگــر بــبينم؟ كــــجا در انـــتظار تـــو نشــينم؟ كـــجا بــينم دگــر آن قــد و قـامت؟ تـــو مــيدانــي شــدم شــيدا و رامت

چ د داروئ دهد تسکین دردم؟

کسجا ریسزم سِرشک و آهِ سردم؟

بسقای عسمر من،بی تو نشاید

دو روزی بسیش،عسمر من نیاید).

تسو گفتی:(کم بگو از رنج دوری

بسرایسم آرزو کسردی صبوری).

بگسو کسی بازگردی،تک ستاره؟!!

شسود «نسادر» تسرا بسیند دوباره؟

خستهدل

آرزو دارم نــــبينم روی تــــو خســـته گشـــتم چـــون ز خُــلق و خــوی تــو بــــــىخبر مــــاندى ز حـــال و روز مـــن روز مـــن کــرده سـیه،گـیسوی تــو چـــون ز قــهر و نـاز تــو نـالا ن شــدم مــــيگريزم عـــاقبت از كــــوى تـــو مــــيروم هــــرگز نـــمىينى مـــرا تـــا ابــد دیگـر نـیایم سـوی تـو ظـــــلم و جَـــور نــاروا بــر مــن كــنى دشــــنهی خـــونین شــده ابــروی تــو زَورق بشکســــتهی دل را دگـــــر کے بے ساحل مے بَرد پاروی تے تــــير مــــــژگانت نشســـــته بــــر دلم قــلب عـاشق يـيشهي مـن گــوي تــو عـــاقبت زيـــن دام روزي مـــيرهم گــــرچــه صــيّادی و مــن آهــوی تــو رفـــــتهای بــا قــهر و نـاز،امّـا هــنوز مـــــيدهد پــــيراهـــن مـــن بـــوی تـــو

عشـــــق تــــو از ســینه بـــیرون مـــیکنم

مــــیگریزم از کـــــمندِ مــــوی تــــو
بـــــی رخات دیگــــر نــــمیینم گُــلی
شب نــــمیبویم دگــــر شببـــوی تـــو
«نـــــادر»از دست غــــمت،بــــیمار شـــد
بـــــی اثـــــر مـــانده دگـــر داروی تـــو

خلاصم کن ز غم

سهل و آسان بُـردهای با یک نگه دین و دلم

پس چـــرا مشكـل بـوَد،بـينم تـرا اى نـوگُلم؟!

خـلوتی دارم پُـر از غـم،کَـی شـود بـینم تـرا؟

تـو گـل نـازِ مـنى،خـواهـد دلم چـينم تـرا

دل ز دســـتم بُـردی و گشـتی ز عشـقم بـاخبر

رفستی و بسیهوده دادی روزگسارم را هسدر

مسیگذارم از فِسراقت سر به صحرای جنون

شسستهام دل از هسمه،رسوا منم،زار و زبون

مــن تــرا دارم بـه دنـيا،بـر جـمالت عـاشقم

گــر بــمانم زنــده از غــم،عـاشقی نـالایقم

من به دیدارِ رُخات،عُمریست،عادت کردهام

روبــروی عکس تــو،ای گــل،عـبادت کــردهام

بـــينهايت درد و رنـــج و غـــصّهها دارم ز تــو

در دلدیـــوانــهام،نـاگــفتهها دارم ز تــو

گـو چـه سـازم بـا غـم و اندوه و دردِ عاشقی؟

زود بـــیا از عـــمر مـن چـیزی نـمانده مـابقی

دین و اینمانِ منزا بنا عشوه بناطل کنردهای

بس جـــفای نـــاروا بـــيهوده بــا دل کــردهای

عــاشق دلخسـتهات با وعـدهها دادى فـريب

رفتی و کردی رهایم،ماندهام بی تو غریب

هـر كـه دانـد عـاشقم مـیخندد و پـندم دهـد

کس نـــیاید یک خـــبر از یـــار دلبـندم دهــد

بى تو مىيمىرم،اجَـل هـر روزه مـيگيرد تـماس

از تـو خـواهـم نـازنين،" نـادر" كُـنى از غـم خـلاص

دیوان دیوانه دیوانه

خواب خوش

دل مــن،يـاد از آن يـار جـفاكـار مكـن شكــوه از عـاشقى و غـمزهى دلدار مكـن عاشقی،سوختن و ساختن است در غم یار گــــله از مــحنت آن یـار دلآزار مکـن تا سهار آید و او آید و گُل غنچه دهد هــوس چــيدن هــر گُـل بـه چــمنزار مكــن دگــر او نــيست كــه يـرسد ز يـريشاني تـو بگـــذر از عشـــق دگـــر،نـالهی بسـیار مکـن گفتم:آن دلبر طنّاز و ستمییشه،به خواب: (کے مکن ظلم و ستم،مرا تو بی یار مکن خـــواب و بـــیداری مــن.راز و نـیازم شـدهای اشک چشمم بنگر،عاشق خود زار مکن ز چــه رو غــریبه و خـصم دل مـن شـدهای؟ با دل غــمزدهام،چـنین تـو رفتار مکن من کے دانے ہے ہاکہ شدہ دیےوانہی تو صحبت از مشتری و خَهل خریدار مکن شــدهام پـیر بـه پـای غـم عشـق تـو کـنون دگــر افســونگر مــن،گــرمی بـازار مکـن قد رعنای تو نازم،گُل من ناز چرا؟! هــمچو مـوی سـیهات،روز و شـبم تـار مکـن

عشوه كم كن مه من،زلفِ سيه تاب مده

دل بسی تاب مسرا،حسزین و غسمبار مکسن

دیــدهی مــنتظرم،در غـم تـو کـاسهی خـون

تـو بـه زنـدانِ غـمت،مـرا گـرفتار مكـن

تاکه هستم به جهان،عاشق و رسوای توام

تــو مــرا مســتحق طــعنهی اغــيار مكـن

حاصل عـمر دو روزم،شـده ایـن عشـق و جـنون

تـو مـرا ز عشـق خـود،خسـته و بـیزار مکـن).

دلربا گفت:(نداری خبر از عالَم عشق

فكــــر بــهبود و عــلاج دل بــيمار مكــن

با غمم و غمّه و اندوهِ دل خويش بسوز

شُـهرهی شـهر شـدی،عشـق خـود انکـار مکـن).

گـــــفتمش:راز دلم در بــــر اغــيار مگــو

«نادر» شیفته را تو بیش از این خوار مکن

خواهم بميرم

خـواهـم تـرا تـا زنـدهام،از مـن گـریزانی چـرا؟!

بهر خدا با من بگو،تا کی نمیخواهی مرا؟

خـواهـم بگـيرم دست تـو،حـتّى اگـر وقت اجـل

ای غنچهی لبهای تو،شیرین تر از شهدِ عسل

خـواهـم بگـردم گِـرد تـو،جـانم كـنم قـربان تـو

گـردد بـه کـامم زنـدگی،بینم اگـر چشـمان تـو

خـواهـم بگـويم جـز تـرا،هـرگز نـميخواهـم كسـي

بــنشستهای بــاغ دلم،هـمچون نـهال نـورسی

خـواهـم بـیایم خـانهات،در را مـبند ای نـازنین

بينم جمالت مهلقا،بر خالقات صد آفرين

خواهم بگریم پیش تو،شاید به رحم آید دلت

بارانِ اشکم چون چکد،ریزی به گلدان گُلات

خواهم ببوسم دست تـو،بـر قـلب مـن تـير ار زنـی

این زندگی بی روی تو،هرگز نیرزد ارزنی

خواهم بريزم خون دل،از دست دل،شايد رَهم

در خلوتِ یک نیمه شب،در پای تو جانم دهم

خـواهـم زنـم بـا تيشهاي بـر قـلب عـاشق پيشهام

تا بشكنم عشق ترا،در قلب همچون شيشهام

خواهم که بیمارت شَوم،شاید به بالینم شَوی

گــردی پــرستارِ دل و تسکـین آلامـم شَـوی

خــواهــم بــميرم بــهر تــو،اي مــهلقا،اي دلبــرم

«نادر» نخواهد جز ترا،ای عشق اوّل،آخرم

خيال خوشبختي

نـــوشتم از دلم شـــعری بـــرایت بــــــياوَردم،زدم زنگِ ســـرایت تـــو پــرسیدی ز پشتِ در:(کــه هســتی؟) بگــــفتم:(عـــاشقى،ديــوانـــه،مســتى) بـــــپرسیدی ز مـــن:(داری چــه کــاری؟) بگــــنتم:(عـــاشقم بـــر گُــلعذاری) تــو يــرسيدي ز مــن:(آن مــهلقا كـيست؟ درون ســــينهاش قــلبي مگــر نــيست؟) تـــو گــفتی:(او کــجا کـاشانه دارد؟). بگـــــفتم:(در دلِ مــــن خـــانه دارد تــرا تــا ديــدم،عــاشق بــر تــو گشـتم بـــــرای دیــــدنت از جــــان گـــذشتم بـــه هــنگامی کــه مــيرفتی بــه خــانه قــــدمهایت شـــمردم دانـــه،دانـــه دلم مــــيخواست هـــمراهِ تــو بـاشم اســــير رنــــج و انـــدوهِ تــو بـاشم چـــه جــنگی بـا دل دیــوانــه کــردم! هــــوس در دم،در مـــيخانه كـــردم

ز تـــو دارم،غــم وانــدوه و مـاتم ادامـــه چــون دَهــم،بــی تــو حــياتم؟ بــــیا بگشـا در و کــم کــن دگــر نــاز نگـــاهی بـــر ســیَهروز مـن انـداز پَـــر كــاهم،نگـاهت كَـهرُبا است دلم را بُـــرده چشـــمت،دلرُبـــا است نگـــه کـــن نــازنینا در نگــاهم نگــــر در دیـــدهام،بـــختِ ســياهم هــــمیشه چشـــم خــود دوزم بــه راهت كــــه بـــينم بـار ديگــر روى مـاهت كـــنم ايــن جـان نـاقابل فـدايت فــــدای نـــاز و اطـــوار و ادایت بـــه زیــبائی و بــر نــاز تــو ســوگند نـــدارم آرزو،جـــز بـــا تــو پــيوند ز خـــاطر بُــردنَت فكــرى مــحال است بــــبین،دیـــوانـــهدل،فکــر وصـال است بـــه رويت عــاشقم،شــوريده حـالم کــــنی دوری ز مــن،چــون نــی بــنالم مكـــن بـاور كـنم عشــقت فــرامــوش كــنى شــمع وجــودم،گــرچــه خــاموش هـــــمیشه در دل مـــــن مــــاندگاری دهــــم دل را بـــه دســتت پـادگاری خـــوشا گـــردی مـرا پـار صـمیمی؟ خـــوشا آیــد ز کـوی تـو نسیمی کـــه بــویم بــوی تــو در بـاد و بـاران كــه خــوش بـاشد هــوا و يـادِ يـاران).

هــــماندم در بـــه روی مـــن گشــودی
بــــادر بـــه دیــن و دلم را بــاختم مــن
غــــم و غــــمّه ز دل انــداخــتم مــن
تـــو كـــردى«نــادر»ديــوانــه خــوشبخت
ولی رفــتی و هســتی بـــیتو شــد ســخت

در به در

عاشق وديوانهام،زنجيري و بيچارهام

در پــی تــو روز و شب،در کــوی تــو آوارهام گشــتهام آواره در هــر کــوی و بَــرزن در بـه در

بـــهرِ دیــدارِ رخات،افــتادهام در دردســر

گــرچــه از مــن مـیگریزی،روز و شب جـویَم تـرا

تـو سـراغِ مـن بـيا،تـا چـون گُـلی بـویم تـرا

جےز تے کس آگے نشد،ای نازنین از راز مین

جان دهم در پای تو،دیگر چه میخواهی ز من

کـردهای دیـوانـه و عـاشق مـرا بـا یک نگـاه

مــن نــدارم دلبـرم جـز عـاشقی دیگـر گـناه

عاشقم كردى و من با عشق تو خو كردهام

هـــر گُــلی رادیــدهام،با یـاد تــو بــو کــردهام

درگـــــلستانِ دلم،بــــىتو نـــمىرويَد گُـــلى

ایــن دلِدیــوانــهام جــز تــو نــخواهــد هــمدلی

خار و خاشاکم صنم،امّا تو زیبا چون گُلی

کس نـــدانـــد درد مــن،امّــا تــو مــيدانــی ولی

هـمچو مـجنون عـاشقم،ایکاش فـریادم رَسـی

جـز تـو ای دلبـر نـدارد ایـن دلم دیگـر کسی

ناز،کے کے نازنین،بیهوده قهر از من مکن

ای که دل بردی ز من،خود را تو دور از من مکن

ت که آیم پیشِ تو،خواهی گریزی از بَرم لیک آیم همچنان،با حسرت و چشمِ تَرم من نخواهم عافیت،خواهم که بیمارت شَوم تا به روزی زندهام،خواهم گرفتارت شَوم پای تو زانو زنم،معبودِ خوش سیما بیا

از دلم هــــرگز مـــرو،ای دلبـــرِ بـــیتا بـــیا خــوش بــه حــالِ دل اگــر،آئــی و دلدارم شَــوی

میپرستم روی تیو،روزی کیه غیمخوارم شیوی کی تیوانیم طاقتِ دوری و از عشیقت حَـذر؟!

هــر کـجا را بـنگرم،رُخسـارت آیـد در نـظر یک اشـارت گـر کـنی،«نـادر» شـود قـربان تـو

كــن مــدارا بـا دلم،بـيچارهدل،حـيرانِ تـو

درددل کن با دلم

غــــنچەي يــــاس ســــييدى،اي گُــلم درددل کـــن یک دمـــی را بـــا دلم از زمــــانه،از دل تــــنگت بگــــو از دو چشــــم خـــيس و گــريانت بگــو از غــــم چســـبیده بـــر دیــوار دل کــــرده رنگ آســـمان،هــمرنگ گِــل از شب و از چشـــم بــيخوابت بگــو از دل رنـــجیده،بــــیتابت بگـــو ازدو چشــــم و گـــریههای بـــی امـان لحـــظهی رفـــتن ز پــیشت،مــیهمان از ســـــتاره،خــــلوتِ شــــبهای تـــار روزهـــا و ســالهای انـــتظار از سكــــوت ســـالهاى رفــــتهات از غـــم و از غــمتهی نـاگـفتهات از شــــراب و مســـتی و حــال خــراب كِشــــتى بــــى نـــاخدا بــر روى آب از سكــــوت تـــلخ لبـــهايت بگـــو از طــــلوع رنگ شــــبهایت بگــــو از جـــوانـــي،از گــنشت روزگــار رنــــج تـــنهائی و چــــرخ نــــابکار

از قــــنها در اطــاق از جــــدائـــــى،دورى و رنــــج فـــراق از غـــم نــاخوانـده آمـد مـنزلت از غــــم تـــنهائی و رنـــج گـــران از دل ســـخت چـــو سـنگ دیگــران از دل نـــازک کــه جـنس شـیشه است بــاغبانی کــه بــه دســتش تــیشه است از گُـــل پــــژمرده در گــلدان و خــاک روزگـــار دلشكـــن،نـاكــرده بـاك از دل بشکســــته،ســـاده،ســـربه راه بــــيوفائي،از رفـــيق نــــيمهراه از دل یُـــر آرزویت،از خـــیال خـــواب خــوش يـا آرزوهـاي مــحال از دل کـــوچک چــو دریـایت بگـو از غُـــل و زنـــجیر در پــایت بگـو امــــید و آرزوی دوردست از خـــیالی کــه بــه ســر داری چــو مست از گُــــل و از تــــيشه و داس و تــــبر خــــندههای زورکـــی،بـا چشــم تــر از فــــلک،از چـــرخ گــردون،از زمــان زآنــــچه نــتوانــی بــرآری بــر زبـان از كــــتاب خـــاطرات يـــر ز غـــم تـــا شــود از رنــج و انــدوه تــو كــم از دلت بـــا ایـــن دل تــنها بگــو يــــيش «نــــادر» آمـــدی،آنــجا بگــو

درددلی با دل

با دلدیــوانــهام،گــفتم شـبی وقتِ نـماز

هـمره مـن بـاش و بگشـا تـا سَحر دستِ نياز

میدهم پندی ترا،ای قلبِ عاشق،گوش کن

بگذر از آن یارِ شیرین،جام تلخی نوش کن

روزگاری پُر ز مِحنت،بر منِ تنها گذشت

دورهی جـهل و جـوانـی و جـنون از ما گـذشت

روز و شبهایت دگر بگذشته چون آبی ز جو

بــــرنمیگردد دگـــر،آن روزگـــاران را مَـــجو

هـــمدم خـود کـردهای آخـر پـریشانی،چـرا؟!

عاشق يار فسونكار و جفاكاري،چرا؟!

تا که هستی در جهان،پس قدر این هستی بدان

کی سزاوار است نشینی گوشهای،چون مؤبدان؟

زخـم خنجر،تیر مـژگان،آهِ حسـرت،تـا بـه کـی؟!

هـر چـه را خواهی طلب کـن،ای دلا در جـام مـی

من که امشب میروم تنها به کُنج خلوتی

گــوشهی مــيخانهای،آنــجا بـنوشم شـربتی

«نـادر» و مـوی سـپيد و قـامتِ بشکسـته بـين

پای یار بیوفا،هرگز مده،دنیا و دین

در عزای دوست

بـــه درگــاه خــدایــم در بکــوبم چــــرا از مــن گــرفت آن پــار خــوبم؟ جـــوانــــي را نـــدید و زود پـــژمُرد غــــمینم،آرزوهــا در دلم مُـــرد نــــمی بــــویَم دگـــر هــرگز گُــلی را كــــجا جـــويَم بــه جــايش،هـــمدلي را انـــــيس و مــــونس تــــنهائيام كـــو؟ امـــــيد و شـــاد ي و شــيدائـــيام كــو؟ مــــرا بــا خـود نــبُرد و بــهخبر رفت نـــمیدانــم چــرا بــی مــن ســفر رفت بـــه يــادم چـون بـيايد خـاطراتش هــــمی ســوزم چــو اســپندی بــر آتش از ایــــن پس بــا غــمش تــنها نشــینم دگـــــر بـــــی روی او شــــادی نـــبینم دگــر ایــن زنــدگی بــهر چــه خـواهـم؟ دگــر شــبهای غــمگین،چــون بـخوابـم؟ كِشــــم آهـــي،بســوزانــم فــلک را ز بس گــــریم،بگــــریانم فـــلک را شَـــوم دیــوانــه از ایــن رنــج و مـاتم حـــه نــازيبا شــده بــى او حـياتم

چـــرا از مــن جــدا شــد سَــروِ نــازم

خــدایــا بــا غــم و مــاتم،چــه ســازم؟

نـــمیخواهـــم ســیه پــوشم بــرایش

ولیکــــن از درون ســـوزم بـــرایش

پـــه رنــجی مــن بــه پــای او کشــیدم

بســـوزی ای فـــلک،جــز غــم نــدیدم

بگــریم تــا سَــحر،هــر شب بــه یــادش

کســـی کــی مــیرسد دیگــر بــه دادش

کســـی کــی مــیرسد دیگــر بــه دادش

هــمی پــیچد بــه گــوشِ مــن صــدایش

بــــه دادِ مـــن رســد شــاید خــدایش

تـــحمّل چـــون کــنم ایــن دردِ دوری؟

ز تــــو خــواهــم خــداونــدا،صــبوری

دل غــمگینِ مــن بــی او چــه تــنگ است

دل ایــــن زنــدگی،«نــادر» ز ســنگ است

در عزای عشق

غــروب آمــد،دلم بــيتو چــه تــنگ است نـــمیدانـــم طــلوع،دیگـــر چــه رنگ است تــو رفــتی،جــز تــو کس،دیگــر نــدارم كــــه پــــرسد از غـــم و از حـالِ زارم تـــو رفــتی،غــم نشســته در ســرایــم نگـــــفتی مـــــیطید قـــلبی بـــرایـــم؟! بے جےز مِہرت،به دل کی کاشتم مین؟ مگـــر جـــز تـــو،کســـی را داشـــتم مـــن؟! خـــوشا بـر حال تـو،رفـتى ز دنـيا نــمیگردد چــو مــن،چشــمت چــو دریا نــــمیدانـــــی دگــــر مـــعنی انـــدوه غـــــمى دارم،نــــميدانــــى چـــه انـــبوه شب و روزم دگــــر رنگــــی نــــدارد ســـــيدى بــــا ســــيه،فـــرقى نـــدارد گــــرفته بـــفض ســنگینی گـــلویم دو چشـــــمم را بـــــه آبِ ديـــده شـــويَم زَنـــد هــر دَم غــم تــو سـاز گــریه نــــمىبيند،دو چشــــم پُـــر ز گـــریه بـــــيايم هـــــر شـــبي ســوي مـــزارت بـــــبينى آمــــده،پــــيشِ تــو يــارت

ديوان ديوانه

چ و آیسم دل حسزین در خسلوتِ تسو بسخواهسم از خسدایسم و صسلتِ تسو قسسرارِ مسا نسبود تسنها رَوی تسو نشسینم بسا غسمت، تسنها شَسوی تسو دلم دانسد، کسه تسو هسرگز نسیائی نسسهادی بسسر دلم، داغ جسدائسی دگسر بسی تسو، سیه بیختم، سیه روز کشسد آخسر مسرا ایسن رنسج جسانسوز نسسمی یسسابم بسسرای دل دوائسسی

در فراق پدر

پــــدر،ای هــــمدل و هـــمراز و هــمدم کــــجا دیگــــر خـــبر داری ز دردم تــــرا کـــی مـــیشود بـــار دگـــر دیـــد؟ شـود بــيتو مگــر یک لحــظه خــندید؟! بـــخوابـــيدم شــبى،خــوابت بــديدم غـــم دوری،بــه ایـن تـلخی نـدیدم چـــه دلگـــيرم ز جَــور ايــن زمـانه شــــده زنـــدان تــنگی بــیتو خــانه تــو بـودى نـاجى و هـم تكـيهگـاهم بــــيا بـــنگر يــدرجــان،اشک و آهــم بـــه ســرآمــد كـنارت شادبودن بـــه زيـــر سايهي مِـهرت غـنودن نشــــان دادی تــــو رســـم زنــدگی را بـــه درگــاه خــدایــم بـندگی را تـــــــلاش و رنـــــج تــــو پـــايان گـــرفته اگــــرچـــه خســتگی از تَــن نــرفته تــو رفــتی،خـانه دیگـر سـوت و کـور است مسافت بَـين ما،بنگر چـه دور است!! صـــفای زنــدگی بــا خــود تــو بُــردی نــــمیبم شـــد خــزان و فــصل زردی

مسحبّتهای تسو چسون یسادم آیسد

بسه جسز مساتم،بسه دل چسیزی نسیاید
غسم و رنسجم بگسو،مسن بسا که گسویم؟

اگسسر از غسم نگسویم،از چسه گسویم؟

کسنم یسسادِ تسسرا و بسساتوبودن

دلم گسسوید خسوشا بسسی تو نسبودن

نسمیدانسم ز «نسادر» غسم چسه خسواهسد

شسود آیسا شسبی بسی غسم بسخوابسد

در قلب منی

شكـــافي قــلب مـن،بـيني در آنـي تـــو بُــردی دیـن و ایــمانم در آنــی چ___ه ش___یرین و قشینگ و دلربائی، جـــه زيـــبا آيــنه،وقــتى در آنــي نـــدیدم گُــل بـود زیــبا چــو رویت تـــو از خَــيل و تــبار گُـلرخـاني مــــبادا عـــمر تــو،كـوتاه چــون گُــل تـــو كــه مــثل گُــل نشكــفته مــانى تـــو زیــائی و طــنّاز ی و عـــتّار گُــــل مــــن،غـــنچەلب،شــيرينزبانى تـــو اخــتر در دل شــبهای تـارم تـــو مــهتاب و قـــمر در آســمانی ز پـــادم کـــی رَوی،تـا زنــده هســتم؟ تــــو زیـــبادلبر مـــن در جـــهانی ز تــــنهائی،غــــمی در ســــينه دارم كـــنى بــر مــن نــظر،از غــم رهـانى پــــرستم روی تـــو چـون بتپــرستی نـــمیخواهـــم کــنی شک و گـمانی اگــر خــواهــي بَــری اجــر و ثــوابــی بــــيا يكشب بـــه خــوابــم نـــاگــهاني

بـــود شـــيرين ترين ايّـــام عـــمرم حــفور خــود مــرا یک لحــظه خــوانــی هــــمىخواهـــم بــمانم عـاشق تــو مــرا ديــوانــه يــا هــر آنــچه خـوانـي نشســـــــــــــــــــــــنها و تـــــــنگم دلم خـــواهــد کـه در قـلبم بـمانی کــمان کــردی تــو پشــتم از غــم عشـق تــــو زيــــباچهره و ابــــروكماني اگــــر بـــينم تــــرا يكـــبار ديگــر بگـــویم بــا تــو اسـرار نـهانی لب مـــن تشــنه،تــو آب حـياتي بــــه رگـــهای وجـــودِ مــن روانــی مكـــن بـاور فـرامـوشت كـنم مـن بــــرای مــن تــو روح و جســم و جــانی فــــرامـــوشم مكـن تـا زنـده مـانم بـــه پـایت مــیدهم عــمر و جــوانــی ســخن از عشــق خــود گــفتم،گــل نــاز وليكــــن بـــا زبــان بـــيزباني نشـــــينم مــــنتظر بــــر آســـتانت شَــــوم گــــریان،اگـــر از در بــرانــی بـــــيا زيـــــباصنم،تــــا زنــده هســتم شَـــوی گــر مــيهمان،آئــي كــنارم شَــــررهای دل تــــنگم نشــــانی تــــبسّم چــــون نشـــيند بــر لبــانت شــــقايق هـــا بـــه بـاغ دل نشـاني

هـــمیخواهـــم بـــبینم روی مــاهت
مگـــو بــا مــن حــدیثِ «لَــنْتَرانــی»
نـــمیپرسی دگـــر از حـــال زارم
مگـــر رنــج و غــم مــن را نــدانــی؟
بــــیا و بـــا دل مـــن مــهربان بــاش
مــــجبّت کــن گــلم،تــا مــی تــوانــی
مـــباد آنـــروزِ تـــلخ،ای نـــازنینم
تـــرا بـــینم کـــه یــارِ دیگــرانــی
چـــو بــــاران،اشک ریـــزم از دو دیــده
اگـــر بـــینم تـــرا بــا ایــن و آنــی
بـــمانم یــــا رَوم در شــــهرِ غـــربت
تــرا خــواهــم بــه هــر جـا،هـر زمـانی
هـــمیشه بــــا تــــوبودن آرزویــــم
نـــخواهــــد بـــیتو «نــادر» زنــدگانی

در کوی تو

چـــو کـافر،مُـرتَدی پا بتیـرستی شــــراب و شـــمعی و جـامی خــریدم بـــه درب خـــانهات،مأویٰ گـــزیدم نشســــتم بـا غــمت تــنها بــه كُــنجى نــــبودی تــا بــپرسی در چــه رنــجی؟ بـــرفتم گــوشهای مــن سـاکت و ســرد نشســــــتم بـــــــــــت و درد نــــبود ی و خــــیالت دیــــده بـــودم سه دل قسصد زیسارت کسرده بسودم دلم يُــــر از غـــم و پُــر از بــهانه چــو صــيدى در قــفس بــي آب و دانــه دو چشــــم از غــم و از غـــمّه تَــر بــود خـــط و خــال و جــمالت در نــظر بــود در آن کـــوچه،دَمـــ بـــيتو غـنودم بـــه يــادت،اي هــمه،بــود و نــبودم تــــرا هــمچون بُــتی در خــواب دیــدم بــــدیدم تــــو مُـــراد و مــن مُـــریدم بــــه تــــو گــفتم:بــيا يكــدَم كــنارم بتِ زیــــای ســـیمین،گــــلعذارم

بـــــا از لای در بـــر مــن نـظر کــن غـــه و رنـــج دلم،از دل بــه در کــن بــــيا در بــاغ،گــل يــا غــنچهای چــين يـــريشان كــن كـمندِ زلفِ پُـرچـين ســــــيه مــــويت رهــا كــن روى شــانه بـــبَر بــا خــود مــرا یک لحــظه خــانه چـــرا بــاید ز دست مــن رمـیدن؟! خـــوشا روزی کـــنارت آرمـــيدن تـــرا گــفتم:چــرا خــواب مــن آئــي؟! بـــه عـاشق،نـيمه شـبها،رُخ نـمائي؟! ز تـــاریکی شب،آیــا نـــترسی؟ كــه خــوابــم آئــى و حــالم بــپرسى؟! بــه شب وقــتى كــه تــو در خـواب مائى پــــریدم نــاگــهان از خــواب شــیرین تــــرا دیگـــر نــدیدم،یـار دیــرین ب___ه دل گـــفتم:دلا او رفـــته دیگــر نـــمىينى بـــه سـينه زخــم خــنجر؟ ســـرودم یک غـــزل بــا غــصّههایم بـــخوانـــدم،پـاره كــردم قــصّههايم چـــه آسـان است بـرایت دل رُبـودن چـــه غـــمگين لحـظههاي بــيتوبودن بــرو دیگـــر نــیا هـــرگز بــه خــوابــم مـــــپرس از رنـــج و از حــال خــرابــم بــــه تــــنهائی و رنــج مــن مَــينديش بــه شــادی و بــه عَــیش خــود بـیندیش

مکــــن دیـــوانــه و رسـوای دهــرم

مکـــن آواره و بـــیرون ز شـــهرم

بــه پــایان آمــده ایــن عُــمرِ پُــرنج

نــمانده فــرصتی جــز چــار و جــز پــنج

نــمانده چـــارهای جــز بــیتو مــاندن

بــه شب،دیــوانِ خــود بـا غـصّه خـوانــدن

مکــــن بـــهرِ فـــریبِ دل نگـــاهم

مـــده آزار "نـــادر"،بـــیگناهم

دعا

وقت ســـجده،ســر گـــذارم روی فــرش در نـــماز خــود تــرا بــينم بــه عــرش روبــــروی مــــن تــــوئی وقت دعـــا كــــى تـــرا بـينم دوبـاره؟،در كــجا؟ بـــــيکس و تـــــنهای تـــــنها مـــاندهام هــــمسفر در پـــيش و مــن جــاماندهام بُــــردهای صـــبر و قـــرارم،ای صــنم کے شود یک بوسه بر دستت زنم؟ تـــو هــمه شـور و نشـاط و خـندهام مـــن بـــه امــيد وصـالت زنــدهام عـــاشقم،دارم بـــه دل ســوز و گــداز بـــا مــن عـاشقتر از مــجنون بسـاز گـــــرچــــه دوری نــــازنینا،از نـــظر خاک یای تو به چشم من چو زر بـــاتوبودن روزوشب مــا را خـوش است از فــــاخوش است دورم از تـــو،مـاندهام در انــتظار صــــد ســبد غــم از تــو دارم پـادگار

گــر تــو بــاشی،مــن نـخواهـم هـیچکس
بـــی تــو یک زنــدانــیام انــدر قــفس
زآنــــچه در وصـف تــو گــویم بــرتری
کــی دهــم بــر تــو کســی را بــرتری؟!
مـــانده از تـــو خـــاطراتت یــادگار
در دل «نـــادر» هـــمیشه،مـــاندگار

دل سر به هوا

دل اگــــر عــاشق آن دلبــر عــيار نــبود

غــــم و انـــدوه دلم ایـــنهمه بســـیار نـــبود ســر بــه ره بــود اگــر ایــن دل دیــوانــهی مــن

دگـــر امـــروز چـــنین غـــمزده و زار نـــبود دل اگـــــر داشت کــــمی عــقل و شــعور

در پـــــى عــاشقى و مــحنتِ دلدار نــبود

كـــاشكى روز ازل،يــار نــمىديد دلم

گـــر نـــمیدید دگـــر در گـــروِ یـــار نــبود دل مــن تــنگ شــد و چشــم،هـمی دیـده بـه راه

ولی آن ســرو چــمن،،طــالبِ دیــدار نـبود روز اوّل کــه نگـــارم دل مـــن کـــرد اســیر

ز مــــنِ غـــمزده او،ایـــنهمه بـــیزار نـــبود هـــر بــلائی بــه ســرم آمــده از دست دل است

گــر ســیهروز شــدم،یــار،گــنهکار نــبود گــر قــیامت بــرسد یـا کـه بـیرسند ز مـن

گـــویم ایـــن ظـلم،از آن یــارِ جـفاکــار نــبود مـــیزدم ســر بــه بــیابان جــنون بــا غــمِ خــود دل بـــــــیچاره اگــــــر رام و گـــرفتار نـــبود

رهِ بـــازار گـــرفتم كـــه فـــروشم دل خـــود چـــوب حـــراج زدم،هــيچ خـــريدار نــبود نــيمهشب بـــر درِ هـــر مــيكده بسـيار زدم انـــدر آن خــلوتِ شب،جــز مــنِ بــيدار نــبود گـــر نـــمىبود دلِ عــاشق مــن ســر بــه هــوا «نــادر»امــروز حــزين،بــر ســر ايــن دار نــبود

دلشكن

دلم هــــر روز و شب،کـــوی تــو پــویَد بــه يــادت هــر گُــل و هــر غـنچه بـويَد چـــرا رانـــدی ز بـــر دیـــوانـــهی خـــود؟! زدی آتش پَــــر پـــروانـــهی خــود؟! نكــــردى بــــا دلم جــــز بـــيوفائي نــــدانســـتى چــو تــو،دارم خــدائـــى؟! دلم بـــردی بـــه قــصد دلشکســتن نـــمیآید بــه دل امّـــیدِ رَســـتن نـــمیآید بـــه لب جــز از تــو گــفتن شـــده كــار شــبم،بــا غــصّه خــفتن لبت قـــند و دهــان تــو چــو قــندان دلم خــــواهـــد لبِ لعــلِ تــو خــندان تــــرا بــــينم دلم افــــتد بـــه لرزش جـــــمالِ تــــــو ســـــزاوارِ پـــــرستش از آن تــــرسم ز غـــم دیــوانــه گــردم چـــو مُــرتد راهـي بـتخانه گــردم تـــو کـه دانـی غـم و رنـج دل مـن بــــيا حــل كــن هـــزاران مشكــل مــن

ز پـــاافـــتاده هســتم،دستِ مــن گــير
مـــزن بــا آن نگــاهت قــلب مــن تــير
مـــرا از دام انـــدوهت رهـــا كـــن
ثـــوابـــى كــن،مــرا از غــم جــدا كــن
بــــيا بـــنشين دمـــى را پــيش «نــادر»
نگــــهدار تــــو بــــاشد،ربّ قــــادر

دلفريب

فـــــريبم دادهای بس دلفـــــريبی شـــدم تـنها و بـيكس،چـون غـريبي تـــو رفــتى و كـنارم غــصّه بـنشست شــــنیدم نـــالهی قـــلبم کــه بشکست گـــرفت از مــن دلم،بـرق نگـاهت شــــدم دلدادهی چشــــم ســـياهت بــــه تــــو گــفتم:نــيازم،بــا نگــاهم نــدانســتى چــه مـــىگويم،چــه خـواهـم! تـــو رفـتى،مـانده از تـو تـار مـوئى چــه زيــبا پــيچ و تــاب و عــطر و بـوئى!! تــو بــودی بـاغ و بُســتان،گــلشن مــن ولی امــــروز نگـــاهت،دشــــمن مــن نــــبردی دل بــه ســوی گــلشن و بــاغ نــــهادی بـــــر دل مـــــن آتشـــی داغ تـــو نــوشاندی مـرا جـام مـیآلود تـــو رفــتی و دلم هــرگز نـیاسود ز هـــه بگسسـته کــردی تـار و پــودم چـــه فـــرقی مــیکند بــود و نــبودم؟

دیوان دیوانه دیوانه

غـــمِ عشـــقت بـــه قـــلبِ مـــن کــه در زد

سُــــرور و شــــادیام از ســـینه پَــر زد

شــــدم از هـــر دو عـــالم بـــیتو بـــیزار

چـــه شـــادی،مـــیدهی قـــلبِ مـــن آزار!!

چـــه بـــد کــردی کــه پـــیمانت گسســتی

از آن بـــــدتر،دل «نـــــادر» شکســـتی

دل و دلبر

بـــدیدم خــواب وحشتناک و سـختی ز اوّل تـــا بــه آخــر،تـيره بـختى دل و دلبــــر بــدیدم یک شــبی خــواب دلم خــوش بــود،رفــتم لحــظهای خــواب دلم ديـــدم مـــيان بــاغ و گــلگشت بـــه قـــربان نگــار رفــته مــيگشت دلم دیــــدم کــــه عـــقلش داده از دست بــــه راه دلبـــرم افـــتاده چــون مست بـــه دل گـــفتم:(چــراگــيري بــهانه؟! بــــيائى هــــمرهَم،شـانه بــه شـانه؟! مــــرا بــــيچاره و رســوا تــو كــردى شـــدی عـاشق ز غـم،پـروا نکـردی شــدى عــاشق كــه مــن ديـوانـه گـردم؟! شَـــوم رســوای او،افسـانه گــردم؟! گــــرفتاری دلا در دام و در بـــند نهمی خواهه که گهیری عبرت و پند؟! ز خـــاطر بَــر دگـر آن پـار دیـرین نــــمىپرسد ز تــــو،زيــــباى شــيرين کُـــنی بـــار دگـــر گــر بــیقراری کــــنم کـــاری ز مــن گــردی فــراری

دلا از مـــن تـــو بُــردی آبــرویم نــــــمىخواهـــــم نشــيني،پــيش رويَـــم نـــهادی مـــهر او را در وجـــودم بـــه يــاد او كـنم،ذكـر و سُـجودم چـــرا بـاید بَــرم هــر لحــظه نــامش؟! بگـــریَم تـا شـود دنـیا بـه کـامش؟! چـــو بــيند دلبــرم مـن را،بـخندد دو چشــــم پُـــر ز نــازش را بـبندد زنـــم خــنجر اگــر عــاشق شَــوی بــاز چــــرا بـــاید کِشـــم از دلبــرم نــاز زنـــم بـا دشـنهای بـر دیـدهام تـا نگـــوید عــاشقم بــر یار بـیتا ز دســــت روزگـــار مــن ســيه شــد تـــمام آرزوهــايم تـــبه شـــد شـــدم افسـرده از کـاری کـه کـردی بـــبین ای نـــارفیق،بــا مـــن چــه کــردی؟! حُــــاب اشکِ چشــــم دانـــه دانــه بــــه روی گــــونهام،کــــردی روانـــه مــــرا تـــو خسـته و بــيچاره كــردى گــــریزان از هـــمه،آواره کـــردی بـــه روز و شب مـــرا،بـــى تاب كــردى دو چشــــم خســـتهام،بــيخواب كــردى بــه هـــر جــا غـــم بــود بــاشي خــريدار چـــرا بــاید کــنی،ایــنگونه رفــتار؟! حُـــابی خــالی و بـــر روی آبــم عــــــــــذابت مـــــــيدهم،دادی عـــــــــذابـــــم

بَـــرم پـــيش خــدا،از تــو شكـايت دهـــم شــرح غــمم،بـا صــد حكـايت نگـــوئی گــر مــرا بــی دیــن و ایــمان كــنم كـارى ز عشــق گــردى پشــيمان! بـــــيندازم تـــــرا در كُــــنج زنـــــدان شـــدم ديــوانــه از دست تــو نـادان!!) دلم گــــفتا:(اگــرچــه،عشــق،جُــرم است بدون حُكهم قهاضي،حَهم ظلم است.) بـــه دل گـــفتم:(زنــم تــوی دهـانت! اگـــر نــامش بـرآری بـر زبـانت). چــو بســتم دست و پــای دل بــه زنــجیر دلم گـــــفتا:(نــــدارم تــــاب زنــجیر). بــه زنــدان شــد دلم،کــنج قــفس بــود ولى بـــا يــادِ دلبـر،هـمنفس بـود زدم ســـنگی ســـر دل را شکســتم شـــدم نــادِم،هـمان دَم،زخــم،بسـتم دلم از درد و از غـــم نــاله مــيکرد تـــــمنّای مـــــی از مــــیخانه مـــیکرد کے تے نےوشد شےرابے،بےور مستی ز خـــاطر تــا بـرد،غـمهای هستی بــــــياوردم طـــــبيبي بـــــهر درمــــان پـــــزشكى آشــــنا،از شــــهر تـــهران. بے پایان چےون رسےد کے رطبابت بــــيرسيدم:(چـــه مــيباشد جــوابت؟). بگــــنتا:(كــــرده دلبـــر،بـــيقرارش هــــمی خــواهـد نشــیند بـا نگـارَش

تب دل،از فِـــاراق رو ی پـــار است دَوای درد عــاشق،بــوی پــار است شـــود مــهمان،نشــيند يــيش يــارش بـــه پــايان آيـد آخـر،حـال زارش بـــــبَر او را زیــــارت کــــوی دلبـــر شـــود درمـان،چـو بـيند روى دلبـر بــــدانکــــه عــاشقی،دردی گـــران است غــــم عــاشق،ز هــجر دلبـران است طــــبیب گــفتا:بــه دل:(یــرهیز از عشــق مَشـــو عـاشق دگـر،بُگـريز از عشـق دلم بـــا نـاله گــنفتا:(دردم آيــد خـــوشا ايـــنلحظه دلېــر،از در آيــد ب____ و رویش عاشقم،تا زنده هستم قُــــماری کــــردهام،بـــازَنده هســـتم خــــرامـــان كــاش آيــد در اتـاقم بَــــرد از مــــن،غـــم و رنـــج فِـــراقـــم كــــجا يــيدا كــنم زيــبا چــو دلبــر؟! دهـــد بــوی گــلاب و عــطر و عــنبر؟! چــه خــوش بـاشد كــند از مــن عـيادت بــــپرسم:نــام مــن،بُــردی ز یـادت؟! اگــــر آیـــد کــنارم یــار زیـبا نـــمیخواهـــم دگــر،چــیزی ز دنــیا نـــدانـــد کس کـــه او بـــا مـــا چــهها کــرد به حال و روز خود،ما را رها کرد خـــوشا از عــاشقى،از عشــق مُـردن ز دوری نگـــاری،غـــصّهخوردن

خـــوشا در يــيش دلبـر،جـانسيردن بگــــــیری دستِ او در وقتمـــــردن خـــوشا آيــد در ايـن دم،مـهربانم...). دلم مُـــرد و هـــماندَم دلبــر آمــد نگـــار ســنگدل،از در،درآمـــد بـــه او گـــفتم:(چــرا شـيرينزبانم نــــبود ی یــــار و هـــمدَم،هــمزبانم؟! نـــمیدانـــم دلم،کـــی شــد گــرفتار! ولی دانــــم غـــمت را شـــد خــریدار نگـــاهم كـــردى و خــوردم فـريبت فـــریب خــندههای دلفــریبت دلم مـــــيگفت،رازم بــــا تــــو گـــویم ولی عــــقلم هـــمی گـــفتا:،نگــویم بـــــرای گـــــفتن راز و حــــقیقت دل دیـــوانــهی مـن شـد رفیقت دلم بُـــردی ولی کــــردی رهـــایم نـــــپرسیدی دگــــر از غــــــــــــهایم مـــــرا آواره کـــــردی از دیـــــارم نــــبودی یک نَـــفس،یکلحـظه یـارم تـــو بشكســتى دلم،بـا ضــرب تـيشه تــو ســنگ بــودی و ایـن دل مـثل شـیشه نــــدانســــتم کــه بــا دل در ســتیزی چــه ســودی بــردی از ایـن کـینه تـوزی؟! اگـــر مــيآمدي يــيشم چــه مــيشد؟! مگــــر ایـن آسـمان وارونـه مــیشد؟!!

بـــه دستِ خـــود دلِ تــنگم شکســتی

درِ تـــابوتِ دل،آســوده بســـتی

بــدیدم قـــطره اشکـــی در نگـاهش

ســـیه دیــدم جــهان در اشک و آهش.

بــه او گــفتم:(کــنون گشــتی پشــیمان؟!

ولی دیـــر آمـــدی،بشکســـتهپیمان..

ز خـــوابِ نـــیمهشب،نــاگــه پــریدم

نگـــه کـــردم،نگـــارم را نـــدیدم..

بگـــفتم:بـــا خـــدا:(پـــروردگارا

نگـــهدار از بـــلا،دلدار مــا را

کـــه «نــادر» جــز تــو و او کس نــدارد

اگـــرچـــه بــر دل مــن یــا گــذارد

دوچشمت

دو چشـــمت وقت دل بُــردن چـــه نــاز است مــــرا زيــــبائي و نــــازت نــياز است دو چشــــمت بُـــرده آرام و قــــرارم بـــــرای دیـــــدن تـــــو بـــــيقرارم دو چشــــمت مست و زیــبا و قشــنگ است نــمیدانــم چــرا دل بــی تــو تــنگ است دو چشــــمت خـــواب چشــمانم ربــوده غــــمت شـــادی ز قــلب مـن زدوده دو چشــــمت زد بـــهم آرامشـــم را بــيا گـــويم بـــه گـــوشات،خـــواهشـــم را دو چشــــمت با نگاهی کــرده مســتم دو چشــــمت قـــــقهی نــاگــفته دارد دلم صــــد آرزوی خــــفته دارد دو چشــمت بــيصدا بــا مــن سـخن گـفت چــه زيــبا بــود چشــمانت كــه مـىخفت دو چشــــمت دل بَـــرد از پــير و بُــرنا نگـــاهی از تـــو دارد دل تــمنّا دو چشــــمت پُــر ز مـــی،هــمچون پــياله لب چــــون غـــنچهات،هــــمرنگ لاله

دو چشصت ساحِر است و پُصر ز جادو

دو چشصت رهضن نیاز آهیو

دو چشصت رهضن نیاز دیا میا

دو چشصت می درخشید چیون سیتاره

بییا حیرفی بیزن بیا مین دوباره

دو چشمت تیور و دام از بیمر صید است

دو چشمت را بگیو بیا مین بسیازد

دو چشمت را بگیو بیا مین بسیازد

کسنم تیرکات،خیدا بیا مین نسیازد

دو چشمت گیرچه گشته خیم جانم

دو چشمت گیرچه گشته خیم جانم

نیمیخواهیم ز دل عشیقت بیرانیم

دو چشمت پُسیر شیراره،میثل آتش

دوزخي

به هر کجا نظر کنم،تو حاضری در نظرم

کـــجا رَوم نـــبینمت،چــهرهی تـوست مــنظرم اگــرچــه تَــوبه کــرده و تَــوبه بســی شکســتهام

دل بـه امـیدِ لطـف تـو،بـه کـنج غـم نشستهام ز دست خـود،زدست دل،دگـر بـه تـنگ آمـدم

با دل دیبوانهی خبود،بسر سبر جنگ آمدم اگسرچه رهنزندلی،تبو دین و باوری مبرا

تــو در حــديثِ عــاشقی،يگــانه دلبــری مــرا عشـــق،اگــر بــوَد گــنه،مــن ايــن گــناه مــيکنم

بــه پــای تـو فسـونگرم،عـمرم تـباه مـیکنم ز دستِ دیــده و دلم،خسـته و درمـانده شـدم

در امـــتحان عـــاشقی،چـــه زود بــازنده شــدم عــاشقِ خــود رهــا کــنی،بــی تو بگــو کــجا رَود؟

فغان و رنج و درد خود،اینهمه غم،کجا بَرد؟ بـــمیرم و فـــنا شـــوم،اگــر ز مــن حَــذر کــنی

زنده شَـوم بـه یک نگه،اگـر بـه مـن نظر کنی راه بـه دل نـمیدهم،خـوابِ خـوشِ بـهشت تـو چـرا کـه دوزخـی مـنم،«نـادر» بـد سـرشت تـو

ديوانه

با هر که میگویم سخن،گوید برو دیوانهای

از پیش چشـمم دور شـو،مستِ می و پیمانهای

منهم رَوم در گوشهای،شادی کنم در خلوتی

دانــم ز ســوی تــو رســد،جــام شـراب و شـربتی

دور از رُخات ای دلبرم،درد و غمم افزون شده

دیـوانـهای زنجیریام،عـقل از سـرم بیرون شـده

هـر لحـظه نـامت مـيبَرم،وردِ زبـان مـن تـوئي

خـواهـم بـميرم در بـرت،آرام جـان مـن تـوئي

هـرگز نـدیدم در جـهان،زیـباتر از تـو،یـار مـن

هـر جـا گـلی بـینم،گـلم،بـینم تـرا،دلدار مـن

هوش از سر من میرود،هـر کس کـه نـامت مـیبرد

بیخود ز خود من میشوم،روح و روانم میرود

آیا نمیبنی مگراین ناله و اشک مرا

خـواهـی اگـر خـندد لبـم،ای مـاه مـن،از در درآ

وصل تو باشد آرزو،هر روز و شب اندیشهام

سنگم منزن ای دلبرم،نازکدلم،چون شیشهام

باور مکن یک لحظهای از یاد تو غافل شوم

ديـوانـهام،بـنگر مـرا،شـايد كـمي عـاقل شَـوم

یک نیمه شب گفتی مرا،رازِ دلت با کس مگو افسانهی عشق مرا،با هر کس و ناکس مگو نام تو دارم بر لبم،بر لوح دل،در سینهام خواهم ترا تا زندهام،من عاشقِ بیکینهام هرشب به کنج میکده،«نادر»به یادت مَی زند از هجر تو معشوقِ من،عاشق به عشقت نی زند دیوان دیوانه دیوانه

ذكر معبود

خــــدای مـــن،رحــيم و رحــمانِ مــن خــــدائـــــىات بــــاور و ايـــمان مـــن ایــــزد لاشَـــریک و مـــنّان مـــن تـــو نــاصر و نــصير و يــزدان مــن نـــور سَــماوات و زمــيني خــدا بـــرگ بــه فــرمان تــو گــردد جــدا مُـــقلِّب قُـــلوب و ابــــصار مـــا خـــالق دريــا و زمــين و سَــما مُــــدبّر لَـــيل و نَـــهاري صـــمد تـــو حـاكـم روزِ جـزايـي احَـد تـــو فــردِ فــريادرَس حـالِ مـا حـــاضر و نــاظری،بــر احـوال مـا بـــــصیر و بـــــینای شب و روز مـــــا خَــــبير آيــــنده و امــــروزِ مــــا غـــفور و غـــفّار گـــناهان مـــا مُـــنَزّل رحـــمت و بـــاران مـــا واسِـــع و بَـــرحــقّ و عَــليم و عــظيم قَـــوی و ســـتّار و غَـــنی و حکـــیم تـــو حــامي و يـاور و مـعبود مـا ط____واف ت___و،لح_ظهی مسعود م_ا

تـــو قــاضىَالقُــفّاتِ مَـحشر مـا غـــفور مــا،خــدای اکـــبر مـا تـــو وَاحِـدَالقَـهّار يَـومُالحِسـاب عـــادل و تــوّاب و ســريعُ الحِسـاب قـــاضى و قــاهر و شــدیدُالعَــذاب جـــابر و جــــبّار و شَــدیدُالعِــقاب بـــاقى و صــاحب كَـــرَمى،لايَــمُوت غَـــوث و مُـجیب مـا،تـویی در قُـنوت ربّ مَشـــارق و مَـــغاربی تـــو بـــا مُـــنكِران،اهـــل تكــبُّرى تــو قـــابض و رزّاقـــی و وهّــاب مــا شـــهید و شــاهدی و تــوّاب مـا تـــو ظــاهر و بـاطن و اوّليــنى تـــو غــافِرَالذُّنـوب و آخــريني فـــاتح و فـــتّاحى و حـــقُالمُــبين تـــو كــافى و هـادى عَـينُ اليَـقين سَـــــميع اَوراد و مُــــناجاتِ مـــــا ذكـــر تــو سـبحان،عـباداتِ مـا قـــاسم و مـــتّعالی،ای کــــردگار مــــــتين و قــــــدُّوسي تــــــو،پــــروردگار رئــــوف و سُـــبحان تــویی،ای عــزیز تـــو فــاطِر اَرض و سَــمایی،حَـفیظ تـــو هـادي و بـاقي و لامكـاني تـــو خــالق بــال فــرشتگانی ای عـــالِمُالغَــيب زمــان و مكـان مـــالِکِ هــر مُـلک،تـویی در جـهان

دیوان دیوانه دیوانه

ای نـــاجی و شــافی و اســمَت دَوا تـــو واحــدی،شــرک بـود نـاروا ای صـــاحب جـــلال و صــبر جــمیل ای عـــادل و دادگـــرم،ای وکـــیل قـــادر و مـــقتدر تـــویی،ربّ مــن قـــدير و قـــيتُوم تــويي،خــوب مـن تــــرا ســـزد شُكــر و ثَــنا و ســياس تــــو دادهای،طـــعام و رَخت و لبـــاس عــــزّت و إكــــرام،ســـزاوار تــوست شـــفیع مـا(ص)،مُـحبّ دربـار تــوست مُـــحقّ هــر حَــمد و ثـنايي،عـليم تـــو عــادلی و مــهربان و حـایم زبــان لال و قـاصِرَم،ای جـلیل وصفِ تـو كـي تـوان كـند،اي خليل؟! «نـــادرم» و بـــه درگــهت گــنهکار ز شــــرّ ابــــلیس مــــرا نگــــهدار

راز دل

اشكـم فـداى خـندهات،بازآ بـه قـربانت شوم

یک لحظه بنگر عاشقت،تا مست چشمانت شوم

از من کُنی دوری چرا؟ای غنچهی نشکفتهام؟

بازآ بگویم درد خود،راز دل ناگفتهام

يادت نمى آيد ولى،با من قرارى داشتى!

بودی کنارم آنزمان،با من بهاری داشتی

از من گرفته زندگی،چشم خمار و مست تو

همچون شکاری در قفس،افتادهام در دست تو

مستم تو کردی ساقیا،با جُرعهای از ساغرت

تـرسم دهـی تـاوانِ دل،روزی کـه آید آخـرت

از خود مران هرگز مرا،از دست تو من کی رهم؟!

در پیش پایت نازنین،افتاده بر خاکِ رهم

عشــقت نشسـته در دلم،دارم هــوایت در سَــرم

یک لحظهای در خواب خوش،خواهم بیائی در بَرم

با آنکه درمان منی،از تو نمیخواهم شفا

بی تو نخواهم عافیت،ای مظهر لطف و صفا

از پــيچ و تــابِ كـوچهها مـىآيم و در مـيزنم

خاک رهت ای نازنین،بر سینه و سر میزنم

«نادر»شده مجنون تو،هرگز مکن دردش دوا

جَــور و جـفای دلبـران،بـر عـاشقان بـاشد روا

راز نهانی

شــــيرين لب و شــيرين سخن و غــنچه دهاني از عشـق چـه گـویم بـه تـو و بـا چـه زبـانی؟ در خـــلوتِ تــنهائی مــن آمــدی آن شب گــفتم كــه بگــويم بــه تــو آن راز نـهاني ديـــدم نـــتوان گــفت حــديث دل تــنها زیـــرا کــه نـــدارد دل مــن تــاب و تــوانــی افســـونگر و طــنّازی و بـا نـاز و ادائــی عـــاشق شـــدهام بــر تــو و افســوس نــدانــي قَــوس و قــزح رنگــي پـر نـقش و نگـاري دیــدم،چــو بــدیدم تــو و ابـروی کـمانی با ناز،به هرجا بروی،این دل عاشق دنــبال خــط و خـال، يــی خــود بكِشانی آزار مـــده بـار دگـر قـلب حـزين را هـــرگز نـــروم از در تـــو،گـــرچـــه بــرانــی صد بار اگر سنگ زنی بر دل تنگم جائی نیپَرد دل،کیه تیو بیهوده پرانی نام تو و عشق تو و آن خاطرههایت بـــاور مكــن از دل بــرود هــيچ زمــاني بــنشسته بــه دل،تــير،ز مـــژگان ســياهت ایکاش بےمیرم کے تے شاداب بمانی

ديوان ديوانه

ســــرگشته و آواره و مـــحزون و پــریشم رفــتی و نــدیدم بــه خــود ایّــامِ جــوانــی بـــرگرد،بــیا،تـــا کــه بــیاید بــه دل مــن آرامش و آســــودگی و امـــــن و امـــانی هـــرچــند نــپرسی خـبر از «نـادرِ» مـجنون گـــیرد ز تـــو و کــوی تــو هــر لحــظه نشــانی

رسوا

کـوی تـو و خـاکِ رَهت در هـر سَـحر جـارو زنـم گـرد و غـبار كـوى تـو بـر صورت و ابـرو زنـم هـر گُل که می بینم گُلم،من یاد رویت می کنم با یاد تو بس بوسهها بر یاس و بر شببو زنم حالم نمی پرسی دگر،عشقم نمیخواهی مگر؟ بے مِهر تو کی میشود،بر زخم دل دارو زنم؟ حالا که کردی عاشقم،هستی به پایت میدهم بــر آســتان عشـق تـو،زاری کـنم،زانـو زنـم آید اَجَـل روزی اگـر،گـویم اَجـل،مـهلت بده یکدم اَمان،تا بوسه بر آن چهرهی خوشرو زنم یک شب روم در میکده،آنیجا بیمانم تا سیحر تـا ساغر و بـیمانهای بـا یـادِ روی تـو زنـم در خــلوت آن مـيكده،بـا خـون دل،بـا نـيشتر خالی به نامت مهلقا،بر دست و بر بازو زنم ای خوش دَمی،ساقی شوی،نوشم شراب از دست تو مستی کنم،چنگی به دل،چنگی بر آن گیسو زنم

از بــهر دیــدار رُخت،بــر هــر در و هـر سـو زنـم

دادی به دستم خنجری،بر سینه و پهلو زنم

گفتار تو شهد و شکر،لبهای تو قند و عسل

دیـــدم تـــرا،از لای در،گـفتم فــدایت مـیشوم

گفتم نـمیترسی اگـر خـونم بگـیرد دامـنت؟ گفتی کـه مـن صیّادم و بـر قلبِ هـر آهـو زنـم از خود شود غافل شَوم،غافل ز تو چـون میشوم؟! در آرزو ی وصـل تـو،شب تـا سـحر یاهو زنـم مـن «نـادر»م،بـیخانمان،راهـم بـده در خانهات یـا رُخـصتی در کـوی تـو،شب تـا سـحر اردو زنـم

رنگ گل

بـــود رنگ گُــال از رنگ لبــانت چـــه زيــبا،غـنچهی سـرخ دهـانت بـــه هــر جـا بـنگرم بـينم نشـانت اســــيرم كــــرده ابــــروى كــــمانت بــــود زیــــباتر از مَـــه،روی مــاهت شـــدم ديــوانــه تـا ديـدم نگـاهت كـــــمند زلف يُـــر چـــينت،حــنائي يــــر از نـــاز و ادا،شـــرم و حــيائي چـــو ديـدم دل شـده مـحو جـمالت بــه دل گــفتم: (خــوشا بـر روز و حـالت). چـــه آســان شــد،دل بــيچاره رامت نــــمىخواهــــم رهــا گــردم ز دامت نــــظر کـــن لحـظهای ســوی گــدایت دلم خـــواهــد بــميرم،مــن بــه جــايت تــــرا خـــواهــم فـراوان،بــهنهایت اگـــرخــواهــی بـیا افــتم بــه پـایت ســـــيه شبهای مــــن،هــــمرنگِ خــالت گــــــذشت ایّـــــام عُـــــمرم در خــيالت بــــيا تــــرسم بــــميرم از فِـــراقت نـــــمیدانـــــی مگــــر رســم رفــاقت؟!

ش وَم با یک نگه،آسان فدایت

به گوشم گررسد یکدم ندایت

زهر بیگانه بشنیدم مسلامت

فسدایت گررشوم،جانت سلامت

نسیامد در دلم هسرگز نِسدامت

دلم خسواهد اسیر مانم به دامت

نسینم نسازنین،وقتِ وداعت

نسمیخواهم که چَرخد بی تو ساعت!

کــند «نـادر» ز جَـورت کــی شکـایت؟!

روزگار من

تــو روز و روزگـار مـن،ز غـم تـباه کـردهای

چه کردهام که این چنین،روزم سیاه کردهای؟!

ایکه حیات و هستیام،ز دست من گرفتهای

چــرا دلم شکسـته و بـه قـهر و نـاز رفـتهای؟!

چـه شد ز من رمیدی و به من نظر نمیکنی؟!

چــرا تـو غــصّه و غــمم،ز دل بـه در نــمیکنی؟

بدی ز من چه دیدهای،به داد دل نمیرسی؟!

داد ز تـو كـجا بَـرم،بـه داد مـن رسـد كسى؟!

به ناز و غمزه نازنین،شبی بیا به خواب من

بگویمت خوش آمدی،به خانهی خراب من

نــمىشود بـــىرخ تــو،رنـج و غـمم دوا كـنم

كــجا رَوم كـه دل ز غـم،ز غـصّهها رهـا كـنم؟

به خاطر دو چشم تو،غرور خود شکستهام

«نادر» دیاوانه منم،که دل به یار بستهام

روزه دارم

وضـــو گــيرم بــه آب ديــدگانم ز هـــــجران تــــو ای عشــــق نـــهانم بــــود نـــامت هـــمى،ورد زبــانم هــــمیشه از تـــو مـــیگوید لبـانم نــــمىيينم كســــى را از تــــو بـــرتر بـــه يـادِ چشــم تــو،ســجّادهام تَــر كــــجا بـــينم تـرا اي يـار غـمخوار؟ کــــنم بـــا غــصّهات،افــطاری ای پــار بے هرجا میروم،خواهم تو باشی بـــه خــلوت،در دل تـنگم تــو بـاشي تــــرا دارم بــــه عــــالم،كـــم نـــدارم جـــز انــدوهت دگــر مــن غــم نــدارم چـــو يــادت مـيكنم دل گـيرد آتش ز آهِ ســـينه هـــر دَم خــيزد آتش رهـــایم کـــردهای در دام هســـتی مــــــيان كـــــوچەپسكوچە،چـــو مســتى اگــــر چشـــم دو چشــمت را نــبيند نـــمىخواهــم دگــر ايــن ديــده بــيند اگــــر قـــلبم گـــرفتارت نـــباشد جـــهان بـــى عشـــق تـــو بـــيهوده بـــاشد

بــــبَر تـــاخانهات،از خـــود مَــرانـــم بــــريز آبِ حــــياتی بــــر لبـــانم مـــرا در خــلوتِ خــود مــيهمان کــن جــــمال و جــلوهی خــود را عــيان کــن بــــه مــی،مــهمان مکــن،مــن روزه دارم غــــمِ شـــيرينِ تــــو،هــر روزه دارم بـــخواهـــم مــن تــرا از تــو دَمــادم نــــيائی،مــــيدهد عشـــقت بــه بــادم هــــراس از عــــاشقی،«نــــادر» نـــدارد بــــجز يــــاد تــــو در خــاطر نــدارد

زنجير عشق

چون بید میلرزم به خود،وقتی صدایم میزنی

زنجیر عشقت نازنین،بر دست و پایم میزنی

گـم كـردهام بيچارهدل،در پيچ و تـاب مـوى تـو

روزم سیه،رویم سیه،همرنگ شب،گیسوی تو

انـــدر فــراق روی تــو،فــرقی نــدارد روز و شب

هم روز و هم شب بی رخات، سوزد دلم در تاب و تب

نام و نشان خانهات،هـر روز و شب پـرسم ز کس

تـو بُـردهای دیـن و دلم،دیگـر چـرا جـویَم ز کس

از آن شـراب نـاب خـود،جـامی دگـر بـر مـن بـده

نـوشم شـراب عشـق تـو،چشـم خـمارت ميكده

افتاده بودم مستِ تو،در گوشهی ویرانهای

بر من نگه کردی صنم،گفتی مگر دیوانهای؟!

آری شــدم دیـوانـهات،در کـوچههای عـاشقی

از آن زمان دل بُردهای،بر عقل و فهمم فایقی

با آن نگاهِ آتشین،آتش به جان من زدی

رفستی و بسا ناز و ادا،بر آتشم دامن زدی

صبرم ناده،زین سبب،تا بازآئی،مُردهام

دانے کے میآئی ولی،روزی کے من پرمردہام

دلبر بدہ یک جام می،«نادر» ندارد جـز تـو کس

مشتاق دیدار توام،یک دم به فریادم برس

زنجيري

بـــيچارهدلم،دلبـــر مـــن بُـــرد بـــه نگـاهی ایکـــاش بــبینم رُخ او،گـاه بــه گـاهی هــرچــند کـه رسـوایـم و زنـجیری و دربـند جـــز عشـــق نـــدارد دل مـن جُــرم و گــناهی هـــرگز نــيسندد دل مــن يــار دگــر را پس چــون طـلبم جــز مــهِ خــود،هــيچ پـناهي گــــر بــیخبر از پـار بــمانم شب و روزی پــرسم خـبرش بـر سـر هـر كـوچه و راهـي آیسد اگسر آن دلبسر زیسبا بسه کسنارم دیگــر ز تــه دل نکشــم حســرت و آهـی بـر خـال و خـط و مـوی سـیه،دل شده عاشق روزم شـــده دور از رُخ او،شــام سـياهي با جَور و جفا،غمزه و با عشوه و نازش خــواهــد کــه بَــرَد زنـدگیم سـوی تـباهی گـفتم:(کـه چـرا بـا دل عـاشق بـه سـتيزي؟! از من تو مگر جز دل دیوانه چه خواهی؟!). گفتا:(که نیرزد به پشیزی سخن از عشق چـون خـار و خس و ریگ بـوَد یـا پَـر کـاهی.) منعم کند از عشق،که بیراهه رَوی تو پــندم دهــد و بــر مـن عـاشق شـده نـاهي «نـادر» زغم و رنج فِراقش شده محزون چــون يــوسفِ گـمگشته بـيفتاده بـه چـاهي

زوّارتم

خـــــانهات قـــبله و دل،دَور تـــو دوّارشـــده

کارِ دیوانهدلم، چو کار زَوّار شده تا که دیدم رُخ زیبا و قشنگ و مه تو

دلبَـــرم،دل زِ بَــرم رفت،گــرفتار شــده تـا نگـه کـردی و بـردی دل مـن،ای گــل مــن

دلِ مــن عــاشق تــو،از هــمه بــيزار شـده ای خــوش آنــروز دلم بُــرده،مــرا یــار شــدی

ولی امـــروز دلم،بـــیتو چـــه غـــمبار شــده در مـــــيخانه بـــبستند بـــه روی مـــن و دل

چکــنم،دل ز غــمت،خــانهی خــمّار شــده هــر دلی در غــم هــجران کســی مـیسوزد

غــم و انـدوه تـو هـم،بــر دلِ مــن بــار شــده بـــا تـــو گـــفتم:ز غــم و غــصّه و انــدوهِ دلم

رهـــزنِ ديـــن و دلم،مَــحرَمِ اســـرار شــده بـــاورم نـــيست كــه امــروز تــو دورى ز بَــرَم

زنـــدگی بـــی رخِ تـــو تـــلخ و دل آزار شـده تـــا تـــو بــودی،خــبری از غــم و از درد نــبود

دل دیـــوانـــهی مـــن،دور ز تــو،بـیمار شــده قــلبِ بــیمار،شــد از هــجر تــو بــی صبر و قـرار دل مـــن،عـــاشق تـــو،یـــار جــفاکــار شــده

اشکِ چشـــم،هــوَسِ نـاله و شــيوَن دارد

نــالهها در دل مــن،مــانده و انــبار شــده

خــبری پــرس ز حــال دل درمـاندهی مـن

ایکــه از دوری تــو،روز چـو شب،تـار شـده

من ترا خواهم و خواهم که مرا یار شوی

بــر دل عــاشق مـن،چشـم تـو سالار شـده

هـــمه دانـند کـه مـن عـاشق و رسـوای تـوام

گـــنهی کـــرده دلم،طــعنهی اغــیار شــده

چــون نـبودی کـه بـه دادِ دل «نـادر» بـرسی

اجَــلَم آمــده مــهمان و مــرا يــار شــده

زیارت

شــــدم افســـون چشــم پُــر شــرارت بـــده رُخـــمت كــنم رويت زيـارت زده آتش بـــه جــان مــن نگـاهت دلم خــواهـد شَـوم،یک لحـظه یـارت تـــو بُــردی دلبــرم،دیــن و دلم را چـــه آسان دل بَـرد چشــم خــمارت دلم خـــواهــد شَـوم روزي فـدايت بـــه یک نـــاز و ادا،یـا یک اشارت بے هیچ بُستان ندیدم گل چو رویت گـــل نـاز مـنی،مـن خـاک و خـارت از آنـــروزی کــه دل دیــوانــه کــردی تــو بــردی شــادی و عــیشم بــه غـارت خــــبر دارم بســــي ديـــوانــه داري مـــنم یک عـــاشق از صــدها هــزارت چے خےوش باشد کے آپم یا بہ بایت صـــدایـــم زَن،نشــینم در کــنارت بگـــو از بــهر چــه پــيمان شكســتى؟! فـــرامـوشت شـده قـول و قـرارت؟! بــــيا زيــــباصنم،مشكــــن دلم را دل دیـــوانــه شــد بـیمار و زارت

بــــيا بشكــــن سكـــوتِ خــانهام را
در آن خـــلوت كُـــنم جــانم نــثارت
اگـــرچـــه از دلِ تـــنگم نـــپرسی
بـــمانم تــــا ابـــد در انـــتظارت
نـــمیترسم كـــه ريـــزد آبــرويم
دلم خـــواهــد شَــوم رســوا و خــوارت
لبِ «نـــادر» بـــه لبـــخندی بــخندان
نـــدارم بــعد از آن،كــاری بــه كــارَت

سرّ عشق

خالِ مشکین لبانِ تو بود چون زر گِران

قدر این زر کس نداند جز من و جز زرگران

صـــورتِ زيـــبای تـــو،نــقاش عــالم زد قــلم

دل بــرَد رخسـار چـون مـاهِ تـو از صـورتگران

باغ و صحرا و چمن یا گلشنی گر میروم

هــر کــجا را بـنگرم،سـیمای تـو بـینم در آن

شهد و شیرین،نازنینی،دلبر شیرینزبان

مـــى پرستم روى تــو گــرچــه شَــوم از كــافران

من که میدانم مرا دیوانه میخوانی ولی

گـــویمت مـن دوست مـیدارم تــرا تــا بــیکران

مـــیشوم دیــوانــه گــر بــینم تــرا بــا دیگــری

بشـــنوم نـــام قشــنگت از زبـــانِ دیگـــران

تا کے آیے بر لب بامت نشینم لحظهای

میزنی سنگی مرا تا کو پَرم چون کفتران

تشنەلب رفتم رسیدم تا سرابِ عشقِ تو

لیک دادی جـــرعهای از جــام تــلخ شَـوکران

مـن نـمىترسم شَـوم رسـواى عشـقت اى صـنم

ننگِ رسوائی من گرچه رَود تا خاوران

خـواهـم آمـد یک شـبی و در زنـم بـر خانهات

گویم این خواهش به تو،دلبر مرا از خود مران

بــاورِ مــن کــی شــود نــامهربانیهای تــو
بــیوفا و پُــر جــفاتر از هـمه سـیمین بَـران
بـــا دلم هــرلحظه گــویم،ای دلِ بــیچارهام
نــاله کـی دارد اثـر در قـلبِ سـنگِ دلبـران؟
ســرِّ عشــقِ تـو،بـه دل دارم،نگـویم بـا کسـی
از تــو دارم غــصّهها در ســینه و بــارِ گـران
«نــادر» دیـوانـه بس کـن،دَم مــزن از عـاشقی
عشــق یــار بــیوفا از خــاطر و از دل بــران

سعادت

مُـــقدّس،لحــظههای آشــنائی چـــه نــازیباست دوری و جــدائــی دلی دارم بُــــلور و جـــنس شــــيشه بــــه دنــــبال تـــو مـــىگشتم هـــميشه چـــه زيــبا آن دمــي،روي تــو ديــدم ســــراســر زنــدگی،فــرخــنده دیــدم دلم جــــز تـــو نـــدارد آشـــنائی كــنى بــر قــلب تــنگِ مــن خــدائــى نشســــــتم بــا تــو چــون،تــنهای تــنها ســــراپــای وجــودم شــد تــمنّا كـــــلاس درس عشـــق،آيـــا تــو رفـــتى؟! كـــه آسان،قلب عاشق را گرفتی؟! خـــوشا روزی تـو بـاشی تکـیهگـاهم تـــو زیــبا و قشــنگ و مــهربانی خـــوشا بــا تـو رفاقت،همزباني تـــرا خــواهـم بـبويم،هـمچو گــلها كـــنم بـا تـو بـه خـلوت درددلهـا تـــو زیــبائی و دل دور از تــو بــ, تاب تــو خــورشیدی و رخشـان،مــثل مــهتاب

نـــباشم لحــظهای،گــر بــر تــو عــاشق
دگـــر چـــون بگـــذرد وقت و دقــایق؟!
دلم خـــواهــد کُــنی بــا مــن رِفــاقت
نــــصیب مــــن مکـــن رنــجِ فِــراقت
چـه خـوش «نـادر» بـه عشـقت کـرده عـادت
دلم بــــمادت؛

سفر حج

حج طوافِ کعبه است و بـر زن و مـرد واجب است

عاشق ایزد به این واجب،همیشه راغب است

سـوره آمـد وصـفِ حـج از سـوی ربّ کـائنات

تــا شـتابد سـوى حـج،آنكس بـوَد از مـؤمنات

کعبه میعاد است و صاحب،آن خدای قادر است

آن خدائی که همیشه حاضر و هم ناظر است

حج بضاعت خواهد و من كولِهبارم خالى است

چـون گُـنه دارم فراوان،آب چشـمم جـاری است

تــوشهی راهـیندارم،چـون کـنم عـزم سـفر؟!

تَـوبِه ایـزد مـیپذیرد،در کـتاب است ایـن خبر

روزها غرق گناهم،شب اسیرِ تاب و تب

دل سیاه و رو سیاه و نامهام همرنگ شب

يادم آمد آيهي «لاَتَـقْنَطوا مِن رَحْمَتاش»

کے توان شُکر و سپاسی در قبال نعمتاش

جــامهی احــرام هـمرنگِ کـفن شـد در بـرم

در حَــرَم جــز يـاد او هــرگز نـيامد در سَـرم

در حَــرم فــرقی نــدارد پـادشاهی یـا فـقیر

زائے خوب خدائی،گے کے بیری یا صغیر

کے عبه را دیدم ز دور،دیوانهای خیندان شدم

عشـق خـالق در دلم جـوشيد و مـن گـريان شـدم

چـون بـديدم آن حَـرَم،آن مسـجد و بَيتِ خـدا در دلم،در هـــر قـــدم نــام خــدا كــردم صــدا رفتتم و زائسر شدم،کسردم طواف کسعهاش بعد از آن،سعی و تلاشی در صفا و مَروهاش بـوسهها بـر «حـجْراَسْـوَد» مـيزدم،رويَـم سياه گــر نـبخشاید مـرا،گـردد هـمه عـمرم تـباه بعد از آن عَیش و خوشی،عازم شدم سوی منیٰ بر زبان جاری،سیاس و حمد و تکبیر و ثنا در مِـــنیٰ رفـــتم بـــرای رجــم شـیطانِ رجــیم آمِــر زشــتي و پســتي و گــناهان عــظيم حلق و تقصیری نمودم،موی سر کوتاه شد عشـق آمـد يـا بـه يـا،با قلب من هـمراه شـد عسيد قسربان در مسنی، يسادآور ايشار سود عشـق ابـراهـيم و اسـماعيل بـه آن دلدار بـود پا نهادم در مقام آن خطیلِ جان نشار آن نــماز و سـجدهها،شـاید مـرا آیـد بـه کـار رفتم و در «مُلْتَزَم»،هم گریه کردم هم دُعا گـــفتم:ای ســتّار عــالَم،بــا خــودم کــردم جــفا مــن ريــاكــارى پـليدم،تـو كـريمى بـاوفا مــن گُــنهباری ذلیــلم،ای خــدای مـصطفیٰ آب زَمــزَم نـوش كـردم بـهر دفـع هـر بـلا تـا نـاشم جـز بـه عشـق ایـزد خـود مـبتلا بــا طــواف «الوداع» از خـانهی ربّ آمــدم دلحــزین زآنـجا بـه سـوی شهر پـثرب آمـدم

شـهر مکّـه تـا بـدیدم شـد دو چشـمم چشـمهسار

عــاشقانه گــریه کــردم،گــریهای دیــوانــهوار

مسرقدِ پساک پَسیمبَر را زیارت شد نصیب

آن رســولي كــه خــدا،گــويد هــمي،او را حــبيب

گـــفتمش ای شـــافع مـــن،در دلِ شـبهای تــار

غهها دارم به دل،از رحمتت بر من ببار

يار غار و غار ثَور،در ماتم مُرسَل،غمین

کــوه نـور،غـار حَـرا،بـی روی مـاه او حـزین

در بَسقیع و بسر مسزار آل و اصلحاب نسبی

فاتحه ميخواندم وبس گريهها كردم شبي

با دلی محزون و قلبی غمزده از هجر بار

زینن سیفر «نادر» بیآمد،نادم و اندوهبار

سفر یار

دلبــر دلشكــنم،عـازم هـجر و سفر است

هـمهی دلخـوشیِ مـن،بـه هـمان یکـنفر است بـــرود یــار و نــدارد خــبر از حــالِ دلم

عاشق خال و خط و شیفتهی روی گلم میرود آن قَمر و نور دو چشم به کجا؟

کی توانم که گزینم یکی از خوف و رَجا جان شیرین کنم ار بدرقهی راه،چه باک؟!

گـرچـه ایـنگونه مـرا غـمزده افکنده به خاک گـر نـیاید ز سـفر،مـن چکـنم با دل خـویش؟

رنـجم افـزون شـود،غـصّهی دل،بـیش ز پیش ایخـدا،خـوش گـذرد بـر گـلِ مـن سَـیر و سـفر

مــن نــدارم ز غــم و غــصّهی او،راه مَــفر ديــده بــيند رُخ آن دلبــرِ زيــبا هـمه جـا

گــر بـميرم ز غـمش،هست ســزاوار و بــه جــا دل عـــزادار و حــزين و شب مــن بــىسحر است

بــه دلم یــارِ ســفرکرده،خــدای دگــر است کــاش مـــیبُرد مـرا،هـمره خـود،هـمچو دلم

تــرسم ایــن است بــمیرم و بـبیند بـه گِـلم اگــــر آیــد ز سـفر،بـاز رَود غــم ز دلم گــویمش ایــن غــم هـجران و هـمه رازِ دلم

تــو بــرو دلبــرِ مــن،ایــزدِ مــن یــارِ تــو بــاد
نـــبَرم یـــادِ تـــو و خـــاطرهات،هــیچ ز یــاد
رفــتهای،نـیست مــرا بــیتو دگــر بــال و پَــری
جـــایِ خـــالی تـــرا پُــر نکـند هـیچ دگــری
دادهام دل بـــه تـــو ای دلبـــرِ زیـــبا و صـنم
عـــاشق روی تـــوام،«نـــادرِ» دیـــوانــه مـنم

شب بهاری

زمســــتان رفت و خـــوش آمــد بــهاران بـــــاران عشـــق و وصـــل يـــاران نــــمانده بـــرف و پــخبندان و سـرما دلم كـــرده هـــواى دلبــر امّــا هــــجوم آورده بـــر مــن خـاطراتش دلی افســـرده دارم،پـــر ز آتش فــــــتاده در دل مــــن،پــــاد آن شب كـــه دل از مــن ربــود،آن خـال و آن لب غــــروبی زرد و ســـرخ و ارغـــوانـــ، ســــراغ مــــن بــــيامد شــــادماني ش_____ ت___اریک،امّ___ا باصفا بود كــــنار مـــن نگـــارى بـاوفا بـود شــــــبى زيـــــبا و ســـقفى پـــر ســـتاره بــــدون ابـــــرهای پـــــاره پــــاره بگـــــفتم:(ای صــــفای زنـــــدگانی، ز تـــو دارم بــه دل عشـــقی نــهانی تــو یـار و یـاور ایـن دربـه در بـاش ز اســــرار دل مـــن بـــاخبر بــاش بــدان ایــن زنــدگی دور از تــو هـیچ است حـــيات و هســتى مــن بـــىتو پــوچ است

تـــو سـلطانِ دلی،مـن بـنده هسـتم بـــه شــوق ديــدن تــو زنــده هســتم ز تــو خــواهــم شَــوی غـمخوار و هـمدم بـــــبَر از دل تـــــمام رنـــــج و دردم خـــوشی بــی تو شــود از مــن گــریزان بـــهارانــــم،خــــزان و بـــرگريزان). بــه مـن گـفتا:(شب است و وقت خـواب است دلم دلتـــنگ بـــالش،تــختخواب است نگه کن،هر دو چشم پُر ز خواب است.) بــرفت.ديــدم خــوشي مــثل ســراب است بـــرفت و غـــصه بـازآمــد سـراغــم نـــمىسازد رهـــا بـــى او مــرا غــم ز خـــاطر کـے بـرم مـن پـاد آن شب دوبارہ کے شہود باز آید آن شب؟ دل مـــن گــریه مــیخواهــد ز چشــم از ایـــن دیــوانــهدل،دائــم بــه خشــمم هــــمی گــــریَم در ایــن تـاریکی شب بـــود نـام گـلم هـر لحـظه بـر لب دلِــــم بــــى او دگـــر طــاقت نـــدارد نـــصیبی جـــز غــم و حســرت نــدارد خـــوشا از بـام هستی،پَـر کشیدن كــــه مُـــردن بــهتر از رويشنــديدن غــم بــی او شــود هــر لحــظه افــزون بـــه تــنگ آمــد دلم از چــرخ گــردون دگــــر آن گـــل،ســراغ از مــن نگــيرد از ایـــن تــرسم دلم از غــم بـمیرد

شـــدم از هـــجر یــارم،دلهــراســان خــدایــا مــرحــمت کــن مــرگم آسـان نـــمیارزد جـــهانم بــــی رخ او امـــید و شـــادی و شـــورِ دلم کــو؟ بـــــلای جـــانِ «نــــادر»،دردِ دوری چــه ســخت است ای خــدا،بــی او،صـبوری

شب تنهائی

تــــجسّم در خــــيالم شــــد وصــالت بــه چشــمم خــواب خـوش،آن شب نـيامد خــيالت يــيش مــن آمــد،خــوش آمــد ز هــــجرت تــا سَـحر آن شب نـخفتم ز راز ســــينهام بــــا كس نگــــفتم بـــه بـــوم دل کشـــيدم روی مـاهت تــــمام هســــتى مـــن شــد نگــاهت دو چشــــم دلفــریبت،رنگ خــواب است لبـــانت رنگ پــاقوت و شــراب است چ___ه افس__ونی نشس_ته در نگاهت نشســــــته كُــــنج لب،خــــالِ ســياهت نـــهادم مِــهر تــو در قـلب تـنگم ب____ا مَ___ه يبكر خـــوش آب و رنگــم دل دیـــوانـــهی مـــن غـــصّه دارد چـــو نــ در سـينهي خــود نـاله دارد شـــده رؤیای مـن،با تـو نشسـتن اگـــرچـه کـار تـو شـد دلشکسـتن خـــبر بــاد صــباگــر از تــو آرَد ز چشــــم کـــی دگــر اشکــی بــبارد

حسودی مسیکنم بر خاکِ پایت
دلم خواهد بسمیرم من به جایت
نسمیخواهام ز دامِ تسو رهائی
مگرو از قسقه ی تسلخ جدائی
اگر خواهی برایم غسقه بسیار
بسرو من را به جام و بادِه بِسپار
بسه چشمِ دل همی بینم نگاهت
شسفای درد «نسادر»،خساک راهت

شراب و آب انگور

كــــنون يـــايم رسـيده بــرلب گــور هــــوس كــــردم شــراب و آب انگــور بـــه دســتم دِه شــرابــي تــا بــنوشم از ایــــن و آن بــجز تــو دیــده پــوشم بـــده جـامی و از مــیسرخــوشم کــن بســـوزانـــم،ســراپـا آتشــم كــن مــــرا از درد و از رنـــجم تُـــهی کــن مــــرا پُـــر از رُمــوزِ عـاشقی کــن از ایسن عالَم ببر تا جای دیگر کــــه مـــن افــتادهام،ازپـای،دیگــر مــــرا بـــا خــود بــبر تــا دوردســتى بـــخندانــــم،بگـــریانم،ز مســـتی نگــــه کـــن چشــم گــریان،روی زردم نگے کے تے ابے قے بان تے گےردم كــــنون ديـــوانــهام از دست عشــقت بـــه قـــربان کــتاب و درس و مشــقت دو چشــــم تــو چــه کــاری داده دســتم يــــياپى آهِ حســرت مـــيفرستم جـــز ایـــن عـــهدی دگـــر بــا خـود نــدارم كــــه دست از دامـــن تـــو بـرندارم

ت و دل از من میستانی بگسو غیم از دلِ من کسی سِستانی؟! بگسو غیم از دلِ من کسی سِستانی؟! بیمه شب وقتی که میخواهم بخوابم خیالت آیسد و دیگسر نخوابم زیسبایت به من دِه نگستم زیسبایت به من دِه نگستم زیسبایت به من دِه نگستاهی،حسال «نسادر» را کسند بِسه نگستاهی،حسال «نسادر» را کسند بِسه

شكست سكوت

سكـــوتِ تـــلخ دل،آخــر شكســتم بـــه راهت مـــنتظر غــمگین نشســتم شكســــتم هــم سكــوت و هــم غــرورم بـــه امـــيدى كــه بـازآيــد سُـرورم بـــــرایت از دلم شـــــعری نــــوشتم ز قـــهر تـــو،ز رنـــج و ســرنوشتم شــــدم مشـــتاق ديـــدارت فــراوان نـــوشتم نـــام زيــايت بــه ديـوان بــــرفتی و غــــمت كــــردی نـــصيبم گــــرفتی از دلم صـــبر و شکـــيبم ز هــــجر تـــو ز دل خــيزد زَبـانه چـــه سـازم با غـم و رنـج زمانه شـــده كــار دلم،دلبــرستودن بـــه شب بـــيدار ي و شــعري ســرودن بــــه تـــار زلفِ خـــود بســتى دلم را شـــدم مــجنون و بشكســتى دلم را گـــــــذشتی از کـــــنارم،هــــمچو عـــابر مــــرا گــــفتی شکــیبا بـاش و صـابر نگ_فتی چون صبوری ییشه سازم؟! نگــــفتی بـا غـم و دردت چـه سـازم؟

نگسفتی بسی تو یسابم چسون سسعادت؟!

کسنم چسون بسی تو با رنج و غیم عیادت؟

هسسمه عسالَم،غیم و رنیجم بسدانسند

حسدیثِ غیم ز رخسیارم بیخوانسند

ولی ای دلسِستان،دردم نیسدانسی

مسیرا بسینی،ز پسیشِ خیود،بیرانسی

تسیو کیردی چشیم «نیادر»،اشکیباران

کسند بیا اشک خیود پُیر،چشیمه ساران

شيدا

دلبـــرم،ای عشـــق تــو،زیــباترین اسـرار مــن روز و شب مهمان تویی،در خاطر و پندار من روی مساهَت را بدیدم،من شدم دیبوانهات آرزو كـــردم شَــوم مــهمان و آيــمخانهات رنـــج و انــدوهِ فـراقت،تـیشه زد بـر ریشـهام ناله و اندوه و زاری،روز و شبها پیشهام دیدهی من منتظر، رخسار تو نادیدنی عاشقی باشد گنه،امّا بود بخشیدنی کے بےبینم خےندہی روی لبت،بار دگر؟ تـا تـرا دارم نـمیخواهـد دلم یـار دگـر ایطــــبیب درد مـــن،ای مـــونس تـــنهائیام از تــو و عشــق تـو دارم ایـنهمه شـیدائــیام یادِ تو در خلوت تنهایی من حاضر است خاطرم از هـجر تو،هـر دَم پـریشان خاطر است دلبریها کردهای،بردی دل و دین مرا من نخواهمدیدهام،بیند کسی غیر از ترا از چـه رو از مـن گـريزي،مـهلقا،مـه يـيكرم؟!

من که میمیرم ز هیجرت،نازنین،ای دلبرم!!

گر بیائی خواب من،غم میرود از خاطرم زندگی زیسبا شود در دیده و چشمِ تَرم جان نثارت میکنم،ای دست من بر دامنت گر گذاری گل بچینم،از گل پیراهنت «نادرِ»عاشق شده اکنون دگر دیوانهات رخصتی ده دَور تو چرخد،شود پروانهات

شیرین و فرهاد

شــــراب از مــن رُبــوده عــقل و بــينش شـــدم حـــيران ز كـــار آفــرينش یک سے وزد ز هے جران و جدائے یکــــی ســـرخــوش ز جَــور و بــیوفائی رَهِ هــــر روز عــاشق،كـــوى دلبــر رَهَــد از غـم چـو گـيرد،يـار در بـر یگـــانه آرزو در زنـــدگانی یکـــــی دُردانــــه بــــیند در نـــهانی نگـــارَش گــر بـبيند شـاد و خـندان نـــمىخواهـــد دگــر چــيزى ز دَوران وفـــا گـــرچــه نــدارد دلبـر او ولى خـــواهـد دلش آن چشـم و ابـرو فـــــراوان حُســــن او را کس نـــــدارد ز هــــجر او دو چشـــمش خــون بــبارد رهـــا کـــی دل شـــود از دام دلبــر رَوا بـــاشد بـــميرد دل.چـــه بــهتر هـــمیشه دل هـــمین خـــواهـــد ز دلخـــواه هــمی آیــد بــه خــوابش،گـاه و بــیگاه اگــــر شــيرين شــود كـام دل مـا اَجـــل کــی دیگــر آیــد مَــحفل مــا دگــــر شـــيرين نـــميپرسد ز فــرهاد دل «نـــادر» زَنـــد در ســينه فــرياد

عاشق

عاشق نشدی تا که بدانی چه کند خال و خط و زلف سیاهی

تنها شَوی و در به در و بیکس و بیپشت و پناهی

عاشق نشدی تا که شَوی مست ز جام می و پیمانهی مستی

از یاد بَری زندگی و میکده و بتکده و عالم هستی

عاشق نشدی تا که پرستد دل مجنونی تو یار دل آزار

رسوا شَوی و خوار،چو دیوانه شوی بر سر هر کوچه و بازار

عاشق نشدی تا که دَهی هستی و دین و دل خود بهر نگاری

شب تـا بـه سَـحر نـاله كـنى تـا كـه بـبينى رخ يـارى

عاشق نشدی تا که خوری غصّه و اندوه و غم و رنج زمانه

بیدار بمانی شب و گَردی ز پَی دلبـر خـود خـانه بـه خـانه

عاشق نشدی تا که فراموش کنی زندگی و هر چه جـز او را

فرقى نكند نزد تو بتخانه و ميخانه و يزدان و اَهورا

عاشق نشدی تا که کنی گریه و زاری تو به هر ساز و نوائی

دیوانه شوی از غم و فریاد زنی در دل خود:(یار کجائی؟).

عاشق نشدی تا که بدانی چه کِشد «نادر»ِ بیچاره و محزون

در یای نگاری شده دیوانه و آزرده و آواره و مجنون

ديوان ديوانه

عاشقي

عـــاشقى،زيـــبائى ايـــن زنـــدگى ای خـــوشا عــیش و خــوشی،دلدادگـــی آرزو داری بـــه دل دیــــدار او بـــــر درِ کـــــاشانهی او بـــــندگی كـــار دلبـــر گـــر شــود جـور و جـفا كــــار تــــو هــــر روز و شب،افســـردگى ليــــــلىات نــــــاز و ادائــــــى گــــــر كـــــند مــــيکنی هــــم خـــواهش و يکـــدندگی مــــنتظر در کـــوی او مــانی بســـی بــا غــم و بـا غـمة و آزردگــي چـــون بـــبينى ســـروِ بــالاقامتش پـــــيشه ســــازى پــــيش او افـــــتادگى يـــار اگـــر خــندد بــه رويت لحـظهاي مــــيرسد ســـرمستى و آزادگــــي دور گـــردد دلبــرت گـــر لحــظهای دیـــدهی گـــریان کـــند بــارندگی هــــم بســـوزي هــم بسـازي بـا غــمش عـــاشقی،جــانکندن و درمــاندگی گــــر بـــرنجانَد تـــرا مـــعشوقهات بــــهر او خــــواهــــی هــــمه آســودگی

پسیچش زلفش اگسر پسیچد بسه دل چسون رهسا گسردی از آن پسیچیدگی؟ عساشقی،تسنهائی و رسسواشسدن پسیر ی و سسرگشتگی،شسرمندگی «نسادر»،از عشسق و جسنون کسمتر بگسو چسون تسمر دیگسر نسدارد سادگی

عشق

بـــه دل،عشـــق تــو از انــدازه بــيش است نـــــيازم بـــــر تــــو بــيش از روز پــيش است چـــه آسـان عـاشقم كـردى،چـه آسـان گسستن از تـــو مشكــل است،نــه آسـان دلم بــــردی،مــــده دیگــــر بـــه مــن پس خـــــدای مـــــن تــــوئی دیگـــر از ایـــن پس بـــه نــاز و غـمزهای کـردی تـو مسـتم نــــمىشد بـــاورم پـــيش تـــو هســتم کشــــیدم روی مــــوهای تـــو دســتم دل ديـــوانــه بــر عشــق تــو بســتم بـــه روی قـــلب تـــو چــون سـرنهادم نـــوای زنـــدگی آمـــد بـــه پــادم صـــــــدای قــــــلب تـــــو آهـــــنگِ هســـتی اگــــر مـــجنون مـــنم،ليــلى،تــو هســتى ز تــــو دارم هــــمه مســـتى،نگــــارم تــو بــاشي مــن بــه مــي حــاجت چــه دارم؟! ك____ خ_ان و روح و عـــمر مـــن تـــو هســـتى بــه چشـــمم خــواب خــوش،دیگــر حـرام است نــــجاتِ مــــن مــــحال و دل بـــه دام است

چـــه روز و روزگــاری بــا تـو سـرشد!! دل يـــــيرم بــــه عشــــق تــو پســر شــد تـــو فکـــر پــيری از مــن دور کــردی دل تـــاریک مــن پُــر نــور کــردی نشســـــــته بــــــر لبـــــم لبــــخند شــــادى از آنـــروزی کـــه مــا را وعــده دادی خــــبر از حـــال خـــود دیگـــر نــدارم بــــجز ســـودای تــــو در ســـر نــدارم دل مـــن تـــنگ و جــنز تــو جـا نــدارد ز رســـوائــــ دگـــر پـــروا نـــدارد كــــلوخ و ســـنگِ كـــوى تــو حــرير است دل دريـــائيام،بـــي تـــو كــوير است دلم خــــواهـــد شَــوم روزی فــدایت كــــنم هســـتى و جـــان خـــود فـايت چـــه خــواب خـوش،چـه رؤیـا و خـیالی!! دلم خـــواهــد تــو و روز وصـالي چــه مـــىشد هـــردو چشـــمت مــال مـن بـود؟! دلت آگــــه،گـــهی از حـــالِ مــن بــودی دلم خـــوش كــردهام ايــنک بـر آن روز كـــه بــاشى در كــنار مــن شب و روز اگــــرچـــه رنـــج عشــقت دلنشــين است مكــــن تَـــركم كــه مُــردن در كــمين است دلِ دیــــوانـــهی «نـــادر» مَـــرنجان

عشق مجازي

خــــدای مــــن،مـــرا کــم ســرزنش کــن دو چشــــم مستِ يـــارم،ســرزنش كـــن اگــــر عشــــق حـــقیقی دلنـــواز است مـــــرا عشـــــق مَــــجازی هـــم،مُــجاز است مكــــن مـــنعم،دگــــر آواره هســـتم بــــه جـــای خـــانه در مـــيخانه هســتم چـــو مــجنون عـاشق و ديـوانـه هسـتم اســــير زلف آن بــــيگانه هســــتم ربــــوده ديــــن و ايــــمانم بــــه نـــازى شــــدم مــــغلوب ايـــن عشـــق مَــجازى ســــتيزه بــــا خــــدا دارد نــــهاني گــــرفته ديـــن و دل را نـــاگـــهانی بـــه وقتِ ســجده و انــدر مُــصلّىٰ ز او خـــواهــم دَهــد دل را تَســلّيٰ بـــه يـــادش قـــلبِ تــنگِ مــن طــپيده گـــــرفته ديــــن و ايــــمان و عــــقيده اگــــر روزی دوصـــد رکـــعت بــخوانــم نــــدارد ســـودی و بـــهتر نـــخوانــــم اگـــــر صــــد حــــوری از جـــنّت دهــندَم بــــجز حُســـن جــــمالش كـــى پســندَم؟!

جـــهان بــــى او دگــــر ويـــرانــه بــينم از ایـــــن دوری،دلم «حـــــنّانه» بـــــينم نـــخواهـــم بــاغ و انــهار بــهشتى فــــقط خــــواهـــم كـــنارش ســرنوشتى لَـــحد بـــر قــبر مـن گـر او گــذارد از آن بـــهتر مـــرا تـــنها گــــذارد نگـــارم چــون خــدایــم مـهربان است هــــمیشه نـــام خـــوبش بــر زبـان است مــــيان دلبــــران بــــاشد گــــلم ســــر دلم خـــــواهـــــد بــــه پـــای او دَهـــم ســـر لب شــــيرين او،چـــون شـــهدِ شــيرين مـــرا آخـــر کُشــد آن پــار ديـرين نگـــاه و نــاز چشــمش آتشــين است شـــنیدن حـــرف ز آن لب،دلنشـــین است گــــل مـــن رنگ و بـــوی پــاس دارد دو ابــــروی کــــمان چـــون داس دارد مـــــرا ديــــوانــــه كـــــرده،ايُـــهاالنّــاس زنـــم بــوسه بــه يـادش بــر گــل يــاس دلم بُـــرده،مـــرا بـــيچاره كـــرده ز شـــهر خــود دگــرآواره كــرده مـــرا بـــا غـــمّه و غــم آشـنا كـرد س____هروزم اگ___ر،آن م___هلقا ك__رد شــــدم دیـــوانـــه و رســوای عشـقش بــــه ســـر دارم كـــنون سـوداي عشــقش در آن روزی کـــه رُخســارش نـــبینم جــــهنّم پــــيش چشـــــمانم بــــبينم

ز خـاطربُردنش دیگـــر بـــعید است

کـــنارِ مـــن کـــه بـــاشد روز عــید است

چـــه ارزد زنـــدگی دور از رخ دوست؟!

درون دل لبـــالب از غـــم اوست

گـــرفتم آتش و خـــاکســـترم مـــاند

غـــم بســـیار،شـــادی از دلم رانـــد

رســـد گـــر نـــامهای زان دلســـتانم

گـــــذارم نـــامهاش بــــر دیـــدگانم

گــــذارم نـــامهاش بـــر دیــدگانم

گــــذارم نــامهاش بـــر دیــدگانم

گــــذارم نــامهاش بـــر دیــدگانم

گــــذارم نـــامهاش بـــر دیــدگانم

گــــذارم نـــامها الله دارد

کـــه دل غـــمگین و از لب،خـــنده پَــر زد

چــــو نَـــی «نـــادر» دلی پُـــرناله دارد

دلی خـــونین بــــه رنگِ لاله دارد

دیوان دیوانه دیوانه

غريبه

غـــریبه،یــاد تــو،یــادم کــه آیــد فـــــغان و آه دل،از ســــينه آيــــد خــــرامـــــان آمــــدى،آهســــته،آرام كُــــنى تــــا در كــــمندِ خــــود،دلم رام زدی لبــــخندی و کـــــردی اشـــــارت نــــمیبم شـــد ز افســـونت،اســارت گــــرفت از مـــن نگـــاهت،هســـتیام را سُـــرور و شــاد ی و ســرمستیام را مـــن آن صـــيدم كـــه دل دادم بــه صــيّاد اگـــرده از ياد تــــرا ديــــوانــــهدل،گــــيرد بــــهانه چــــو زنـــدان سكـــندر،بـــى تــو خــانه نشســــــتی در دل و در چشـــــم بــــــیخواب نـــهادی عشــــق خـــود در قــلب بــیتاب از آنـــروزی کـــه رفــتی ای دلآرام آرام نــــــمیگیرد دلم در ســـــینه نــــــپرسیدی غـــــم،دردِ دلم را ز تـــو دارم بــه دل،رنـــج و الَــم را دلم رســـوای خـــود،دیــوانــه کــردی مــــرا از خـــویشتن،بـــیگانه کـــردی

شـــدم رســـوا و تـــنها در ديـــارم کســـی ديگـــر نـــمانده در کـــنارم شـــدم آوارهات،بـــیخانمانم مـــرا ديـــوانـــه مــیخوانــی.مــن آنــم نــــمیپرسی ز «نــــادر» در چـــه حـــالی؟! شــــدم تـــنها،دگــــر،جــای تــو خــالی

غم

بـــزم شـــادی تــا ابــد،بــی روی تــو بــرچــيده شــد

رنگِ غـــم بــر پــيکر و سـيمای مـن پـاشيده شـد

مـــن نــدارم آرزو جــز حســرتِ ديــدار تــو

قلبم از جَور زمان،از رنج و غم آکنده شد

رفــــتی و بـــیتو دگـــر شـــوری نـــمانده در دلم

رفـــتى و تـــنها گُـــل بُســـتان و بـــاغم چـيده شــد

خــــلوتِ تــنهائي مــن،يُــر ز انــدوه و مــلال

در دل تــــنگم،غــمت،ای نـازنین پـاینده شــد

چــــون بـــرفتی بــيخبر،ای هــمدم تــنهائیام

بــر تــنم رختِ غــم و بـختِ سـيه پـوشيده شـد

دوری و رنیے صیبوری دادہ بیر بیادم کینون

اشک چشــم پُـر ز غـم،جـاری ز هـر دو دیـده شـد

بس كــه در هــجر و فِـراقت گـريهها مـن كـردهام

چشمهسار دیدهام،از حُسزن تسو خشکسیده شد

تـــا ابــد در انـتظار دیـدنت سـر مـیکنم

گــرچــه بــيگانه لبـم،بـا شـاد ی و بـا خـنده شـد

رنـــج و مـاتم در دلِ «نـادر» چـه خـوش بـنشاندهای

غـــم خــوش آمـد،چـونکه مـهمان دل رنـجیده شـد

غمخوار ندارم

من در دلِ دیوانه به جـز عشـق تـو ای یـار نـدارم

در ســر هـوسی جــز هـوسِ وصـلِ تـو عـیّار نـدارم جــز غـصّه و انـدوهِ تـو در سـینهی بـیتاب نـدیدم

با این همه غم،مونس و همصحبت و غمخوار ندارم سرتاسرِ هستی شده از حُسنِ جـمال تـو گـلستان

سهمی ز گُل و غنچه از این باغ،به جـز خـار نـدارم هــرچــند کــه کــار تـو شـده،اذیت و آزار دلِ مـن

مــن قــصدِ دل آزردنِ تـو،یـارِ دلآزار نـدارم بـا عـاشق و دیـوانـهی خـود هـیچ مـدارا نکـنی تـو

در دامِ نگاهِ تو مگر،قابِ گرفتار ندارم؟ ویران شده از پایه دگر،خانهی امید من امروز

رفــتی چـو از ایـن خـانه دگــر،پـایه و دیـوار نـدارم تکلیفِ دلِ عاشق و دیوانه و مجنونی مـن چـیست؟

جــز فکــر تــو و يـادِ تـو در پــردهی پـندار نــدارم ای بُـــــرده ز مــن دیــن و دل و هســتی و عــقلم

دلتـنگِ تــو هســتم بـه خـدا،طـاقتِ بسـيار نـدارم بـازآ كـه بگـويم غــمِ نـاگـفته و صـد راز بـه خـلوت

من جنز دلِ سنگ تو دگر،مَحرمِ اسرار ندارم من دوست ندارم دَغل و بازی این چرخِ فلک را امید به این گنبدِ صد چهرهی دوّار ندارم

تـرسم بـفریبی دلِ دیـوانـه بـه ایـن نـاز و کـرشمه مــن تــاب جــفاکــاری تــو،دلبــر مکّــار نــدارم

هرچند که مشتاق زیارت شده دیوانه دل من

من رُخصتِ دیدارِ جمالِ تو چو زوّار ندارم با حسرت و در آهِ جگرسوز دل خویش بسوزم

در سینهی پر غصّه بجز رنج و بجز نار ندارم

کارم شده هر شب به در میکدهها بادِهپرستی

من خِـرقه و پشـمینه و سجّاده و دستار نـدارم

در بسـترِ بـیماری و بـا رنـج فـراق و غـم ِدوری

از درد و تب عشـــق كــنم نـاله،پـرستار نـدارم

مسكين و گدا،مُفلس و محتاج تو هستم

در دستِ تُـهی،سیم و زر و دِرهـم و دیـنار نـدارم

«نادر» نکند هیچ گلایه ز غم و گردش این چرخ

تـقصير كسـي نـيست،خـريدار بـه بـازار نـدارم

غم دلدادگی

غــــم دلدادگــــی را دوست دارم كــــنارت زنـــدگى را دوست دارم دلم را بســــتهای بــــا تــــار زلفت دل و دلبســــتگی را دوست دارم چـــه ساده مــيبَرد دل،نـاز چشــمت تــــرا،ایــــن ســادگی را دوست دارم از آن روزی کـــه عــقل از مـن گـرفتی دگـــــر دیــــوانگـــــی را دوست دارم مــــرا بــــا ایــن و آن بــیگانه کــردی بــــمان،بــــيگانگي را دوست دارم شـــدم آشـــفته چـــون مـــوی تـــو دیـــدم مــــن ایــــن آشـــفتگی را دوست دارم دل ســـرگشته دنــــبال تـــو گــردد تـــو و ســرگشتگی را دوست دارم بـــــه وقتِ گـــــریه،در تـــــنهائی خـــود غــــم و افســـردگی را دوست دارم بـــــرای دیــــدنت،شــــیرین طـــــتّاز هــــــمى آوارگـــــى را دوست دارم دل یکـــدندهام جــنز تـو نـخواهـد مـــن ایــن یکــدندگی را دوست دارم

اســـــير و عـــــاشق و درمـــانده هســـتم

خــــوشم،درمـــــاندگی را دوست دارم

شـــــدی ســـلطان و دل را بـــنده کـــردی

بتِ مــــن،بــــندگی را دوست دارم

دلِ «نـــــادر» جــــوان و بــــچه کـــردی

جــــوان دوست دارم

فرار از عشق مجازی

چـــو کــردی بـا دل مـن بـيوفائي گــــرفت رنگ خــــزان آن آشـــنائی نـــمیخواهـــم کــه در قـلبم بـمانی بــــرو،تــــو دلبــــر نـــامهرباني كـــنم شُكــر و سياس آن خـدائــي نـــصيبم كــرده از تــو ايــن جــدائــي رقـــابت بـا خـدایــم کــرده بــودی ز درگـــاهش،جــدایــم کــرده بــودی قَســـم خــوردم كــه هــرگز دل نــبندم در دروازه را،بــــر دل بــــبندم ز عشـــــق و عــاشقی مــن تَــوبه کــردم قَســـم خــوردم دگــر عـاشق نگــردم خـــطای عـــاشقی،کـــار دلم بــود دلم گــــوید کـــه کـار دیــدهام بـود خـــدا خــواهـد،رَوم عـاقل شَـوم بـاز گُشـــایم دل بــه روی خــالقم بـاز خـــطا كـــردم،گــنه كــردم،خــدايــا نـــمیدانـــم مــرا بـخشی تــو آیــا؟

خـــداونـــدا اگـــر بـخشی گــناهم
مــرا بــینی از ایــن پس،ســر بــه راهــم
خـــدای مـــهربانم،کـــن حــــلالم
کـــه کــم گــردد کــمی رنــج و مــلالم
بگـــیر یـــارب ز «نـــادر» عــاشقی را
کــه خــواهــم بـا تــو زیـن پس زنــدگی را

فريادرس

از دست چشمت نازنین،پُر از غم و آهم هنوز

دانے میرا از غیم کُشی،امّا تیرا خواهم هنوز

خواهم ببینم روز و شب،هـر لحـظهای،سیمای تـو

دنــیا نـیَرزد پـیش مـن،دور از رخ زیـبای تـو

در این جهان بیکسی،خواهم ترا تنها و بس

از پا دگر افتادهام،بازآ به داد دل برس

گـرچـه تـو داری خـانه و کـاشانه در کـُـنج دلم

نادیدن سیمای تو،تا زنده هستم مشکلم

با هر که باشم هـر زمـان،هـر جـا رَوم،خـواهـم تـرا

امّـا دریـغا تـا ابـد،هـرگز نـمیبینم تـرا

یک لحےظهی دیـدار تـو،شـد حسـرت روز و شـبم

شاید نـمیدانـی ولی،دور از تـو در تـاب و تبم

عُمرم به سر آمد کنون،بگذشتم از پنجاه سال

آخـر نـصيبم كـي كـني،اي دلبـرم،روز وصال؟!

آیا نمیدانی که من،با رنج تو خو کردهام؟!

از من گریزانی چرا؟آیا دلت آزردهام!!

مــن از تــو دارم ایــنهمه،شــور و نشــاط زنــدگی

دیــوانــهام گـفتی،بگـو،دارم ز تـو دیـوانگـی

«نادر» مَرنجان بیش از این،ای دلبرم،آرامجان

رفتتی،برو،امّا گلم،در خاطرم،پایندهمان

دیوان دیوانه دیوانه

فصل هجران

رسييده فيصل هيجران،وقت رفيتن از ایــــن پس،دردِ دل،در دل نـــهفتن مـــحبّت رنگ ســرخ و رنگ گــلها جـــفا امّــا بــه رنگِ رنــج دلهـا زمـــانه،هــم سـياه و هــم سـفيد است چــو خـاکســتر،ســیه،گـاهی سـپید است هــــمیشه آشــنائی،ســهل و خــوب است جــدائـــی،ســخت و هــمرنگ غـروب است ـــیدی،رنگ پـــــاس و آشــــــنائی ســــاهی،رنگ تـــودیع و جـــدائــی جــــدائـــــی،راه و رســـم روزگـــار است غــــم عشـــقت هــمیشه مـاندگار است دو چشــــم مـــهربانت پُـــر صــداقت نشســـــــته بــــــر دلم،رنـــــج فِـــــراقت مـــحبتهای تـــو رنگ شـــقایق غـــریقی بـــودم و دست تــو قـایق تـــو بـودی هـمدم و سنگ صـبورم جـــــدائـــــى آمــــده،مـــن از تـــو دورم بـــرو،بــاشد خـــدا يشت و يــناهت نـــــبینم رنــــج دوری در نگـــاهت

بسه دل هسرگز کسی،جسایت نگسیرد
دلم خسواه دخدایت،دست گسیرد
فسسرامسوشت کسنم گسر روزگساری
شسود سسهمم ز دنسیا،آه و زاری
تسو هسم گاهی به خلوت،یاد مین باش
بسه یساد ایسن دل نساشاد مین بیاش
بسه خسلوتگاه مین،گساهی تسو در زن
بسه ایسن قسلبِ حسزینم،گساه سسر زن
دو دیسده،رنگ و عسیزم گسسریه دارد
دو چشسمِ «نسادر» اکسنون،پُسر ز آب است
دو چشسمِ «نسادر» اکسنون،پُسر ز آب است

قسمنامه

من عاشقم بر موی تو،بر زلف پُر چینت قسم

جان میدهم در پای تو،بر خال مشکینت قسم بنشسته تیرت بر دلم،بر تیر مژگانت قسم

دل گشته گوی دست تو،بر چوب چوگانت قسم دیدم ترا عاشق شدم،بر دیدهی مستت قسم

زخمی نشسته بر دلم،بر خنجر دستت قسم بنشستهام کُنج قفس،بر کنج لبهایت قسم

روزم سیه شد نازنین،بر رنگ شبهایت قسم در بند عشقت شد دلم،بر مکر و بر دامت قسم

مستِ شـراب و بـادهام،بـر سـاغر و جـامت قسـم بُردی قرار و صـبر مـن،بـر لعـل خـوشرنگت قسـم

بشکستهای قلب مرا،بر قلب چون سنگت قسم شـد تـار و تیره روز مـن،بـر تار مـوهایت قسـم

جـــز تـــو نــدارم آرزو،بــر آرزوهــایت قســم نشکســتهام عــهد تــرا،بــر عــهد و پـیمانت قسـم

اشکم به دامن می چکد،بر چین دامانت قسم من تاق و تنها ماندهام،بر طاق ابرویت قسم

عـطر گـل يـاسم توئی،بـر عطر گـيسويت قسـم هــرجـا رَوی دل مـیبَری،بـر نـاز و رفـتارت قسـم از دست تــو خــونيندلم،بــرلحن گـفتارت قســم

پشتم ز غم بشکستهای،بر سَروِ بالایت قسم

چشمم نمیبیند دگر،بر چشم شهلایت قسم

نامت شده ورد زبان،برنام زیبایت قسم

مويم سييد،بختم سيه،بر رخت ديبايت قسم

از درد و غم پیچم به خود،بر پیچش مویت قسم

جانم به لب آمد بیا،بر چهره و رویت قسم

بـــیمارم و در بسـترم،بـر بسـتر خـوابت قسـم

تو شاد و من برعکس تو،بر عکس در قابت قسم

با غَـمزه قلبم بردهای،بر چشم غمّازت قسم

نازت کُشد روزی مرا،بر عشوه و نازت قسم

تـو كـعبه و ديـن مـنى،بـر لوح قـرآنت قسـم

خـواهـم شـوم قـربان تـو،بـرعيد قـربانت قسـم

افـــتادهام از پـا دگـر،بـر قـد رعـنایت قسـم

پیرم تو کردی نازنین،بر ربّ دانایت قسم

چشمانتظارت ماندهام،بر سُرمهی چشمت قسم

«نادر»مران از درگهت،بر قهر و بـر خشـمت قسـم

دیوان دیوانه دیوانه

قلک دل

دلم چـــون قــلّک و عشــق تــو سكّــه مـــرا کــوی تــو هــمچون کــوی مکّــه فــــــتاده عشـــــق تـــــو در قـــلّک دل تـــو هــم مـالک دل مــــن امــــيدى بــجز عشــقت نـــدارم چگ___ونه سكّ__هى عش__قت درآرَم مگــــر کـــه قـــلّکِ دل را شکســتن تـــو در آنـــي،چگــونه،دل شکســتن ســــزد عـــاشق ز دنـــيايش گــندشتن تـــو دنـيائي،ز دنيا چـون گـذشتن؟! غــــمت را كــــردهام خــيلى يس انــداز ز تـــو دورم،مـن ایـنجایم،تـو آنـجا درون دل تـــرا بـــينم بــه هــرجـا نـــــينم گــــر دو روزی مـــن جــمالت بــــه چشــــم دل،هــمی بــينم خــيالت كِشــــم دســتى اگــر بــر تــاب زلفت بگـــــيرم مــــن بــــه دنــيا،اُنس و اُلفت تــــو امـــيدي،حـــياتي،زنـــدگاني تـــو زيــاتر ز زيــاا در جــهاني

ت هستی،هستیِ مسن،دیسن و دنسیا چگسونه زنسده مسانم بسی تسو آیسا؟! چگسسرِ دست و پسسایت کسه آیسم لحسظههائی پسا بسه پسایت نسویسم گسر ز چشسمت،صد کستاب است دلم بسسر آتش و هسمچون کسباب است بسریزم پسسای تسو دار و نسسدارم ز دامسسانِ تسسو دسستم بسسرندارم هسسمه انسدوه دل را از تسسو دارم سستم بسرم بسر شسانهی تسو،کسی گسذارم؟! دل «نسسادر» نسسدارد بسسی تسو آرام

قهر تو

چــو قــهر کــردی،ز پــیشم رفـتی آنـروز نشـــاندی بـــر دلم داغــی جگــرسوز گــــره از کــار مـن نگشـوده رفـتی دلم بشکســــتی و آســـوده رفـــتی نشسسته خساطراتت پسسیش رویسم گــــرفته بـــغض ســنگینی گــلویم نــــدارم طـــاقت و صـــبر و تأمّــل حـــه مشكــل مــىكنم قــهرت تــحمّل دل تـــنگم هــمی گــرید در ایــن حــال گـــذشت از قـــهر تـــو،شـــاید دوصــد سـال نـــمىيرسى ز مـــن ديگـــر،دريــفا بـــه دل دارم ز قــهرت شــور و غــوغا دلم کـــــردی اســــیر کـــــنج زنــــدان نــــمودی مــوی ســر،هــمرنگ دنــدان ز حـــال دل خـــبر دیگـــر نــداری شـــده کـــارِ دل مـــن آه و زاری چـــه غــوغائی کـند دل گـاه و بـیگاه نــــدارد هــــمدمي جـــز حســرت و آه نگشــــتی بــاخبر از غـــمهی دل شـــده لبــريز غــمها،كـاسهى دل

ز جَـــورت مـــن دلی صــد پـاره دارم نگـــــفتی عـــاشقی بــــيچاره دارم؟؟! دل تـــنگم نــمیدانــی چــه حـال است!! كــــــذشتن از تــو و عشــقت مــحال است بـــه زيـر پای خـود قـلبم فِكـندی نـــهال هســـتیام از ریشـــه کــندی نـــميآئي چــرا ديگــر بــه خــوابــم؟! چــه بــد كــردم مگــر؟كـردى جـوابـم؟! ز يـــادت رفـــتم و گشــتم فــرامــوش شــــدم بـــا خـاطراتِ تــو هــمآغوش تـــو كــردى غــصها را هــمدم مــن چــه دلشــادم کــه شــادی از غــم مــن مَشـــو نـادم اگـر مُـردم ز دســت فــــدای خـــنده و آن چشـــم مسـتت نـــهادی بــــر ره دل،گـــرچــه دامــی ولی دارم بـــه دل پــادت گـــرامــی ســـــه گـــرچــه نــمودی روزگـارم تــــرا تــا زنـده هسـتم خــواسـتارم دلم گـــوید کــه روزی خــواهــ آمــد ولی دانـــم،اَجــل قــبل از تــو آیــد تــو كــردى عــهد و پــيمانت فــرامــوش دل بشکســــتهی «نـــادر » ســیه پــوش

قهری چرا…؟!

ایکے دل بُردی ز دستم،با دلم قهری چرا؟!

باکه گویم درد خود،این رمز و راز و ماجرا؟

عاشقم کردی تو با ناز و ادا و غمزهای

چــون بــدیدم روی تـو،افـتاد بـر دل لرزهای

از همان روزی که بنشست عشق تو در خاطرم

دیــن و ایــمانم رُبـودی،عشــق تــو شــد بــاورم

تا بدیدم روی گل،سیمای تو یادم فِتاد

اشک سےردی آمد و بر روی رخسارم فتاد

يادِ تو بنشسته خوش در خاطر و اندیشهام

مــهربانی کــن نگـارا،با دلِ چـون شـیشهام

گـرچـه موهايم سپيد و چـهره از غـم گشـته پـير

گر تو باشی همرَهم،از من گریزد مرگ و میر

من جوانی را دوباره با تو پیدا می کنم

ایسن دل دیبوانیه را بنهر تنو شیدا منی کنم

در جـــهانِ بــيكسى،مــن كس نــدارم غــير تــو

من نمیخواهم ز تو،چیزی به غیر از مهر تو

مـــن ســيردم ايــن دل آشـفته را در دست تــو

گــو نــيآزارد دلم را،آن دو چشــم مستِ تـو

تـــازگیها گشـــته چشـــمت بـا دل مــن بـیوفا مــیزند بــر قــلب عــاشق،روز و شب تــیر جــفا مـیروم بـا عشــقِ تــو بـا پـای خـود تـا پـای دار تــا بــماند در جــهان،عشــقم بــه چشـمت،پـایدار کــی روی از خـاطرم،ای آنکه خـواهـم خـاطرت؟! گــر فــرامــوشم کــنی، دیــوانه گـردد «نـادر» ت

قىامت

با قامت و بالای خود،دلبر قیامت میکنی

آیا قیامت باز هم،با من عداوت میکنی؟! با نیمنگه بُردی دلم،شد باورم تورهزنی

از من گریزانی چرا؟! قدرم ندانی ارزنی چون بیدِ مجنون عاشقم،سر پیش تو خَم میکنم

وقتی که میبینم ترا،من دست و پاگم میکنم سـرو سَـهی بـالای تـو،تـوگـوهر سـیمینبری

شیرین تر از شهد و شکر،از این و از آن بهتری در زیـر طـاق آسـمان،خـورشید رخشـان مـنی

تــو اخــترِ بــخت مـنی،مـاه دُرافشـان مـنی دنـیا پُـر از غـم مـیشود،بـی تـو کـه تـنها مـیشوم

تَـرکم کـنی روزی اگـر،مـجنون صحرا میشوم خــود را اسـیرِ غـصّه و انـدوه و مـاتم کـردهام

دنبال تو گردم هـمی،چـون گـوهری گـم کـردهام یک نـاز،بـر مـن مـیکنی،صـد تـیر بـر جـان مـیزنی

فــصل بـهار مــن چــرا،رنگ زمسـتان مــیزنی؟! در راه عشقت جان مـن،آسـان سـر و جـان مـیدهم

بهر دو چشم ناز تو،هم این و هم آن میدهم هـر لحظه هردَم خواهمت،امّیدِ فردایم توئی تـنها تــنها تــنهای دل بــیتاب و شـیدایـم تـوئی

بازآ به عشقت تشنهام،از غصّه بیمارم مکن من عاشقم بر روی تو،دلبر چنین خوارم مکن هر گز مگو من کافرم،تو دین و ایمان منی بر دین و ایمانت قسم،تنها تو درمان منی «نادر»،غمش درمان شود،بویَد اگر بوی ترا صد مشکلش آسان شود،بیند اگر روی ترا

كافرم

نگـــاهش ســرنوشتم را رقــم زد ز چشـــمش،تــير بــه قــلب عـاشقم زد هــــه مستِ مـــی و مــن مستِ چشــهش بــــمیرم عـــاقبت از دست چشـــمش نگـــاهِ دلفــريبش كــافرم كــرد بــــه رنگ عـــاشقی،رخـــتی بـــرم نــــمىيبند ولى او گــــريههايم نــــدارد هــــيچ خــــبر از نـــالههايم اگــــرچــه غــصّهاش در دل نــهان است ولی بــــاران چشـــمانم عــــیان است نشســــــته در دلِ مـــــن مــــاتم او نــــمیمیرد دلم،جــــز از غــــم او يـــناه و قـــبلهگاهم،گشــته كــويش شب تـــاریک مــن هــمرنگِ مــویش كُشـــد آخــر مــرا عشــقش ســرانــجام بــه دل دارم غــم و خــواهــم زنــم جـام بــه دســتم داده چشــمش ســاغر و جـام چــو بــازآيــد مــرا شــيرين شـود كـام دگـــر كـــي مـيرود نـامش ز يـادم! چــه خــوش آیــد رســد روزی بــه دادم

کــــنون دانــــم غـــمِ فــرهادِ رســوا
هـــمان عــاشق،ز غــم نــاکــرده پــروا
دلم ســـوزد بـــه حـــال زارِ مــجنون
چـــه رنـــجی مــیکشیده بــا دلِ خــون
غــــمِ شـــیرینِ شـــیرینِ دلآزار
جـــفای لیــــلی و گـــرمیِ بــــازار
دلِ دیــــوانـــهی«نــادر» چــه تــنهاست
دلِ دیــــوانـــهی«نــادر» چــه تــنهاست

دیوان دیوانه دیوانه

کو؟ کو؟

بــــرفتم بـــــىتو در بـــاغى كــه روزى فــــــراری دادی از مـــــن،تـــــیره روزی در آن خـــلوت تــو بــودی و صــفا بــود لبت خـــندان و چشــمت،یــار مـا بــود کـــنارت در دلم شــوری بــه یــا بــود دلم از غـــــــــــــــــــــــ و از غـــــــــم رهـــــــــا بــــود نگـــه كـــردى مــرا،ديــدم نگـاهت شـــدم عـاشق بــه حُســن روى مـاهت بـــــيفتادم بـــــه دام چشـــــم مســـتت گــــرفتی دستِ لرزانـــم بــه دســتت بــــدیدم مــــوی تــو آشــفته در بـاد بـــه آن باد صا،صد آفرین باد گُـــل سـرخ لبت چــون غـنچه کــردی دلم بُـــردی،نـــمیدانــی چــه کــردی اســــــرم کــــردی ای زیـــــای دلبــند فِكـــندى قــلب تـنهايم تـو در بـند ولی افســـوس کــه دیگــر رفــتهای تــو چــو بــيگانه،چــو خــصمم گشــتهای تــو تـــو دیگــر رفـتهای،نـیستی کــنارم بـــه جــای تـــو،غــم تـــو،گشــته پــارم

كــــم، آنســـوتر از مــن يک پــرنده ز دست جـــرخ گـــردون درنـــده زند پرسه،پرد هر سو در این باغ گــــمانم دارد از دلبـــر بـــه دل داغ شـــود كــي خسـته از بــيهوده گشــتن؟! حـــرام بــر عـاشقان،آسـوده گشــتن دمادم میپرد،زیسن سبو به آن سبو کـند تکــرار ایـن پـرسش کـه:کـو؟ کـو؟ نـــمىخوانـــد بـجز ايـن،هـيچ آواز دگــــر یــاری نــدارد تـا کــند نـاز يــــرنده،غــــصّه دارد،مــــيزند زار شـــده عــاشق در ایـن آشـفتهبازار نــــدارد هـــمچو مــن،او هــم قــراري دلش خـــوش کــرده بــر یک گــلعذاری پــــرد در بـــاغ غــم،بـا نــاامــيدى هــــمىپرسد خـــدا،يـــارم نــدیدی؟؟ جـــوابــي نشـنود چـون مـن پـرنده بـــه بـــزم عـاشقان،مـعشوق،بـرنده چـــو او،مــنهم نــميدانــم گــلم كــو ولے، دانــــم کــــه گــــل دارد ز او بــو بس است «نـــادر» دگــر از عشــق گــفتن اجـــل پشت در است و وقت رفـــتن

گدای سامر ه

خنده کردی پر فسون،تا عاشق و رامم کنی

در کسمند مسوی خسود،زنسجیر و در دامسم کسنی

من شدم محتاج تو،همچون گدای سامِره

آمسدم در کسوی تسو با کولهباری خاطره

دیده پر اشک و دلم بیطاقت و خیلی حزین

رنسج و انسدوه غسمت داده به بادم نازنین

از تـــو دارم بـــيوفا،بس غـــصّهها در ســينهام

قــطره قـطره مـیچکد غـمهای دل بـر گـونهام

خاطرت یک لحظهای از خاطرم بیرون نشد

جــز بــه عشــق تـو دل بـى تاب مـن،مـجنون نشـد

بردی از من دین و ایمانم،تو کردی گمرهم

کی توانم بعد از این از دست چشمانت رهَم؟

هــمچو گـورِ تـنگ و تـاریکی شـده کـاشانهام

ياد تو آيد كند هر لحظهاي ديوانهام

رفتهای و من ندارم جنز غنمت بار دگر

كاش ميشد باز بينم،قامتت بار دگر

كاش چشم اشكبارِ من رَود يك لحظه خواب

گـرچـه مـيدانـم نـميآئي تـرا بـينم به خـواب

در سكــوتِ خـانهام،جـز غـم نـدارم هـمدمي

مـــيروم در مـــيكده،شــايد بـــيابم مــرهمي

ديوان ديوانه

بى رخات هـرگز نـدارم شـوقِ مـاندن يـار مـن كــردهاى تـركم،كـنم تـرك جـهان،دلدار مـن چــون ز تــو زيـباترينزيبا،دگـر دورم كـنون هـمچو مـجنون ميگذارم سـر بـه صحراى جـنون كـن نگـه بـر حـالِ «نـادر» بـا دو چشـم پُـر فسـون تــا بـبينى چـون بگـريد بـا دو چشـم پُـر ز خـون!!

گفتمان

گــفتم:بــيا ای هسـتیام،حـال پـریشانم نگـر

گفتا:مگو از عاشقی در پیش من بار دگر

گــفتم:نگــار دلربــا،عشــقت بــه دل دارم هــنوز

گفتا:اگـر خـواهـی مـرا در آتش عشقم بسوز

گفتم:چرا در قلب من خواهی کنی ویرانگری؟!

گــفتا:کـه رسـم دلبـران،آزردن و افسـونگری

گفتم:اگر رُخصت دهی،خواهم به قربانت شوم

گفتا: كه ميخواهي مگر،من قاتل جانت شوم؟!

گفتم:مرا آخر کُشد این حسرت و محنتکشی

گفتا:نـمیخواهـم تـرا،دیگـر چـرا منتت کِشی؟

گفتم:بنازم چشم تو،آسان به دامم میکِشی

گــفتا:کــه بــیزارم ز تــو،بــیهوده نــازم مــیکِشی

گفتم:نخواهم زندگی،بی روی تو در حسرتم

گفتا:مگر دیوانهای؟!از عقل تو در حیرتم

گفتم:خوش آن ساعت که تو،با قهر و با نازم کُشی

گفتا:که کی باشد روا،بر مِهر خوبان دلخوشی؟!

گفتم:که می گریم صنم،هر روز و شب در هجر تـو

گفتا:که میخواهی دهم با یک تبسّم اجر تو؟؟

گفتم:به «نادر» کی دهی،یک وعدهی دیدار خود

گفتا:که دل را خـوش مکـن،بـیهوده بـا پـندار خـود

ديوان ديوانه

گنه عشق

دل بـــه دام نگــه پـار،گــرفتار شــده دلبــر و رهــزن دل،مَــحرم اســرار شــده دل آزرده و رنـــجیده و افســردهی مـن عـــاشق قــامت آن يـار دل آزار شــده بى رخ چون گُل او،چون به گلستان بروم؟! گُــل زیــبای چــمن،در نــظرم خـار شـده نـــاله و شــيون دل،در دل شب،او نشــنيد دل از ایــن دلشکــنی،خسـته و بـیمار شـده شــده کــار دل او بـا دل مـن جـور و جـفا يار عاشقكُش من، آن منه مكّار شده بگــــذشت او ز کــنار مــن تــنهای غــمین نيمنگاهي به من انداخت،چه عيّار شده!! روزگــاریست کــه او رفــته و مــن مـنتظرم کے نےدائے بدھد،وعدہی دیےدار شدہ مستحق نسيست كسه دل،ايسنهمه آزار شود گرچه عاشق شده بر بار و گنهکار شده پــند و انــدرز مــرا،ایـن دل عـاشق نشـنید عـــبرت امــروز،بـه هـر كـوچه و بـازار شـده چــون دلم بُــرد و نـيامد كــه بـيرسد خــبرى

«نــادر» از زنــدگی خـویش چـه بـیزار شـده

لیلی من

تـــو ليــلى مــنى امـروز و فـردا مكــــن روز و شــــبم را شـــام يــلدا قـــد و بـالا و رخسـار تـو زيـبا دو چشــــم پُـــر ز راز تـــو فــريبا مـــلوس و نــاز و زيـبائي گــل مــن چــه آسـان بــرده چشــم تــو دل مــن شــدم عــاشق هــمان لحــظه تــو ديــدم بــــدادم هســـتی و نـــازت خــریدم صـــــدای تـــــو،بـــه از صـــدها تـــرانـــه دلم گـــــيرد صــــدايت را بـــــهانه خــيال تــو گــرفت از چشــم مــن خـواب دو چشـــــم تــــو دلم را کــرده بـــىتاب تـــرا بــينم ســر از پــا،كـــى شــناسم؟ کسے جےز تے مگے مے شناسم؟! جـــوابــم گــر كــنى،ديــوانــه گــردم مــــقیم خـــلوتِ مــــیخانه گــــردم گـــــــــذارم جـــــان شـــيرين پـــيش پـــايت تــــوانــم كــى كــنم هــرگز رهــايت؟

دو چشــــمم پُــر ز گــریه،بــیفروغ است
تـــو بـــینی خــندهام،امّــا دروغ است
بـــیا بـــنگر شـــدم مــجنونِ بــیمار
مـــداوا کــن مــرا،بــا خــنده،ای یــار
پـــرستارم بــه بــالین تــا سَــحر بــاش
تـــو یــار «نــادر» خــونین جگــر بــاش

ماتم

بــــدیدم روی تــــو کـــدم سـلامت بــــرایت آرزو کــــردم ســــلامت ز حُســـن چـــهرهات حــيران و مـاتم ز تـــو دارم بـه دل،صـد حُــزن و مـاتم نگــــاهم جـــز رُخات،زيـــبا نــديده تـــو هســتى نــازنينا نــور ديــده چـــه زيـــبائى،گــل نشكـفته مـانى شـــوم قــربانیات،تـا زنـده مـانی نگــــه کــــردی،دلم بُــردی تــو در دم نـــــیرسیدی دگــــر از رنــــج و دردم ز روزی دیـــدمت،دیگـــر بــر آنــم بــــجز عشــــق تــــرا از دل بــرانــم ز جَـــور تــو دلی بشکســته دارم تــــرا خـــواهــم،تــوئي دار و نــدارم بـــه رویـــم پــنجره کــن لحــظهای بــاز بــــبينم قــــامتت بـــار دگـــر بـاز هــــمی آیـــد نــوای غـم ز سازم بگـــو بـا غـصّهی دوری چـه سـازم؟ بــــه يـــايت نــازنين،هســتى بــدادم ولی آیـــا رســی هــرگز بـه دادم؟

اگـــرچــه هســـتیام دادی تـــو بـــر بـــاد

بــه چشــم نـــاز تـــو،صــد آفــرین بــاد
قشـــنگی،تـــو قَـــمر یـــا قـــرص مـــاهی؟

نـــــبودی بـــــا دلم،جـــز یک دو مــاهی
بـــــه تـــــو «نـــادر» دلِ دیـــوانـــهاش داد
ولی امـــــروز ز جَــــورت مــــیزند داد

ماهم توئي

هـر لحـظه كـارى مـيكنم،بـا ياد رويت ميكنم

خــود را اسـيرِ حـلقه و زنـجير مـويت مـيكنم

از من نمی پرسی چرا، آیا ز من بد دیدهای؟!

از جَور تو شاد و خوشم،از من چرا رنجیدهای؟!

هـر جـا رَود بـيچاره دل،از عشـق تـو دَم ميزند

ساز و نوای عاشقی،با حُرن و ماتم میزند

از هـــر نَــوای سـاز و نـی،بشـنیدهام نـام تــرا

با تیشهای بر لوح دل،چون کندهام نام ترا

دیدم ترا در قلب خود،زان روز که دیدم روی تو

خـواهـم گُـزینم خـانهای،یا چـادری در کـوی تـو

نـقش و نگـار چـهرهات،در قـاب دل روزی زنـم

جام شاراب،هار نیمه شب،با یادِ رویت میزنم

بنگر دَمی در چشم من،تا مستِ چشمانت شَوم

در دَم فـدای نـرگس، چـون مـاهِ تـابانت شَـوم

بُــردی دلم گــفتی بـرو،روزی بـیایم دیـدنت

تـرسم بـميرم از غـمت،خـونم فـتد بـر گـردنت

حالا دگر دیوانهام،قلب حزین پابند تو

بــنگر مــرا افـتادهام،در دام و تــور و بـندِ تــو

در عاشقی، «نادر» منم، در دلبری بی تا توئی

دلدادهی رســوا مــنم،زيــبای بـیهمتا تـوئی

مجنون صحرا

از آن روزی کے عاشق بے تے گشتم چـــو مــجنون روز و شب،صــحرا و دشــتم اگــــرچـــه رفـتهای دیگــر ز دســتم بــه رویت تـا کـه هسـتم،عـاشق هسـتم كــنم بــا عشــق تــو هــر شب عــبادت جـــه شــور و عـالَمي دارم بــه يـادت اثــــر گـــرچـه نــدارد اشک و آهــم شــــده روی مــــهِ تـــو قــبله گــاهم بـــه خــلوت مــىنشينم بــا غــم تــو نـــــدارم مــــونسى جــــز مــاتم تــو بے چشے مےن شدہ ہستی سراہی دهـــد تسكــين مـرا،جـام شـرابـي شـــده رنـــج و غــم عشــقت،رفـيقم بـــه شب در مـــيکده،يــار شـفيقم قــــرار و صــبر مــن بـــردی تـــو زیـــبا نــــمىينى مــــرا ديگـــر شكـــيبا شـــده كــارم هــمى مـيخانه رفتن غــــم عشــــق تــــرا در دل نـــهفتن

غـــم عشــقت چــو خـون بـاشد بـه شـریان

چـــرا کـــردی تـــو عـــاشق،دیـــده گــریان؟!

در آن روزی کـــــه مــــیخواهـــم بـــمیرم

از ایــــــن و آن،ســـــراغِ تــــوبگیرم

مکــــن بـــاور کســی جـــای تـــو گــیرد

بــــــدان،«نـــــادر» ز عشـــق تـــو بــمیرد

محبوب من

تـــو دلبند و عنزيز و ناز و منحبوب دل مـــن خــانهای ویـران و مـخروب تــو شــور و شـاد ی و مـن چـون عـزایـم شـــده خــون دل و غــصّه،غــذايــم تـــو دريـائي و مـن هـمچون حـبابم چـــو خـار و خَس،نشسته روی آبــم چـــو تــار بـــزه و نـای شکســته چـــو مــحزونی،لب دریـا نشسته چـو خـاری ناگهان افتاده در چشم چـــو شــير بــيدُم و بــييال و بــيپشم كـــوير و دشت بـــيآبم،تــو بـاران تــــو رنگ خـــندهای،مــن رنگ مـاتم اگــــر آئـــی شــود،شــیرین،حــیاتم كـــــتاب و نـــامهاى نــاخوانــدهام مــن تــرا خــواهــم،بــه عشــقت،زنـدهام مـن شب تـــاریکم و تـــو چــلچراغــی دريــغ از مــن نــمي گــيري ســراغــي!! چــه خــوش،نــوشم ز دست تــو شــرابــ، بـــود ایـــن آرزو،امّــا ســرابــی

غسمِ عشقت مسرا شد یسارِ دیسرین سکسوتِ تسلخِ لبهای تسو شیرین بسود وصل تسو امسیدِ مَسحالی برگسود وصل تسو امسیدِ مَسحالی بگسو تساغسم دهسد،دل را مَسجالی فستاده بسین مسا دیسواری از غسم به پسایان کسی رسد ایس غسّه کمکم؟! تسبو روزِ روشسنی،«نسادر» شبِ تسار غسته دل،تسا وقت دیسدار

محرَم اسرار

گفتی که زبدعهدی توبا دگری راز نگویم

گفتم:بهخدا جور و جفایت به کسی باز نگویم

در خلوت خود روز و شبان با دل دیـوانـه و عـاشق

جــز از نگــه و چشـم پـر از فـتنه و اعـجاز نگـویم

تــو بـال و پَـرم بسـتي و بشكسـتي و رفــتي

با بال شكسته،دگر از حسرتِ پرواز نگویم

هـرچـند نـيائي و بـميرم ز غـم و حسـرت ديـدار

با کس گِله از تو صنم خانهبرانداز،نگویم

با چشم تَرم منتظرم تا که رسد وعدهی دیدار

با یاد تو میسازم و از هجر تو غمّاز نگویم

وقـــتی کــه بـیائی و بـبینم رخ زیــبا و نگــاهت

از لعل لبان تو بگویم ولی از جَور تو طنّاز نگویم

از غـصّهی تـنهائی و شـیدائـی و از رنج فـراقت

تا کو نشوی بار دگر،یاور و دمساز نگویم

گـويم بـه تـو از دردِ درون و دلِ بيمار و حـزينم

گـــویم،ولی از دلهُـرهی لحـظهی آغـاز نگـویم

پُرسی اگر از حال من و این دل رسوای پریشم

جـز شِکـوه ز تیر نگه و نرگس پـر ناز نگـویم

از دست غم و دست تو و عشق تو و عشوهی بسیار

من شِكوه زِ تو،بر درِ يزدانِ سرافراز نگويم

من «نادر» ناکامم و دیوانه و محزون ز غم یار

رنے و غے بسیارِ دلم،جےز به تو هے مراز نگویم

محمّد (ص)

محمد، إبن عبتدالله، پَسيَمبر مـــحمّد،وردِ تـــو اللــهُاكــبر مــحمّد،ای ســفررفته بــه مـعراج مـحمّد،چـون سفر آغاز كردي محمد، تكسوار عرش اعلىٰ مــحمّد،رَهـرو هـفت آسـماني مسحمّد،جسبرئيل انسدر ركسابت مــحمّد،آســمان شـد فـرش يـايت محمد،بعثتِ تو امر رحمان محمد،بر لب تو قُل هُوالله مــــحمّد،رحــــمةً للعالَميني مــــحمّد،ســــتد والامــــقامي مـــحمّد،تـو امـين و بـــريايي مـــحمّد،مُــصطَفاى آن كــريمي مـــحمّد،مُــرسَل ربّ جــليلي مــحمد،تــو بشــيری و نــذيری مــحمّد،مُــنتخَب در هــر دو عـالم مـــحمّد،تـــو مُـــحِبّ ذُوالجـــلالي مـــحمّد،بــندهی بَــردهنوازی مـــحمّد،حـامی هـر بـیگناهی مــحمّد سـرور و سـرمَد تـويي تـو مـــحمّد،صاحب مُـهر نُـبوَّت

محمّد،جان فدای چون تو رهبر مسحمّد،مسن نسدارم جسز تسو رهبر تــو دلهـا را هـمه بـردی بـه تـاراج محمد،تا فلك يرواز كردى مـــحمّد،مــيزبانت حــق تــعالىٰ مــــحمّد،دُرّ روشـــن در جــهانی جــدا از دیگــران بــاشد حسـابت بـــود مـعراج تـو،زيـباحكايت مــحمّد،هـجرتِ تـو رنـج و حِـرمان مـــحمّد،در دل تــو ذِكــر الّـله مــــحمّد،خــتم كـــلّ مُــرسليني مـــحمّد،صـادق و زيــبا كــلامى مــحمّد،شــافع يَــومُالجـــزائـــي مـــحمّد،تــو عــزيز آن رحــيمي مـحمد،هـمچو ابـراهـيم،خـليلي مــحمّد،در رسـالت بـــى نــظيرى مـــحمّد،نــام پـاکت وردِ آدم مـــحمّد،حـامی و یار بــلالی محمد،با خدا در رمز و رازی مسحمّد،يساور هسر بسى پسناهى مــحمّد،حــامد و احــمد تـویی تـو مـــحمّد،اُســوهای تـــو در فُـــتوّت

محمّد،روی ماهت چـون قـمر بـود محمد،جاننثارت،يار غار است مـــحمّد،چـــارهی بـــیچارهای تـــو مــحمد،بـلبلان سـرگشتهی تــو مــــحمّد،حــامىات حــــىتوانـــا محمد،عاشقان،مجنون كويت مـــحمّد،تــو مُـحِبّ لامكـاني مــحمّد،«نَــاس» شـد خـتم كـتابت مــحمّد، وَالضُــحىٰ در مَــدح نـامت مــحمّد،در اُحُــد يــا در شب قـدر مـــحمّد،پـایداری بــود کـارَت محمد،هر كرامت،همت از توست مــحمّد،صــاحب عــزّت تـويى تـو مــحمّد،راهِ خــصم تـو سـراب است مـــحمّد،تــو مُـرادِ اَوليائي مـحمد،بـرمَلا شـد مَكـر قـابيل محمد،اهل بَيتِ تو رحيمند محمد،پَسيرو دين تو هستم محمد،من خدایت میرستم كــنم جـانم فـدايت بـا اشارت شــفاعت كــن مــرا نـزد خـدايت محمد،دست بع دامانت،دخیلم مـــحمد،روسياهم،رنگ مــويت نــمیدانــم چــه گــویم از کـمالت مـــحمّد،تــيره گشــته روزگــارم

مــحمّد،مــعجزَت شَــقُّالقــمَر بــود مـــحمّد،مــعجزاتت بــيشمار است مــحمّد،نــور هــر كـاشانهاي تـو مـــحمّد،مــهربانی،پـیشهی تــو مــــحمّد،اُمّــــی دانـــای دانـــا مــحمّد،بــوی گــل از بـوی مـویت محمد، حُرمت كَرون و مكاني مـــحمّد،اَلعَـــلَق،اوّل پــيامت مــحمّد،ســورهی کَــوثر عــطایت مــحمّد،در تَــبوک و خَـندَق و بَـدر مسحمد،يسار بسود،پسروردگارت محمد،مسلمین را عزّت از توست مــحمّد،فــاتح جــنّت،تــویی تـو مسحمّد،نسام نسيكَت در كستاب است مـــحمّد،تــاجدار انـــبيايي مصحمد،لشكرت طصيراً أبابيل مــــحمّد،آل و اصــحابت كـــريمند محمّد،هـرچـه هستم،هـر که هستم مــحمّد،تــا زمــاني زنــده هسـتم مـــحمد،اشکِ غــمبارم نــثارَت مسحمّد،قسلب مسحزونم فسدايت مـــحمّد،مــن گُــنهباری ذلیــلم مـــحمّد،شــر مسارم از حــضورَت مصحمّد،قاب قصوسَين جصالت مـــحمّد، «نـادرم»،نـادِم ز كـارم

مرگ قو

از آن روزی کـــه گشـــتی آشــنایم بــه دست عشـــق خــود كــردى فــنايم بـــــدم مــــــيآمد از رنگ ســـــياهي ســـــه شــد روزگـارم بـا نگـاهی نگـــه کـــردم نگــاه پُـر ز رازت دو چشــــم دلفــریب و پُــر ز نــازت نگـــاهِ آتشــين و پُــر شـرارت دلم یُــــر کـــرده از رنــج و مَــرارت دلم در پـــــيچ زلفت شــــد گــــرفتار تــرا خــواهــد ز مــن دل،در شب تـار تــو رفــتى و غــم تــو مـانده بـاقى شــــدم زان پس،خـــراب دست سـاقی هــــمیشه غـــم نشــیند در دل تــنگ خــوشا بــر تـو کـه داری قـلبی از سـنگ ز هستی کسردهای بسیزار و سیرم دلم خـــواهـــد بـــه ایـــن زودی بـــمیرم امـــــیدم بــــودهای در نــــاامــیدی بگــو امــيدِ دل،از مــن چــه ديــدي؟! گــناه ایــن دل عـاشق مگــر چـیست؟ کے دنیا ہی رخ تو جای من نیست؟!

گــــناهم،دل بـــه تــو بــيگانهبستن

گــــناه تــــو وليكـــن،دلشكســتن

خــوشا از غــصّهی عشــق تــو مُــردن

بَــرم نـامت بــه وقت جـان ســيردن

كـــنم جـانم نــثارت،چــون،عــزيزى

نــدادی جـــز غــمت،گــرچــه تــو چــيزی

رَوم در خـــلوتی چــون قـو بـمیرم

اگــــر شــد دامــنت مــحشر بگــيرم

بـــــميرم تـــــا بــــيائي بـــر مـــزارم

بگـــویم آمــدی،صــبر و قــرارم؟!

مَشـــو غــمگین ز اشـعار حـزینم

نـــمىخواهـــم دلت مــحزون بــبينم

نـــمىخواهـــم بــدانــى رنگِ غــم چــيست

فــقط گــفتم:بــدانـــي دلبــرم كـيست.

كُشــــد آخــر مــرا عشــقت نــهاني

چــه زجــری مــیکشد «نـادر»،نـدانـی!!

مشتاق دیدار

تا که دیدم قامتت،مفتون و بیمارت شدم

خــواب دیـدم روی تـو،مشـتاقِ دیـدارت شـدم عـــاشقم بــر روی تــو،ای نــازنین ابــروکمان

هـمچو مـن صـد عـاشقِ آشفته داری بیگمان آرزوهـا در دل مـن زنـده شـد چـون آمـدی

بــهر تــيمارِ دلِ شـيدا و مـحزون آمـدى

من نـمیخواهـم شَوم از دام گیسویت رهـا

ای ســراپــای وجــودِ نـازنینت پُـر بـها

من ندادم این دلِ دیوانه را جـز تـو بـه کس

از تـو خـواهـم در کـنارم آئی و مـانی و بس از دلم جـز نـام و یـاد و عشـق تـو یـَـر زد دگـر

زندگی بی عشقِ تو،هرگز نمی ارزد دگر نیستم یک لحظهای فارغ ز عشق و یاد تو

نــازنين شـيرين مـن،خـواهـم شـوم فـرهادِ تـو ليلى من بـاش،چـون خـواهـم شـوَم مـجنون تـو

خــوش بـوَد روزی بـمیرم از غـم و افسـون تـو من ز شوق دیدنت،چون غنچه خـندان مـیشوم

تا شوی دور از بـرم،زود دیـده گـریان مـیشوم آمـــدی،بُـــردی دلم،دار و نــدار و هســتیام

شادی و امیدِ دل،هم شور و حالِ مستیام

من نمیدانم چرا دور از تو باقی ماندهام!

با دلی بشکسته در دنیای فانی ماندهام

عاقبت دانم مرا،از عشق خود،خواهی کُشی

شــهرهای در دلبـری،طــنّازی و عـاشقکُشی

کی بوَد دیگر کسی شیرین تر از شیرین مـن؟!

صورتش ماه و قمر،هم زهره و پروینِ من

از غمت «نادر» چه گوید؟با که گوید قصّهات؟!

ترسم آخر زندگی،پایان بَرم با غصّهات

مشكن دلم

مِحنت به دل دارم بسی،از تو جفا بس دیدهام

از قلبِ عاشق پیشه و از دست خود رنجیدهام بر دست و پایم بستهای،زنجیر عشق و عاشقی

با دشنهی ابروی تو،در خون خود غلطیدهام وقتی خرامان آمدی،روزی که دیدم روی تو

خاکِ قدمگاهِ ترا،بعد از تو من بوسیدهام

هر باغ و بُستان و چـمن،یـا گـلشنی گـر رفـتهام

آنـجا گُـلِ نشكـفته را بـا يـادِ تــو بـوئيدهام

چـون ابـرِ بـارانزا پُـر از انـدوه و رنـج و مـاتمم

من برگ زردی در خزان،در زیرِ پا پوسیدهام

تـو سَـرو بـالاقامتي،اي جـان فـداي قـامتت

من چون نهالی بیِ ثمر،از بیخ و بُن خشکیدهام

گرچه نمیبینم ترا در خواب و بیداری،ولی

شبهای بسیاری که من با یاد تو خوابیدهام

غمگین تو میخواهی مرا،خواهم نبینی رنگ غم

دور از تو بر این زندگی،رنگی ز غم یاشیدهام

ای سنگِ خارا قلبِ تو،من عاشقی نازکدلم

مشکن دل تنگِ مرا،ای نور هر دو دیدهام

«نادر» نباشد لحظهای،فارغ ز رنج دوریات

چون نی ز دردِ عاشقی،شب تا سَحر نالیدهام

معتادتم

دو چشــــم شــوخ و شــهلایت بــنازم نــــظر چــون مــيكني خــود را بــبازم بے تے مصعتادم و تےرک تے مشکل اگــر تــرکم کــنی،بـی تـو چـه سـازم؟! چــه کــردی بـا دل دیــوانـه،ای جـان كــه خــواهــم پـيشِ پـايت،جـان بـبازم قـــد و بـالای نـاز تـو کـه دارد؟! بــــلندبالای مــــن.ای ســرو نــازم؟! اشارت کن مرا تا بهر دیدار شـــــتابان،شــادمان،ســوی تــو تــازم چـــه زيــباتر لبت در وقت خــنده طــــنین خـــندهات آوای ســازم دلم خــواهــد کــه بــا تــو سـريناهي بـــــرای ایـــــن دل عــــاشق بســازم دلم پُــــر از غـــم است و آه و نــاله بــــيا تـــا نــى بــراى تــو نــوازم اگـــــر روزی مـــرا تـــنها گــذاری بگــو بـــ تــو بســوزم يــا بســازم؟! تــــرا خــواهــد دل «نــادر»،هــمیشه ز درگـــاه خـــدای بــــینیازم

مناجات ١

ربِّ سـمٰوات و زمین،ای خالقِ هفت آسمان

گرچه رهایت کردهام،با قلب تنهایم بمان

بر درگهت،سلطان من،رُخصت بده مهمان شَوم

از چشم ابلیسِ لعین،یاری بده پنهان شوم

گفتی مرا گر عاشقی،دیوانه شو،عاقل مشو

من از تو غافل میشوم،یارب ز من غافل مشو

وقتِ اذان چون ميرسد،دلتنگِ رويت ميشوم

وقتِ سحر،هم شامگه،مجنونِ كويت مىشوم

تـو مـهربانمعبود مـن،تـو قـبله گاهِ عالَمي

دانی که مندیوانهام،آگه زروز و حالمی

در زیر بار غصّهها،خم شد دگر پشت و کمر

از یاد تو غافل شدم،بگذشته عُمرم بی ثمر

بــر آسـتان و درگهت،ای خالقم،ای ربّنا

دستی برآرم بر دعا،ایلایت حمد و ثنا

گـویم تـرا یـزدان مـن،لبـریز ماتم شـد دلم

یکدم به داد من برس،درمان هر درد و الّـم

عـمرَم بـه پـایان آمده،در غفلت و ناباوری

من گر فراموشت کنم،خواهم به یادم آوری

من بندهای نالایقم،من کی عبادت کردهام؟!

چون سجده بر سجّادهات،از روی عادت کردهام

بخشندهی دانا توئی،ای کاش بخشائی مرا

خواهم به رسم عاشقی،گاهی بگریانی مرا

تـو بـینیازی از هـمه،مـن اهـل تـزویر و ریـا

دانی چه میخواهم ز تو،در خلوتم گاهی بیا

با اینهمه بارِ گنه،با اینهمه جُرم و خطا

خواهم کنی لطف و کرَم،بر این گنهبارت عطا

تــو پـادشاهِ عـالم و مـن یک فـقیر بـینوا

جـز آتش دوزخ دگـر،بـر خود نـمیدانـم روا

«نادر» ز هجران و غمت،دارد به دل بار گران

شاید که قهری با دلم،دریای رحمات،بیکران

مناحات ۲

ای اینزدِ منتان من،شرمندهام زین بندگی

با اینهمه درماندگی،ماندن ندارد زندگی

وقـتى كـه يادت ميكنم،در خلوت كاشانهام

غم میشود اشک و چکد بر ساغر و پیمانهام

عــمر مــدیدی دادهای،بـار گــنه افـزون شـده

چون اختیار قلب و دل،از دست من بیرون شده

گر دوست میداری مرا،ابلیس از من دور کن

من را ببخش ای خالقم،آنگه مرادر گور کن

ابلیس نافرمان چرا،پُر حیله و شیرینزبان

هر سو رهایش کردهای،بهر فریب این و آن؟!

شیطان مرا فرمان دهد،تا گمره و عاصی شوم

آلوده با جُرم و گنه،هم سرکش و پاغی شوم

در لذّتی یک لحظهای،از تو مرا غافل کند

با یک هوس یا وسوسه،این بندگی باطل کند

من هم فریبش میخورم،دانی که نادان،ابلهم

یارب به فریادم برس،تو ناجی و من گمرهم

هیچ پند و اندرزی دگر،در من اثر کی میکند؟!

در انتظار مردنم،روحم سفر کی میکند؟

کوچ و سفر زین زندگی،درد مرا درمان کند

هـم زشـتی کـردار مـن،از دیگـران پـنهان کـند

از دست ابلیسِ لعین،تا کی کشم درماندگی؟

بی تو نخواهم زندگی،ارزانیات این زندگی

من فكر جنّت كى كنم؟با اينهمه جُرم و خطا

دوری ز دوزخ چون کنم،با آنهمه جَـور و جـفا؟

از کـورهِ راه زنـدگی،عـازم به بـرزخ کـن مـرا

بی پرسش و بی پاسخی،راهی به دوزخ کن مرا

مـن«نادرم»،بس عـاصیام،زن تـازیانه بـر تـنم

یا رحم کن بر بندهات،محتاج رحم تو منم

مناجات ۳

ایکــه مـعشوقِ تـمام عـاشقانی در جـهان

دلخوشی جز تو ندارم، خود مکن از من نهان

گرچه عاصی گشتم و سر تا به پایم شد گناه

چـون نـمىيىنم پـناهى،بـر تـو مـيآرَم پـناه

آن همه لطف و عنايتها،فراموشم شده

نشنوم پند و نصیحت، پنبه در گوشم شده

رفـــتهام راهِ خـــطا و از تــو غـافل گشـتهام

گـــمرهی بــیچاره و آوارهای ســرگشتهام

بس گُنه،بیپرده کردم در حضور تو عَیان

پردهپوشِ مهربان،من چون کنم عذرم بیان؟

کی کنی جرم و خطای عاصیان را برمَلا؟!

ناجی چـون مـن گنهکاری،توئی در هـر بـلا

گـرچـه تـو بخشندهای،بخشی گـناهِ بندهات

تَـوبهها بشكستهام،زين رو شدم شرمندهات

دور کن از قلب من،جـز عشـق پـاکت،ای خـدا

چـون نـميخواهـم شَـوم از نـعمتِ عشـقت جـدا

مـن دلی دیـوانـه از عشـق تـو مـیخواهـم ز تـو

دست پُــر از خــواهشــم را بــرنمیدارم ز تــو

دارم از تـو ایـن تـمنّا،عـاشقم کـن ای حـبیب

یا بمیرانم بزودی یا که وصلت کن نصیب

من به جز عشق ترا،خواهم ز تو دیگر چه را؟!

تو مشو غافل ز من،بی تو دگر دارم که را؟

من نـمیدانـم چـه خـواهـم ربّ مـن،از درگـهت

لیک میدانی چه خواهم،تو همان کن مرحمت

با زبان الكن خود گفتمت مدح و ثنا

كــاش آيــد بـر زبـانم نـام تـو وقت فـنا

«نـادر»، ار بار دگر برگردی از راه خطا

او بـبخشد صـد گـنه،كارش بـوَد لطـف و عـطا

من رفتني

افتادهام از پاکنون،من پیر عاشق پیشهام

خلوت شده دَور و بَرَم، پـروانـهای در بیشهام

درمانده و حیران شدم،بازآ به فریادم برَس

حالا که رسوا شد دلم،پروا ندارم من ز کس

از بهر تسکین دلم،با یاد تو دیوان زَنم

از من مگیر سازِ مرا،ای دلبرم،ای رهزنم

روزی اگـر تـرکم کنی،یا دور گـردی از بَرَم

دنال تو آیم همی،باگریه و چشم تَرم

قلب مراگر بشکنی،رَخت عزا در بَر کنم

جز خاک کویت نازنین،خاک کجا بر سر کنم؟!

با من جفاها کردهای،پیرم تو کردی ای بسا

دستم نمیگیری دگر،در دست خود دارم عصا

موی سپید،بخت سیه،رُخسار زرد من ببین

بازآ و روزِ من نگر،ای مهلقا،ای مه جبین

تـو شـادي بـازآمـدن،تو ماندني،مـن رفـتني

مفکن مرا در زیر پا،دارم دلی بشکستنی

من ماتم و حُزن و عزا،اندوه و آهِ سينهام

با تیر میژگانت میزن،مشکن مرا،آئینهام

چین و چروکِ چهره و دستانِ لرزانم نگر

در انستظار مُسردنم، پا بر لب گورم دگر

افسانهی هستی من،روزی به پایان میرسد

تابوت من فصل خزان،همراه باران ميرسد

بر چهرهی غمگین من،بهر خدا بنگر دَمی

از خاطرم هرگز مبَر،یادی کن از من گه گهی

داروی قلبم مِهر تو،من«نادرم» سرمست

تو خواهی بیا خواهی نیا،هستم اسیرِ دست تـو

مونس تنهائيام

گـرما و امـیدِ دلم در سـوز و در سـرما تـوئی

تنها سُرور و شادی این عاشق تنها توئی

ای مونسِ تنهائیام،من بی تو کی خوابم بَرَد؟!

خواب و خيالِ هر شبم،در خلوت شبها توئي

جز از تو من از دیگری،هرگز ندیدم دلبری

در لحظهای،دل میبری،افسونگر رعنا توئی

هر آنچه خواهی میدهم تا یک نظر بر من کُنی

زيبا بوَد چشمان تو،طنّاز خوش سيما توئي

دار و نـدارم مـال تـو،قـلبم سـپارم دست تـو

یک لحظه دل بردی ز من،جادوگر بیتا توئی

در بند و در دام توام،با من مُدارا كى كنى؟

محتاج چشمان توام،زیبای بیهمتا توئی

شرعم توئی،دینم توئی،ای قبله و محرابِ من

در باور و در دین من،شیخ منی،مَولا توئی

از پیش من هرگز مَرو،قلبم پُر از غم میشود

جشن و سُرور و هلهله،شادی جان افزا توئی

گفتی مرا ای دلبرم،پایانِ هستی،مُردن است

تا لحظهی مردن رسد،شیرینترین رؤیا توئی

خواهی نخواهی میروم،از زندگی دل میکنم

باقی بان و جاودان،زیبائی فردا توئی

«نادر»به هر جا بنگرد،بیند مَهِ رویت در آن

در هر مکان،در هر زمان،آنکه بوَد هرجا تـوئی

مەجبين

ای مهجبین مَه پیکرم،بس کن دگر ناز و ادا

ای نازنین،ای مهلقا،عاشق بزن روزی صدا کردی نگاه و غمزهای،سویت شتابان تاختم

وقتی که خود را یافتم،دل را به عشقت باختم با نازِ چشم شوخ خود،دل را،تـو شـیدا کـردهای

من زنده با عشق توام،کارِ مسیحا کردهای بس گریههای بیکسی در انتظارت کردهام

قـصد سـفر ای دلربــا،سـوی دیـارت کـردهام مـحزون دلبــیچارهام،آواره شـد در کـوی تـو

هر روز و هر شب جویَمت،تا کو بـبینم روی تـو بـندی اگـر بـار سـفر،خـواهـی کـنی تـرکم اگـر

مـن بـیتو میمیرم دگـر،آیـا نـمیدانی مگـر؟! گفتم:که میلرزد دلم،در خوابِ خوش گر بینمت

گفتی برو از پیشِ من،دیگر نخواهم بینمت خواهی برو از پیش من،امّا مرو از خاطرم

بنگر نگاهِ خستهام،غم بارَد از چشمِ تَرم تو خانه داری در دلم،من بیکس و بیخانمان

من عاشقِ روی توام،تَرکم مکن،نزدم بمان من با تو میبینم جهان،هستی،تو نورِدیدهام

هرگز نمیبیند کسی،دور از تو دیگر خندهام

تا کی برای دیدنت،امروز و فردا میکنی؟!

در پیش چشم این و آن، من را تو رسوا میکنی؟!

با هرکه میخواهی بگو،مجنون و رسوایت منم

وقتی که مُردم از غمت،قتلم تو حاشا کن صنم

آواره و مـحزون مـنم،گـمگشتهای در غـربتم

مُردم اگر از دست تو،خواهم که آئی تربتم

هـرگز نـديدم مـثل تـو،زيـبا و افسـونگر كسـي

در پای تو زیبا گُلم، «نادر» بوَد خار و خسی

میپرست

دلِ مـــن،تــنگ و تــاریک است یــاران

ز چشــم اشکِ غــم بـارد چــو بـاران

ز مــن لبــخند و شـادی شــد گــریزان

بـــهارانـــم دگـــر شـــد بـــرگ ريـــزان

ز دست غـــم خـدا،تـا كــى بــنالم؟!

چـــرا دلبــر نـمىپرسد ز حـالم؟!

هـــمیشه هــمرَه و هــمراز مــن بــود

بــه غـــربت يــاور و دمسـاز مــن بـود

اگــــر جــانم رَود از پـــيکر مــن

رَود كَــــى خــاطرش،از خــاطر مــن؟!

شـــده کـــار دل مـــن آه و زاری

بــه پــایان کـــی رســد ایـن بـیقراری؟

دلم از غــــم گــرفته.بـا كــه گــويم؟

دوای قـــلب تــنگم از کــه جــویَم؟

دو چشـــم مـــن شــده چـون لاله گـلگون

دوای مــــن شـــراب و جــام مســتی

چــه خــوش ديــوانگــي و مـي پـرستي

جـــهان بـــی او شــده زنــدان تــنگی

پــر از حــيله،پــر از مكــر و دورنگــي

مگـــو «نـادر» دگــر از قـلب بـــىتاب

بخواب.شاید که بینی یارِ خود خواب

ناز

آمـــدم کـــوی تـو در وقت نـماز گــــفتم:ایکـاش کــنی پــنجره بــاز بـــه کــناری بــزن از چــهره حــجاب تـــا کــه بــينم قــمر روی تــو بـاز شَـــوم آزاد از ایـــن غــصه و غــم گـــر كــنم بــا تــو دَمــى راز و نــياز تـــو بــرانـدی و نکـردی نگـهم بگشـــودم چــو گــدا،دست دراز گــو كــبوتر چــه كــند بــى يــر و بــال؟ کے اسے است بے سے پنجهی باز تــو کــه مــعبودی و مــن عــاشق تـو بـــا دل عـاشق و ديـوانـه بسـاز گــرچــه مــعشوق كُشــد عـاشق خـود كـــى بــه ايــن جُــرم و خــطا هست مُــجاز؟! زدهام در دل تـــاریکِ شـــبان در خــــيالم بــه ســر زلفِ تــو ســاز كــــرده آشـــفته مـــرا خـال لبت كــم بــه آن خـال و خـط خـويش بـناز آنــــقدر نـــاله كــنم از غــم تــو بـــرمَلا تــا كـه شـود،قــصّه و راز

صــــنما،کــــم بــــده آزارِ دلم
دیــده بــر دیــدهی مـــن،خـیره مساز
دلِ مــن شــیشه،ولی قــلب تــو ســنگ
کــی کــند در تــو اثــر،سـوز و گـداز؟!
گــــریهها کـــرده دلم از غــم عشــق
در فــــراق تــــو بـــه شــبهای دراز
عــارفی مَـــیزده و مست مـرا گـفت:(بــرو
دل بــــه عـــاشق کُشِ فـــتّانه مــباز
گــــر رســـد روزِ جــدائـــی و فِـــراق
ز پـــــی قــــافلهی یـــــار مـــــتاز.)

تــا کُشــد «نــادرِ» بــيچاره بــه نــاز

گـــــفتمش:از دل مــــن او نــــرود

ديوان ديوانه ديوانه

ناز چشمت

رخ لیــــلی نــبوده چــون تــو زیــبا دو چشــــم دلفـــریب تـــو فــریبا بـــــه دام نـــــاز چشــــمانت فـــتادم غــــم عشــــق تـــرا در دل نــهادم اگــرچــه نـاز چشــمت آتشــين است نگـــاهِ پُــر ز رازت دلنشــين است لبان غنچهی تو،شهد و شیرین رخ تــابانِ تــو چــون مـاه و پــروین تــــرا بــــينم،دلم در ســـينه لرزد نگے ہے ہے تے دمی،یک عالَم ارزد نگـــاهت بـــا نگـــاهم چـــون زَنـــد يُــل دلم خـــواهــد بــچینم از لبت گُــل بــــه قـــلبم آرزوئــي لانــه كــرده فسيون تيو دلم ديوانه كرده شــده چــون حـالِ مــجنون،حـال زارم جـــنون عــاشقی را از تــو دارم هــــمه شب كــارم از هــجرت،نــخفتن ولی ورد زبـــان تـــو،نــه گــفتن نــه گــفتنهای تــو،عــمرم تــبَه کــرد ســـــه خـــال لبت،روزم ســه كــرد

بسه درد آمسد دلم از رنسج دَوران
سرازیسر از دو چشمم گشته باران
چگسونه،چسون تسرا از یسادبردن؟!
غسمت کسرده دلم،راضی بسه مسردن
ز عسالَم نسازنینا بسی تو سیرم
ز یسادم بَسر اگسر خواهسی بسمیرم
پسسریشان تر از ایسنم کسن ولیکسن
دلم در زیسسر پسسای خسود مسیفکن
دلِ «نسسادر» چسرا آزرده خسواهسی؟!

بــــجز عشــقت مگــر دارد گــناهی؟!

نازنين

روزی کے دیدم روی تے،وقتی ترا بشناختم

در ایــن دلدیــوانــهام،قــصری ز عشـقت سـاختم

پـرسم سـراغت نـازنين،از هـر کس و هـر آشـنا

جــویَم نشـان از قامتت،ای دلبر دیرآشنا

شیرین تر از شهد و شکر،رؤیای شیرین شبم

بازآ مداوا کن دلم،دور از تو در تاب و تبم

با یاد تو خوابیدم و در خواب،یکدم دیدمت

با دیدهی پر حسرت و با حزن و ماتم دیدمت

بر در زدم،گفتم: صنم، من پشتِ این در ماندهام

از دل بـجز عشـق تـرا،تـا زنـده هستم رانـدهام

گفتم:که دارم خواهشی،یکبار دیگر بینمت

تـرسم بـميرم آنـزمان،با يـارِ ديگـر بـينمت

آئی اگر در باغ دل، چون بوی گلها بویمت

گــر پـا گــذاری کـلبهام،نـاگـفتنیها گــویمت

بیچارهی عشق توام،من عاشقی درماندهام

من درس عشق و عاشقی،در مکتب تـو خـوانـدهام

دارم بــه دل صـدها سـخن،در انـدرون سـينهام

مَشكن دل ديوانه و خالي ز خشم و كينهام

کم زن شَرر بر جان و دل،عشقت،غم هـر روز مـن

سوزد دلم در هجر تـو،خـواهـم شـوی دلسـوز مـن

زیبا شود این زندگی،دلبر،اگر یارم شَوی

آئـــی بـــپرسی از دلم،شـمع شبِ تــارم شــوی

گفتم:تـرا،مـن عـاشقم،ديـوانهات رسوا مكـن

گفتی مدرا گر عاشقی،از رنج و غم پروا مکن

لطفی نکردی نازنین،از درگهت راندی مرا

چون چشمه شد چشمان من،از بس که گریاندی مرا

با اینهمه اندوه و غم،روز و شبم چون بگذرد

احوال «نادر» بعد از این،چون حال مجنون بگذرد

نسيم

نســــيم آمـــد ز صــحرا و چــمنزار بے مےن گےفتا: بے ایا مےن بہ گےلزار نســـــيم خــــوشخبر،بـــوئی دگـــر داشت ز قـــلب عــاشقم گــویا خـبر داشت بــــرفتم بــا نسـيم تـا كـوى دلبـر بــــدیدم هــــمچو مـاه است روی دلبــر چـــه لبــخندی؟انــمیدانــی چــه زیــبا! حــــجاب روى زلفش جـــنس ديـــبا نگـــاهش دلفــریب و آتشـین بـود كــــمند و دام آن دلبـــر،هــمين بــود ز دام چشـــم آن زیـــبا نــرستم دلم را بُــــرده بـــا خــود،ديــدهمستم بــــه او گــــفتم:لبت رنگ شـــراب است بے شیرینی،عسل پانیان است نگے کے دم،نگےاہ پُےر ز نےازش دو چشــــم دلفـــریب و پُـــر ز رازش شـــدم چــون لحــظهای مــحو جــمالش بـــه دل آمـــد تـــمنّای وصــالش بگـــــفتم:دل تـــــرا گـــــيرد بــــهانه بــــده رخـــصت كــنم مـــوى تـــو شــانه

به مسن گسفتا:بگسو با مسن،که هستی؟

چسه مسیگوئی؟امگسر دیسوانسه،مسستی؟!

بگسفتم:عساشق و دیسوانسه هسستم

جسمالت دیسسدهام،بسسیباده مسستم

بسه او گسفتم:دل تسنگم مسیازار

کسه مسن هسستم غسم عشسقت خریدار

شسوی روزی اگسسر از مسن گسریزان

بسهارم بسی تو گسردد بسرگ ریسزان

بسهارم بسینه بسی تاب

بسسرفت و شسد دلم در سینه بسی تاب

دو چشسم خسیس نسادر"،پسر شد از آب

نگار افسونگر

ســـتارهای در شب مــن،تـو مـاهِ مـهپیکر مـن

خــواب ز مـن ربـودهای،نگـار افسـونگر مـن!

بــه درب کـاشانهی مـن،چـرا دری نـمیزنی؟!

به قلب تنگ و عاشقم،چرا سری نمیزنی؟!

تــوئی فــرشته و پَـری،پُـری ز نـاز و دلبـری

کــبوترِ عشــق مــنی،حـیف بـه بـامم نـپَری

زبان و چشم و گوش من،تو مایهی حیات من

ببر تو عقل و هوش من،بیا دَمی حیاط من

كاش بيائى،شكنى،سكوت تلخ خانهام

تــا شــنَوى نــواى غــم،ز شـعر عـاشقانهام

كاش به كُنجِ خانهات،راه دهي شبي مرا

خال و خط و جمال خود، نشان دهی کمی مرا

در آســمان و در زمـین،سـتارهی بـخت مـنی

اگرچه پُر جور و جفا،لیلی سرسخت منی

بگو خطا چه کردهام،ز بام من پریدهای؟

مگـر نـدانـی عـاشقم،کـه دل ز مـن بـریدهای؟!

شــدم گــدای خـانهات،نـمیروم از ایـن سـرا

بـــــيا بـــبينمت دمـــى،بـــيا،مـــيازار مـــرا

منم که بر تو عاشقم،به شهر عشق،«نادرم»

هـــمیشه در یــاد مــنی،نـــمیروی ز خـاطرم

نماز عشق

اذان گــــفتند و مـــن گــفتم:خــدایـا شـــود قسـمت مـرا،آن دلبـر آیـا؟! بــــه هــــنگام غـــروب و وقتِ افــطار نــــمازی خـــوانـــدم و زاری بســیار نـــمازی پـــر خـطا و پُـر ز بـدعَت نــمیدانــم،دو رکـعت یـا سـه رکـعت!! ســـر ســجّاده مـــيدم جــمالت نــدانســتم چــه خــوانــدم بــا خــيالت شــــدم دیـــوانـــه و بــیچاره و مست تــــمام اخــــتيارم بُـــردى از دست تـــو رفـــتی و چکــید اشکـــم بـــه دامـــن فــــقط بـــاشد خــدا،تـنهاتر از مــن دگــــر بـــــىتو شــــدم تــنهاى تــنها چـــه نــازيبا و زشت است بــي تو دنــيا جــــدا گشــــتی و رفـــتی از کـــنارم شـــدم بـــيچاره دور از تـــو،نگـارم وصـــال تـــو خــيالى بـود و رؤيـا دو چشــــم را تــو کــردی مــثل دریـا

اگــــرچـــه کـــردهای ایــنگونه پــیرم
دلم را هـــــرگز از تــــو پس نگــــیرم
دلم را پس مــــده،بـــاشد امــــانت
دهــــم هــــدیه بـــه ابــروی کــمانت
تــــو رفــــتی و شــــدم تــنها،دریــغا
دل «نــــادر»،پــــر از فـــریاد و غــوغا

نوای بلبل

دلم غــمگين و هــر دو ديــده پُــر خــون نهادم سر به صحرا همچو مجنون يــــر ستو،قُــــمري و كــــک و قــناري بــــدیدم نــــغمهخوان،در پــیش پــاری نـــوای بـــلبلی عــاشق شــنیدم كــــنارش يـــار و غــمخوارى نــديدم! بــــيرسيدم ز بـــلبل،غـــم چــه دارى؟ كــــه خـــوانــى نــغمههاى بــيقرارى؟! بـــه دام دلبـــری آیـــا اســیری؟ نشسته گـوشهای،خـواهـی بـمیری؟! بگــــفتا:گـــرچــه صـحرا لالهزار است دلم مشــــتاق روی گــــلعزار است دل تــــنهای مــــن پــــاری نــــدارد دلم جــــز عـــاشقی،کــــاری نــدارد نــــمیدانــــی چـــه تــنها و حــزینم شـــدم دور از نگــار نــازنينم بـــه چشـــمانم بــهاران بـــهبها شــد دلم آرامگاه غصها شد دل تـــنگم هـــمی نـالد چـو بـیمار نــمیخواهــد ز مـن چـیزی بـه جـز یـار

دلم خـــواهـــد کــه آیــد در کــنارم

شــود زیــاز او فــصلِ بــهارم

بـه چشــمم زنــدگی بــی او ســراب است

نــدارد او خـــبر،حــالم خــراب است

نکــرده پــیش آن گــل نــاله تأثــیر

نگــارم کــرده از هســتی مــرا ســیر

بــدیدم گـــریه مــیکرد،بــلبلِ نــاز

ز دست دلبـــری زیـــا و طــــنّاز

پـــرید بــلل بــه ســوی آســمانها

چـــو«نـــادر»،بــیکس و تــنهای تــنها

نور تاریک

روایت یک حادثه و تسلّیت دوباره و ابراز همدردی و همدلی با آقای سید هاشم موسوی ،همکار عزیزم در گمرک ایران،که دریا سه پسر جوان و دلبندش را،در سفر تفریحی به شهرستان «نور» گرفت.

نسورِ تساریکی هسمی بینم بسه «نسور»

هسمچو صسیّادی بسه دسستش دام و تسور

شسور و حال و هسستیام،دریا گسرفت

هسر سسه فسرزندِ مسرا یکجا گسرفت

آهسم از دریا کسنون شساکسی شسده

بسسترِ طسفلان مسن خساکسی شسده

عشسوهی دریا فسریبی بسیش نسیست

شسهدِ آبش،کسم ز زهسر و نسیش نسیست

دل بسه دریسا مسیزنم از غسصّهها

تساکسه دریسا بشسنود ایسن قسصّهها

بسسر لبِ سساحل نشسینم نسیمهشب

بسسر لبِ سساحل نشسینم نسیمهشب

العسن و نسفرینش کسنم با تساب و تب

گسویمش،دیسدی چسه کسردی با دلم؟؟!

گسویمش،دیسدی چسه کسردی با دلم؟؟!

غـــرق در دریـای مـاتم کـردهای

مِسهرِ تسو بسیهوده در دل داشتم

کساش زیسبایت نسمیپنداشتم

بس بگسریَم،دیسدهام دریسا کسنم

مسحشری بسا غسصّهام،برپا کسنم

کساش مسیشد روز و شب شیوَن کسنم

ساحلِ دریسا ز غسم پُسر خسون کسنم

گسر نسمیرم از غسم و درمساندگی

پسیشه سازم بسعد از ایسن دیسوانگسی

چشسمهی چشسمم چسو دریسا شد کنون

چشسمهی چشسمم چسو دریسا شد کنون

پسارهای دیگسر نسدارم جسز جسنون

ای اجَسل،ای جسغدِ شسومِ بسیخبر

کساش مسیبردی مسرا هسم در سفر

صسبرِ ایّسوبی بسخواهسم در خسفا

بسیهر «هساشم»،بسهر «نسادر»از خسدا

نور دیده

گــــریزان شــد ز مـن آن نــور دیـده نـــمیدانـــم چـــرا از مــن بــریده غــــم يـــار آمــد و بــر قــامتِ دل ز تـــار زلف او تـــاری تـــنیده چـــو ديــدم لحـظهاي آن روي زيـبا بـــناگـــه رنگ رخســـارم پـــریده دلم آشــــفته شــد چــون مــوی دلبــر غــــم او را بـــه جــان و دل خــريده ب____ ج___مع ع___اشقان،ع_اشق ترينم بـــه عشـــق دلبــرم قــلبم طــپيده دو چشــــم نـــرگس و آن تــير مـــژگان دل بــــيچارهام از هـــــم دريــــده بــــرفتم كــــوى او تــا بـينمش بـاز نـــدیدم روی او،اشکـــم چکـــیده ز جَـــورش بـــرلبم صـــد نــاله دارم ز هــــجرش بــــر دلم خــاری خــلیده دل از مـــن دور و در پــيش نگـار است بــــه بــــام دلبــــرم،قـــلبم پـــريده هـــمی پـــرسم ز خــود هــر روز و هـر شب چــــرا زيــــبارُخم از مـــن رمــيده؟!

به چشم من نصی آید دگر خواب

ولیک ن دلبرم خوش آرمیده!

چسرا شد بیوفا،آن دلربیایم

مگر جز عاشقی از من چه دیده؟!

بسه زیسر طاق ایسن گردون دوّار

چون من شیدا،کدامین کس شنیده؟!

دل زیسباپسند «نسادر» هسر روز

فسقط خواهد نگرار نورسیده

وقت دیدار

شــــدم مـــحو جـــمالت،وقت ديــدار شــــدم از درد و رنــــج و غـــصّه بــيزار دو دســــت گـــرم،مــــثل مـــهربانی كـــــــلام چشـــــمهايت،هــــــمزباني لبـــان غـنچهات،چـون پسته خـندان كـــلامت چـــون عســـل،شــيرين،ســخندان! زدم بـــوسه بـــه دســتت بـــازه گـــرفتم بـار دیگــر،جان تازه اگـــرچـــه عـاشقی کـار خـدا است نگـــاه تـــو ولی پُــر از بــلا است دلم خـــواهـد شـوم ديـوانــهي تــو زنــــم چـــادر بــه درب خــانهی تــو بگـــویم تــو بت و مـن بتپـرستم يــــرستم روى مـاهت تـاكـه هسـتم بگـــویم قـــهی نــاگـــفتهام را كــــنى بــــيدار،بـــختِ خــــفتهام را بگـــریَم تــا کـنی اشک مـرا پاک نَـــهم از شـادمانی ســجده بــر خـاک نــــدارم آرزو،جـــز ديـــدن تـــو خـــوشا بـــينم بــه لب،خــنديدن تــو

تـــرا دارم،چــه غـــم دارم نگــارا

پُــر از امــید کــردی قــلب مــا را

بــیا ای مــهجبین،تــا بـینمت بــاز

ز دام تــو نـــدارم قـــصد پــرواز

اگـــرچــه دورم امّـا بــا تــو هســتم

بــه یــاد تــو خــوش و بــی بـاده مسـتم

تـــرا «نــادر» کــند هــر لحــظهای یــاد

نگـــهدارت خـــدای عـــاشقان بــاد

هجران تو

کـردی تـو عـاشق پیشهام،بنگر دلم شـد رام تـو

در خـواب و بـیداری شـده،ورد زبـانم نـام تـو

دیشب به خواب نیمهشب،دیدم که پیوستم به تو

گفتم:ترا ای دلبرم،کی می رسد دستم به تو؟

ناگه بدیدم لحظهای،یک حلقه بر انگشت تو

با دیگری میرفتی و می آمدم از پشت تو

گفتم:مرو من عاشقم،رنجورم و بیمار تو

من بوتهای خشکیدهام،آن نوگُل بیخار،تو

دل خـو گـرفته ایـن زمان،با غـصّه و غـمهای تـو

از مــن مگـیر آشـفتگی،آشـفتهام در پـای تـو

خوش آنزمان،مهمان شَـوم در خـلوتِ شـبهای تـو

زیبا شود این زندگی،با خندهی لبهای تو

افسونگری با من مکن،ای جان فدای روی تو

من دین و دل گم کردهام،در پیچ و تاب موی تو

بـــيدار گشــتم نــاگــهان،ديــدم دلم در دام تــو

دیدم اسیرم در قفس،یک گوشهای بر بام تو

ای مهجبین زیـبای مـن،«نادر» شده حیران تـو

دورم مکن از خود دگر،میمیرم از هجران تو

ديوان ديوانه ديوانه

هستیام

روزی اگـر ای مـهلقا،آئـی و پـرسی حـال مـن

غے میرود از سینهام،خوش میشود احوال من بر من نگه کی میکنی؟خواهم پریشانت شَوم

بنشین کنار من دَمی، خواهم به قربانت شَوم خواهم بینم قامت و بالای تو بار دگر

جـز تـو نـمیخواهـد دلم،تـا زنـدهام،یـارِ دگـر آرامش خــــاطر تـــوئی،دارم ز تـــو آرام دل

بـــنگر مـــرا تـــا از دلم،بــيرون شــود آلام دل

قــربانی عشــقت شـدم،بـیمارم و در بسـترم

آتش زدی بال و پَرم،حالا دگر خاکسترم گریان شدم از دست ترای نوگُلِ آلالهام

در تــو اثــر کــی مــیکند آه و فــغان و نــالهام؟! یکــدم نگــاهم گـر کـنی،عـقل از سـر مـن مـیپَرد

دستم نهی در دست خود،غم از دل من میرود بنهادهای بنر دوش من،اندوهِ عشق و بنار غم

بـــاور مکـــن گــویم اگــر،ازیــادِ رویت فــارغم بــازآ،تــو هسـتی هسـتیام،خـواب و خـیال غـربتم

تـرسم كـه ديــر آئــى گـلم،گـيرى سـراغ تـربتم دارم ز دستِ چشـــم تــو،ايــن حــالتِ مســتانهام «نـــادر» بــه نــاز خــود مكُش،اى دلبــر فــتّانهام ۲۵۴

هميشه غايب

هــــميشه غـــايبِ مـن چـونکه آيــد غــــم ديـــوانـــهدل،يک دَم نـــپايَد بــــنازم قــــدرتِ پــــروردگارم نــــصيبم كــــرده آن زيـــــبانگارم خـــدایـا عـاشقم بـر آنکـه دانـی بـــه دستِ تـــو ســپارم يـار جـاني غــــمی در دل نـــدارم جــز غــم یــار کُشــد هــجرش مــرا روزانــه صــد بــار مــــرا ایـــن غــم کــه دارم،کس نــدارد رُخــــى زيـــبا چــو يــارم كس نــدارد بـــه غــارت بُـرده او ديـوانـهدل را بـــه يــاد او بــبوسم شـاخه گُــل را شــــدم آوارهای ازیـــافتاده چـــه حســرتها بـه قــلبم او نــهاده نشســـــته عشـــــق دلبــــر در دل مــن نـــدیدن روی مــاهش،مشکـــل مــن نگــــارم چـــون گُــل نشكـفته مـانَد لب خـــندان او چــون غــنچه مـانَد کسے زیے باتر از دلدار مے نہیست مــه و خــورشيد هـم چـون يـار مـن نـيست

دل بــــيچارهام در دام و بــــند است پـــــریشانزلف او از بس بــــلند است دلم در دام و بـــندِ زلفِ يـــار است مــرا عشــقش هــمیشه،کـار و بـار است بـــه تـــار زلف او دل شــد گـرفتار تــــبسّم مــــيكند در وقتِ گــــفتار تـــــبسّم كـــــرد و افكـــــارم بــــهم زد دو چشــــم پُـــر شــرارَش،آتشــم زد خــــوشا بــــر مــن،دلم افــتاده در دام بـــود صــيّادِ مـن زيـبا،گــلانــدام دلم چــــون بــــچهای گــــيرد بــهانه كــــه بـــيند مــوى و زلفش روى شـانه صــدایش چــون رســد وقــتی بــه گـوشم يَـــرَد از ســر،نــمانَد عــقل و هــوشم صـــــدای مــــوج دریـــا،در صــدایش دهــــد آرامش دل،خــــندههایش طــــنین دلنشــــین او تَــــرانــــه مـــرا بــا خـود بَــرد تــا بــيكرانــه نگـــاه نــافذش پُـر رمـز و راز است مـــــرا بـــــرق نگـــــاهِ او نـــــياز است بــــه دل دارم تـــــمنّای نگــــاهش مــــرا آخـــر کُشــد،خـال سـياهش بــــه ســــقفِ آســمان مــاهي بـــديدم ولى زيــــا چـــو زيــايم نــديدم كســــى زيــــبائى يــــارم نـــدارد صــــفا و مــــهر دلدارم نــــدارد

نگـــار مـن چـه زيـبا و ظـريف است دل او یُــــر ز احســاسی لطـــیف است دل دلبــــر يُـــر از مــهر و صــفا است صـــــميمي،بــــامحبّت،بــــاوفا است کشـــــیدم روی قــــلبم،نــــقش یــارم چـــه شــيرين كــرده دلبــر روزگــارم شــــده وصــف جــمالش،كــار و بــارم بـــجز ایــن کــار خــوش،کــاری نــدارم اگــــر زيـــبا نـــبوده يـار مــجنون ولی زیسبای مسن کسرده دلم خسون مــــرا زيــــبانگارم مــــبتلا كــــرد غـــم ایـن دل،بـه عـالَم بـرمَلا كـرد شــــدم از هــــجر او،ديــوانــه ديگــر بـــود يــاتوق مــن،مـيخانه ديگــر چــه خـوش باشد کـه بـینم خـال آن دوست هــمان پــاری کـه زیـبا،خـوش بَـر و روست بـــرای مـــن خـــوشی جـــز ایـــن نـــباشد كـــه دلبــر در بَـرم بـنشسته بـاشد بــــود شـــيرينترين روز حــــياتم كـــه شــيرينم بــبينم در حـياطم در آن روزی کـــه دلیــر در کــنار است خـــوشی آیــد،غــم دل بـرکنار است تــــمام آرزويـــم ديـــدن او خـــوشا بـــينم بـــه لب،خــنديدن او هــمیشه دارَمش چــون جـان خــود دوست غــــمى دارم اگـــر،از جـــانب اوست

شدم دیبوانیه،عیقلی در سَرم نیست

بسیجُز او آرزو در عیالَمم نیست

کسنون پیر و هیمه میویم سیفید است

دل مین نیاامید و او امید است

فیقط روزی ز عشیقش چشیم پیوشم

اجَال آیبد،کیفن بیرتَن بیوشم

خیوشا بیر مین،خوشا این شیوق دیدار

کسیه مییاید طیبیی نیزد بیمار

دلِ تیبنها ز تیبنهائی درآیید

یار ہی رقیب

صـــنم،در صـــيدِ عــاشق،بـــي رقــيبي ز بس زیــــا و نـــاز و دلفـــریبی تــو بــردى بـا كــرشمه عــقل و هـوشم نـــهادی بـــار غــها را بــه دوشــم دلی عـــاشق ولی اَشــــفته دارم بـــه لب صــد قــصّهی نـاگــفته دارم در ایــن دنــیا فــقط وصــل تــو خـواهـم شـــده پـيچ و خــم کــوی تــو راهــم دلم جــــز کـــوی تــو راهــی نگــیرد اگــــرچـــه از غـــم عشــقت بــميرد خـــــالت در دلم شــــوری فکــــنده مـــــرا از پــــا غـــــم دوری فکــــنده کــــنم چـــون روی مـاهت را تــجسّم بـــــبينم روى لبــــهايت تـــــبسّم امـــــید و آرزو،رؤیـــای مـــن بـاش هـــــمیشه در دلِ رســــوای مـــن بــاش تـــو بــودی در دلم،وقــتی نـبودی دلم خـــواهــد تـرا بـينم بـه زودي دو چشــــم تـا سَـحَر از غـم نـخفته هــــزاران غـــــقه در قـــلبم نــهفته

دیوان دیوانه دیوانه

ســـــه شــد روزگـارم هــمچو مــویت ب___ه رنگ شب، ب___ه رنگ خـــال رویت چ___و گُــل بِـينم،تــرا يــاد مــن آرَد هـــوس،ديــوانـهدل،وصـل تــو دارد چـــو بـينم روى گــل بـنشسته شـبنم بــــايد اشكِ غــــم،از ديـــده نــمنم ز تــــو دارم بـــه دل جــوش و خــروشم غــم عشــقت بــه عـالَم كــى فـروشم؟! قَســـم ای دلربـا بـر دیـن و ایـمان بــــمانم تـــا ابــد بــر عــهد و پــيمان از آن تــــرسم رســـد پــايانِ هســتى بــــمیرم از غــــمت در حـــال مســتی بــــيا يكشب بـــه خــواب يــار بـــيتاب نــخواهـــم شــد دگـــر بــيدار از آن خــواب مكـــن بــر مـن رَوا جَـور و جـفايت تـــرحّـــم كـن بــه يـار بـاوفايت تــــو بُـــددی و نـــدادی پس دلم را بـــــا مشكـــن دگــر زيـن پس دلم را شــــدم رســـوای تـــو در شـــهر و بـــازار مکــــن آزار «نـــادر» ای دلآزار

یار دیرین

شــــدم دلتـــنگِ تــو،ای یــار دیــرین كــــــــلام و صـــحبتِ تـــو شـــهد و شـــيرين بے نیکوئی،کسے چےون تےو ندیدم تــو كــردى نــاز و مــن نــازت خــريدم نــــبودی نــــمنم بــــاران بــــبینی! چـــو يـارى مـهربان،پـيشم نشـينى خـــوشا نــازت بــه جـان و دل خــريدن بـــه عشــــق تــو ز عــالم دلبُــريدن مكــــن اي نـــازنين،ايـــنگونه طــردم بــــيا پــــيشم كـــه دَور تــو بگــردَم بـــه قــلبم تـار عشــق تــو تــنيدم نگے ہے ہے مسر کسے کے دیدہ بــــيا دلبــــر بـــده جــام شــرابــي بــبَر زیــن کــار خــود،اَجــر و ثــوابــی اگــــر بـــاشي كـــنارم،غــم نــدارم شـــود شــيرين كــنارت روزگـارم دلم خـــواهــد شـوَم هــمسایهی تـو بــيايم يـــا بــه يـــا،چـــون ســـايهي تـــو خـــوشا ديــوانگــي و دلسـپردن چـــو مــجنون از غـم و از عشـقمُردن

بـــه دیـــدارِ رُخ تـــو شــاد گــردَم

بـــيا و دور کــــن ایـــن رنــج و دردم
قســـم بـــر آتشِ عشــقِ نـــهانم

بــه یــاد و عشــق تــو،مــن زنــده مـانم
نـــبینم رنگ زردِ بـــیوفائی

ز تـــو،ای کـــه رفــیق و یــارِ مــائی
کــه مــیگوید نــدارم مــن خــدائــی؟!

کــه گــیرد دادِ دل از ایــن جــدائــی؟!
خـــدا از عشــقِ عــاشق بــیخبر نــیست
پـــناهِ عــاشقان جــز او دگــر کــیست؟!
بــــپرس از حـــال «نــادر»،یــارِ دلبــند

یارم گل است

بـــه بــاغ و در كــنار جـوى آبــي نشســـــتم بــا غــم و تُــنگ شــرابـــ، بــــه چشـــمم زنـــدگی دیـــدم ســـرابـــے، نشســــتم ديـــدهگــريان بــرلب جــو بـــــپرسیدم از آن گـــل،یــار مــن کــو؟! نــــامد زان گــــل زيــــا جــوابــي هــــم، آمـــد ز دل بـــوی کـــبابی گُـــل نشکــفته بــو ی پــار مــن داشت بــــدیدم بـــاغبانی لاله مــــیکاشت بگــــفتاباغبان:(ديـــوانـــه هســتي!!)؟ خــمار عشــق هســتى يــا كــه مســتى؟!! چــرا بــا گُــل ســخن گــوئی بـه صـحرا؟! مگـر در گُـل تـو بـینی یـار خـود را؟! نـــــدیدم عــــاقلی،دیــــوانـــه گـــردد مگـــر عـاشق بـه یک بـیگانه گــردد). بـــه او گـــفتم:(مــزن زخـم زبانم خــــبر داری مگــــر روز و شـــبانم؟! ربـــوده قـــلب مــن شــيرينزبانم مگـــر نـامش نـبینی بـر لبانم؟!

ديوان ديوانه ديوانه

ز دست ایسسن دلِ زیسسباپرستم

نسمیدانسی چه شبهائی که مستم

پسسرستم روز و شب،تسنها گُسلم را

اگسسرچه پُسر زغم کسرده دلم را

چسو شمعی تا سَحر از غم بسوزم

نسدارد او خسبر از حسال و روزم

دُعا کسن دلبسرم را بساز بسینم

دمسی،در خسلوتی بسا او نشسینم).

بگسفتا:(عساشقی دردی عسجیب است

اگسر گسویم شفا یابی،فریب است

اگسسر گسویم شفا یابی،فریب است

بسدان «نادر»،که عاشق بسینوا است

ياور

گــــر بـــائی،درد دل گـــردد عــلاج خــاطرت خــواهـم،نـخواهـم تـخت و تـاج خـــانهی دل را ســـرایت مــــیکنم روز و شب هــــر دَم صــدایت مـــیکنم دل بــــرایت آب و جــــارو مـــــیکنم جـــان فـــدای چشــم جـادو مــیکنم آنــــچه دارم بـــر لبــم نـاگـفتنی گــویمت گــر یک نــظر بــر مــن کــنی بـــا تــو گـویم هـرچـه دارم در دلم گـــر شَـوى يكروز مـهمان مـنزلم؟ جےز تے ای گل، ہے گلی بینم چے خار خـــواهــمت از جـان و دل دیــوانــه وار مــن كــه بــا عشــق جــمال تــو خـوشم دست از ایسن دیسوانسهبازی کسی کِشم؟! دلبــــرى،دل مـــــىبرى بــــا غــمزهاى با تو خوش باشد نشینم لحظهای گـــر مـرا در خـلوتی بـا خـود بـری آرزو دارم شـــوی از غــم بــری خـــندهات غـــم از دل مــن مــيبَرد نـــاز تــو ای نـازنین،«نـادر» خَـرد

از همين مؤلّف :

کلمه به کلمه با قرآن (فرهنگ لغات قرآنی)

و بزودی:

۱ - چهارده به در (مجموعه شعر فارسی).
 ۲ - خه یالٌ (خیال)،(مجموعه شعر کُردی)